

DEN NY VERDENS.
impuls

NUMMER 3 - SEPTEMBER 2011 - 29. ÅRGANG

Tidsskrift for åndsvidenskab

Himmerigets rige

Der er et rige, hvis lys stråler forude, men som endnu kun skimtes i sit første svage morgen-skær. Vi kan iagttage dette rige med vore egne vågne dagsbevidste sanser. Vi behøver ikke blot at holde os til Bibelens ord om Himmeriges rige. Det er en langt større kendsgerning i det daglige liv end det er udtrykt i nævnte hellige bog. Hvor og hvad er Himmeriges rige? Der er sagt, "Himmeriges rige er inden i eder". Det er altså foreløbig en mental tilstand.

Det er altså ikke et rige, der kan skabes ved nogen som helst politik eller noget diktatur. Det er et rige, der vokser i menneskene i form af deres humane evne. Denne evne vil føre alle mennesker så vidt, at de hellere selv vil lide, end at de vil have, at andre skal lide. Den vil få menneskene til at føle glæde ved at være til glæde og velsignelse for alle andre levende væsener.

Efterhånden som denne mentale evne vokser, vil den altså fjerne al krig, fjendskab, ond kritik, al ukærlighed og ufølsomhed såvel mod dyr som mod mennesker. Dette rige er altså noget, der vokser inde i alle mennesker. Her er det endnu hos nogle kun et lille frø, som et sennepskorn, men hos andre er det allerede ved at blive til et stort træ, i hvilket himmelens fugle kan komme og bygge rede.

Det gør hvert eneste menneske til en guddommelig kærlighedscelle. Af disse kærlighedsceller eller enheder bygges således hele menneskeheden op til at blive et verdensrige, i hvilket alle tjener alle. Ingen kan nænne, at andre skal have det dårligere end én selv. Himmeriges rige er således en organisk udvikling, der finder sted i den menneskelige mentalitet, og som kan iagttages fysisk og derigennem blive til kendsgerning.

Martinus

Indhold

3 <i>Martinus:</i>
Den mentale kursændring	24 <i>Jon Schau:</i>
Jons bok
6 <i>Ruth Olsen:</i>
Mindeord for Gunder	25 Joe Vitale:
Zerolimits
7 <i>Ruth Olsen:</i>
Angst	25 <i>Harald g. Jensen:</i>
Hjælp - det spørger
10 <i>Per Bruus-Jensen:</i>
Om varmelæren og det ekspanderende spiralkredsløb	26 <i>Vagn Noach:</i>
Jesu opstandelse
13 Information vedr. ønsket om etablering af en fond, der kan overtage Forlaget Nordisk Impuls	27 <i>Søren Ingemann Larsen:</i>
Konspirationsteorierne
15 <i>Ruth Olsen:</i>
Han kom fra solen	30 Dialog - Karine Smidt/Toni Bjerremose
18 <i>Leadbeater:</i>
<i>Rummets æter</i>	31 <i>Marja Silverfall:</i>
Tak til Toni
20 Bøger, som er anmeldt:	33 <i>Annie Besant:</i>
Om at undgå krystalisering
20 <i>Erik Ansvang:</i>
Pyramidegåder og tempelmysterier	34 <i>Ruth Olsen:</i>
Forskellig slags sufisme
20 <i>Robert Roodwin:</i>
White Feathers visdom	36 <i>Vagn Noach:</i>
Finn Bentzen - sagen
21 <i>Maya Fridan:</i>
Maya er clairvoyant - er du?	39 Profeten skrev
22 <i>Helen Greaves:</i>
Testimony of Light	42 Kort fortalt
23 <i>Gjertrud Berlon:</i>
Mit liv som clairvoyant	51 Møder

Den Ny VerdensImpuls nr.3/2011

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
Giro 9 25 42 42

Tryk:Prinfo-Holbæk-Hedehusene-Køge
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

200 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige **240 kr** og Norge **230 kr**, portofrit
tilsendt.

Dansk giro: 925 4242 - Norsk giro: 7877 08 07521
- Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer medio marts, juni,
september og december**

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. november 2011**

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels
indhold, **der ikke nødvendigvis deles af redak-
tionen.**

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i sekundærlitteratur i relation til
Martinus' verdensbillede.

Forlags- og redaktionsadresse:

Kosmologisk Information,

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse

*Billen på Forsiden hedder Lamprosela selas og hører
til den art, der kaldes ildfluer, fordi de kan udsende et
koldt grønt lys fra bagkroppen. Hunnerne kan også
udsende en nærtstående arts lysglimt og således
lokke dens hanner til, hvorpå de æder dem.*

Jeg får i de 6 uger, hvor Bogbiksen hver sommer
holder åben bogcafé, en god snak med nogle af
abonnenterne. Som ”redaktør” er det jo rart at vide
lidt om, hvad læserne ønsker.

Den generelle holdning er, ligesom min egen, at
ytringsfrihed og åbenhed er vigtigt. Jeg forsøger
dog at undgå det, Martinus kaldte ”ond kritik”. De
der mener, at bladet ikke bør bringe nogen form
for kritik, ej heller det, jeg vil kalde ”konstruktiv
kritik”, har formodentlig for længst opsagt bladet.

Det betyder ikke, at jeg trykker alle indlæg, der
kommer, for artiklerne skal jo gerne have en el-
ler anden relevans i forhold til bladets spirituelle
grundlag. Desuden er det for mig lidt vigtigt, at jeg
selv forstår artiklernes indhold, sådan nogenlunde.

Bladet her kunne måske nok have været mere
farvestrålende, men jeg har prioriteret sådan, at det
skulle være så billigt som muligt. Jeg har ingen
ambition om, at det skal være flot og ”fancy”.

Jeg er nu alene-redaktør, men selv om jeg skriver
en del af bladet, bygger det dog hovedsageligt på
indsendt stof, der kommer uopfordret.

Som det ses på bagsiden, kan man få ældre numre
af ”Impuls” billigt, og man kan stadig få gratis
prøvenummer tilsendt!

Kærlig hilsen
Ruth

DEN MENTALE KURSÆNDRING

Af Martinus

Ethvert levende væsen er i virkeligheden en foreteelse, som er i bevægelse, og det gælder ikke alene i den betydning, at vor fysiske krop bevæger sig fra sted til sted. Bag den fysiske bevægelse eksisterer en anden form for bevægelse, som man kalder forvandling. Alle levende væsener er undergivet en proces, i kraft af hvilken de umuligt kan vedblive at være det samme væsen som før. Denne forvandlingsproces er både en fysisk og en åndelig realitet. Den fysiske forvandling oplever vi som barndom, ungdom, manddom og alderdom, og det kan opleves med de fysiske sanser, at organismen i en fysisk inkarnation gennemgår disse forvandlinger.

Men et fysisk liv er jo ikke blot en forvandling af en fysisk organisme. Bag denne ydre forvandling ligger en indre mental forvandling baseret på oplevelse og erfaring. Enhver ny oplevelse er en ny erfaring, og en ny erfaring er en bevidsthedsberigelse. Alle levende væsener på denne klode er underkastet en forvandlings- eller udviklingsproces fra primitive mentale tilstande til højintellektuelle tilstande i organismer, der vil være langt bedre redskaber for oplevelse og udfoldelse af skabende evner, end de nuværende fysiske organismer er.

Denne store forvandlingsproces er særlig aktuell for de væsener, der fremtræder her på jorden som mennesker. Og at den i særlig grad er aktuell for mennesker beror på, at de er nået så langt frem i udviklingen, at de kan begynde at opleve den dagsbevidst i modsætning til dyrene, der endnu kun oplever gennem instinkt og meget primitiv følelse.

Dyrets oplevelse er en slags automatfunktion. Dyret kan ikke overtræde nogen morallove, men opfylder gennem sit instinkt de love, som gælder for dyreriget og for den specielle art, de tilhører. Ræven kan ikke få dårlig samvittighed, fordi den har "stjålet" en høne, og tigreren heller ikke, fordi den har dræbt et andet levende væsen.

Mord, tyveri, jalousi og meget andet af lignende art, som blandt mennesker er et udtryk for den højeste grad af umoralitet, er kulminerende dyder i dyreriget. Hvis rovdyret fik "dårlig samvittighed", døde det af sult. Men hvorfor kan et menneske få dårlig samvittighed,

og hvorfor oplever mennesket, som dog også tilhører dyreriget, livet på en helt anden måde end de mange dyr på denne klode?

Mellem det jordiske menneske og de andre væsener her på kloden, som tilhører dyreriget, er der den væsentlige forskel, at jordmennesket er på vej ud af dyreriget mod et højere udviklingsstadium, hvis principper og love allerede begynder at gøre sig mere eller mindre gældende i dets bevidsthed. Dyrets mentale bevægelser er instinkt-betonede og skaber ingen konflikt i mentaliteten, men hos det jordiske menneske findes både en degenererende dyrementalitet og en begyndende menneskementalitet, og spændingen mellem disse to former for mentalitet vil uundgåeligt skabe konflikter og indre kampe i det jordiske menneskes sind. Dyret bliver ledet og styret af sin egen selvopholdelsesdrift, som pr instinkt får det til at gøre det rigtige i den specielle situation, det oplever. Og "det rigtige" vil for dyret altid sige det, der er til gavn for det selv eller dets arts beståen.

Selviskhedens lykke og ulykke

I det jordiske menneskes bevidsthed er der ved at opstå en natur, som går i modsat retning af dyrets natur. Mennesket må mere og mere selv tage stilling til sin livsform eller livsudfoldelse ved hjælp af vågen dagsbevidst viljeføring. Denne vågne dagsbevidste viljeføring går ofte imod den fra dyreriget nedarvede selvopholdelsesdrift, som endnu bor i det jordiske menneske som vanebevidsthed. Derved opstår der konflikt. Medens det hos dyret medfører en naturlig og lykkelig livsoplevelse at følge selviskheden, skaber det hos mennesket ulykke og lidelse at følge denne tendens.

Mennesket føler det måske ikke straks, netop fordi selvopholdelsesdriften er vanefunktion. Men det oplever efterhånden virkningerne af sin selviskhed, og disse erfaringer skaber bevægelse eller forvandling i bevidstheden, en kursændring er ved at finde sted. Hvor kursen før var sat mod "den stærkeres ret", og det at gavne betød at gavne sig selv, må det jordiske menneske nu for at opleve lykken begynde at skabe denne selv med sin vilje ved at bekæmpe sin selviskhed og de i dets væsen nedarvede dyriske drifter og begær. Det må med sin vilje tvinge sig til at give afkald på mange af de foreteelser, det begærer,

men som det kan begynde at se vil være til besvær eller lidelse for andre væsener.

I samme grad, som det med sin vilje kan gøre det, vokser det ind i et nyt livsstadium, dets liv begynder at følge en kurs, hvis mål det er at leve til gavn for helheden, og hvis resultater eller virkninger ikke er drab, røveri og kamp, men næstekærlighed og en udfoldelse af intellektuelle evner, der vil forvandle jorden til en verden, hvor humanitet, kunst og videnskab vil blomstre som aldrig før og staterne forenes til én menneskestat, hvor begrebet ”den stærkstes ret” ikke kendes.

Om at sejle på det mentale verdenshav

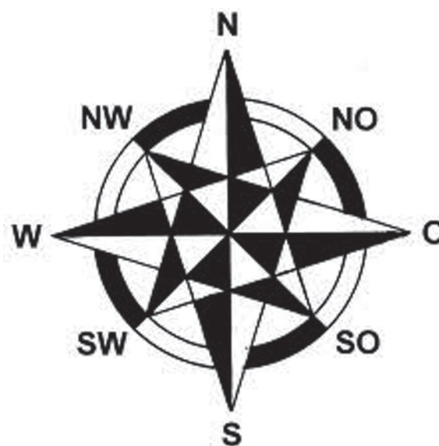
Der er allerede blevet gjort meget for at hjælpe menneskeheden frem mod en sådan tilstand, men der mangler stadigvæk noget, for at menneskene kan nå den. Religionerne har hjulpet menneskene et godt stykke frem, og nogle mennesker kan endnu hjælpes af deres blinde tro på frelse gennem religionen. Men der bliver flere og flere mennesker i alle dele af verden, der ikke kan nøjes med at tro. Deres rent videnskabelige indstilling til livet og deres udviklede intelligens gør dem ude af stand til tro på dogmer eller inspireres af ceremonier. De forlanger kendsgerninger og vil gerne forstå og ikke blot tro. De mangler et ”kompass” til at styre deres kurs efter.

Menneskene er som en hel serie små skibe, der sejler på et stort mentalt verdenshav. De skal alle sammen til den samme havn, men de er højst uenige om kursen. Derfor hersker der et forfærdeligt kaos på dette hav, og katastrofale sammenstød hænder hvert øjeblik. Ikke alene støder enkelte skibe sammen og beskadiges eller ødelægges derved, men det kan ske, at hele grupper af skibe bliver sejlet i sæk. Verdenskrige, revolutioner, sabotage og hvad man nu kalder alle disse krigshandlinger, er sådanne kollektive sænkninger af skibene på det mentale verdenshav.

Skibene kan gå under, men kaptajnen vil altid få et nyt skib at sejle med, og kaptajnen er i dette tilfælde det levende væsens Jeg, som skal prøve at finde den rigtige kurs mod det fælles mål, den fælles havn, som er den mentale tilstand, der er karakteriseret som ”mennesket i Guds billede”.

Mange af de søfarende har tilbøjelighed til at mene, at de alene kende den rette kurs og absolut sejler rigtigt, mens sagen er den, at de i virkeligheden er på vildspor og ikke vil kunne finde havnen med de midler, de bruger til at orientere sig.

De prøver, til tider med vold og magt, til tider med fanatiske udtalelser, at overtale andre skibe til at følge deres kurs. De er bundne til særlige teorier og forestillinger

af politisk, religiøs eller anden art, hvis mål, påstår de, er alle menneskers mål. Men ingen religiøs bevægelse, ingen sekt eller verdensreligion og absolut intet af de i dag eksisterende politiske partier vil nogen sinde nå frem til at få alverdens mennesker til tilhængere. Alle disse ”bevægelser” bevæger sig mere eller mindre i gal retning. Deres ”kompass” er misvisende.

Hvorledes ytrer disse livskompassets misvisninger sig? De ytrer sig på den måde, at disse politiske og religiøse bevægelser og også mange foreninger af idealistisk art ganske vist taler om næstekærlighed og humanitet. Men de forstå slet ikke kærlighedens væsen. De har voldsom sympati for noget og stærk antipati mod noget andet, en antipati, som i visse tilfælde udfolder sig som ”hellig vrede”, ”retfærdig harme”, ja til tider som had.

Men det er umuligt for skibene på det mentale verdenshav at nå den havn, de længes efter, så længe de endnu har had eller antipati ombord. Den virkelige menneskelige, som Kristus har vist menneskene, og som alle fortidens største vise har talt om, vender sig ikke med antipati mod nogen eller noget. Kristus sagde: ”Du skal elske dem, der hader og forfølger dig”, og han talte om at tilgive ikke blot syv gange, men halvfjerds gange syv gange dagligt. Intet menneske kommer vel nogen sinde ud for at skulle tilgive flere gange på én dag.

Men kan man da lære at tilgive? Ikke så længe man kun bruger sine følelser. Først når man med sin intelligens virkelig forstår, at intet menneske i øjeblikket kan være anderledes, end det er, fordi det med sin væremåde repræsenterer et bestemt midlertidigt udviklingsstadium baseret på erfaringer og oplevelser i fortiden, kan man se, at det ”ved ikke, hvad det gør”. Hvis det virkelig vidste det, ville det ikke gøre det.

Når man ikke selv kan nænne at gøre det, som det andet menneske har gjort, er det jo fordi, man i sin bevidsthed har erfaring for, at det ikke er rigtigt at gøre det. Men det har det andet menneske altså ikke erfaring for i sin

bevidsthed endnu, derfor handler det som det gør. Men det vil få erfaringerne i fremtiden, fordi det må høste, som det har sået, og så vil det til den tid heller ikke mere kunne nænne at gøre sådan. Man kan ikke forlange af noget levende væsen, at det skal handle ud fra erfaringer, det endnu ikke har. Det ville jo være det samme, som hvis man ville forlange, at et barn skulle handle som et voksent menneske. Kosmisk set er der mange voksne mennesker på jorden, der endnu er som børn, men gennem kommende inkarnationer vil også de blive mere og mere ”voksne”, dvs mere og mere menneskelige i deres tankegang og handlemåde.

Om at sætte sin kurs imod en fredens verden

Nu vil nogle mennesker sikkert spørge: ”Men er da ikke også den såkaldte åndsvidenskab blot en religiøs sekt, som vil søge at hverve proselytter og giver udtryk for at have patent på sandheden? Er den ikke også et skib, som søger at overtale andre til at følge sin kurs?” Dertil må jeg svare, at der over mit arbejde aldrig nogensinde vil blive dannet forening, sekt, menighed eller parti af nogen art. Og ligeledes, at intet menneske skal overtales til at blive ”medlem”, da der ikke er noget at blive medlem af.

Mennesker, som føler sig tiltrukket af mine kosmiske analyser og føler trang til at studere det verdensbillede, jeg skildrer i mit hovedværk LIVETS BOG og andre bøger, gør det på grund af den indre bevægelse eller forvandling, der allerede er ved at ske i deres mentalitet. Hvis ikke man i sin bevidsthed allerede besidder visse erfaringer, vil mit arbejde slet ikke have interesse for én. En indre organisk funktion må være til stede, og det er den funktion, man kalder næstekærlighed. En menneskelig kærlighed, der ikke udfolder sig ved også at rumme had mod det såkaldte ”onde” og ”uretfærdige”.

Når dette ”onde, uretfærdige og djævelske” er resultater af en ufærdig tilstand, kan det jo ikke i øjeblikket være anderledes, end det er. Men det er absolut ikke meningen, at alt dette skal vedblive at eksistere på kloden. Udviklingen eller forvandlingen af de levende væsener skrider frem, selv om mennesker til tider synes, at det ikke går hurtigt nok.

I vor tid er vi dog inde i en forceret udvikling. Alt går hurtigere nu, end det gjorde for århundreder siden. Derfor vælder det også ind over den jordiske menneskehed med erfaringsmateriale. De store verdenskrige, revolutionerne,

arbejdsløshed, de mange både fysiske og psykiske sygdomme, de personlige besværligheder hvert menneske kommer ud for, alt dette er medvirkende til, at menneskenes længsel efter fred bliver stærkere og stærkere.

Også deres intelligens udvikles, derfor har videnskab og teknik så store fremskridt. Men videnskab og teknik alene kan ikke skabe fred i verden, så var freden skabt for længe siden. Religionerne, sekterne og partierne kan det heller ikke. De får tværtimod mindre og mindre magt over mennesker, fordi disse, efterhånden som intelligensen udvikles, hverken kan tro på religiøse eller politiske dogmer. Nej, kursændringen, vejen mod freden, må skabes i det enkelte menneskes egen bevidsthed gennem erfaringer og oplevelser.

Hvad kan åndsvidenskaben da gøre, hvordan kan den være til gavn for søgende mennesker? Det kan den derigennem, at det menneske, som er i besiddelse af et stort erfaringsmateriale, ved studiet af de kosmiske analyser kan få orden på dette materiale i sin bevidsthed. Det kan begynde at se sammenhængen og meningen bag tilsyneladende tilfældige og meningsløse begivenheder og oplevelser. Det får perspektiv bag sin oplevelse i stedet for, at livet tidligere syntes fladt og trivielt.

Men det er sit eget erfaringsmateriale, mennesket har som grundlag, og så har det mulighed for gennem arbejdet med sig selv, ved at følge åndsvidenskaben,

ikke blot i teorien, men også i praksis, at styre mod den mentale havn, som er den fred, mennesket længes efter. Den vil blive en indre virkelighed hos mennesket, men den vil også blive en ydre realitet derigennem, at den vil komme til at stråle ud gennem menneskets tanker, følelser og handlinger i hverdagen.

Hvordan kan man vide, om man med sit mentale skib har sat kursen imod fredens havn? Man kan mærke det på sine reaktioner over for sine omgivelser. Bliver man let gal i hovedet, sur eller irriteret og ukærligt kritiserer andre menneskers indstilling og væremåde, så er der noget galt med kompasset, og der kan være fare for kollisioner eller grundstødninger. Men sætter man sin vilje ind på og beder forsynet om hjælp til at kunne møde den enkelte situation og det enkelte menneske med den sympati og den form for kærlighed, der vil være mest til gavn i øjeblikket, vil vredens og irritationens mørke skygger vige, og næstekærlighedens sol vil stråle og finkle gennem bevidstheden.

(Fra et foredrag i Klint d. 9/8 – 1948)

MINDEORD FOR GUNDER

Af Ruth Olsen

Gunder Frederiksen, som startede dette blad og den selvejende fond ”Kosmologisk Information” for ca. 29 år siden, forlod den fysiske verden d. 29/6. Han blev over 90 år, så han nåede at høste mange erfaringer i dette liv. Han var oprindeligt skolelærer i Århus, hvor han videre-uddannede sig til skolepsykolog.

Det blev et vendepunkt i hans liv, da han mødte Martinus og åndsvidenskab. At udbrede dette verdensbillede brændte han derefter for i resten af sin inkarnation. Han havde et stort behov for ”at gøre en forskel”, og det gjorde han virkelig også, både gennem sit blad, ved de bøger og hæfter han skrev, og ved utallige foredrag rundt om i landet. Desuden oprettede han i sit hus på Klintvej 85 en lille bogcafé, som var åben to gange om ugen sommeren igennem, hvorfra han solgte Martinus-litteratur og andre spirituelle bøger.

Som ung led han af epilepsi, men som han fortæller i filmen ”Martinus som vi kendte ham”, mener han at Martinus helbredte ham for denne sygdom. Senere fik han mavekræft, som han dog blev helbredt for ved at blive vegetar, er hans sikre overbevisning.

Gunder var altid parat til at eksperimentere med de forskellige spirituelle ideer, som han hørte eller læste om, hvad enten det gjaldt pendulering eller ”superioniseret” vand. Ja, han tog ligefrem en tur til Tyrkiet for nærmere at undersøge dette vand. Omkring årtusindskiftet fik han den ide at opsøge en numerolog. Han følte åbenbart, han havde brug for en ændring i sit liv, og måske kunne en navneændring skabe en positiv ændring, var hans tanke. Derfor ændrede han sit navn fra Gunner til Gunder.

Hvad vi end mener om numerologi, er en navneændring i hvert fald et signal til forsynet om, at man ønsker noget ændret i sit liv. Og en ændring fik Gunder da også, nemlig en hjerneblødning, der betød, at han måtte overlade redaktionen af ”sit kære barn”, bladet, til mig som på det tidspunkt hjalp ham med regnskaberne. Efter nogen tid

kom han sig dog ganske godt, og bladet blev i en del år til ved et samarbejde. Han forblev længe som formand i bestyrelsen for ”kosmologisk Information”.

Gunder havde to store sorger i sit liv. Den ene var, at han fik en konflikt med Martinus kort før denne forlod Jorden. Det betød at han blev ”sat ud på et sidespor” i ”sagen”. Gunder var åbenbart for ærekær til at gå til Martinus personligt og bede om tilgivelse, men bad – så vidt jeg

har forstået – blot om en forklaring på sin udelukkelse. Den besked han fik fra Martinus, har han fortalt mig, var blot, at meningen jo nok var, at han skulle noget andet. Og således opstod altså dette blad.

Da jeg kom som ganske ny og ”uvidende” til Klint og Gunder spurgte, om jeg ville hjælpe ham med bladet, forstod jeg ikke den modstand, ja grænsende til kulde, jeg fornemmede fra ”de ledende” indenfor ”sagen” mod Gunders virksomhed. Han måtte f.eks. ikke reklamere for sin bogcafé til kursisterne på Martinus-centeret. Fra Gunder selv kunne jeg ikke få en forklaring, men ved at spørge nogle af de gamle i ”sagen”, kunne jeg forstå, at det hang sammen med den gamle

konflikt med Martinus og om de forskellige meninger, der havde været om, hvordan ”sagen” skulle køre videre efter Martinus’ bortgang.

Den anden store sorg i Gunders liv var, at hans søn døde af kræft som kun 32-årig og at hans datter, Helle, nu eneste barn, aldrig har villet have noget med ham at gøre. At han aldrig fik mulighed for en forsoning med hende, pinte ham utrolig meget, især i hans sidste år. Det undrede mig, at hun fik lov til hver sommer overfor kursisterne i Klint at udsprede sit uforsonlige had til sin far.

Jeg håber inderligt for ham, at han nu har mødt Martinus ”på den anden side” og at de er blevet kærligt forsonede. Nok havde Gunder nogle stejle sider i sin personlighed, men på sine gamle dage fandt han alle sine elskelige sider frem. Dem havde han nemlig også mange af, og de fleste der kendte ham mødte altid en venlig åbenhed. Ære være hans minde.

ANGST

v/Ruth Olsen

En besøgende i Bogbiksen her i sommer efterlyste tema-hæftet om angst, men det er udsolgt. Så lovede jeg i stedet at bringe en artikel om dette emne her i bladet. Derfor.

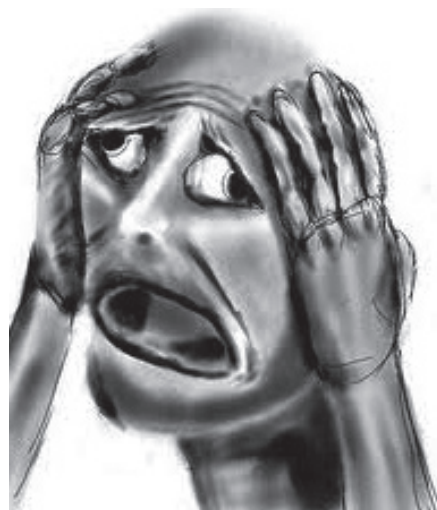
Martinus holdt i 1953 et foredrag med titlen ”Hvorfor lever mennesker i en overdimensioneret frygt?” (Kosmos 1985/11). Den handler mest om angsten for den fysiske død, og denne angst ligger da også som en slags grundstemning i mange menneskers liv. Måske endda selv om man kender til reinkarnationens realitet og godt ved, at den såkaldte død kun er en overgang til et andet og bedre liv i en anden dimension.

Den angst, der synes at brede sig i vor tid, forekommer ikke i særlig høj grad at handle om angst for den fysiske død, hvad det meget høje selvmordstal kan tyde på. Den kan heller ikke skyldes bekymring for materiel nød, for den er trods alt ikke speciel stor i vort samfund. Nogle mener, den stigende angst skyldes de mange krav, man skal leve op til i disse moderne tider, hvor det er blevet så kompliceret at begå sig. Det er ikke kun den ældre generation, der føler større og større afmagt overfor ”udviklingen”. Det er faktisk især de unge, der har svært ved at finde ”meningen med det hele”.

Nu skal vi måske her skelne, som Søren Kierkegaard gjorde, mellem angst og frygt. Selv om det er en lidt teoretisk forskel, anses frygt for nemmere at håndtere, fordi den så ofte har forbindelse med noget udefrakommende. Til frygt er det lidt lettere at finde en årsag, som man måske kan ændre på eller undgå. Det er på mange måder en nyttig følelse, der kan få os til at handle.

Angst er noget meget mere diffust, en indre følelse som man ofte ikke forstår årsagen til. Det er som om, det er noget, man selv skaber med sine egne tanker. Man ved ikke hvorfor, men hjertet galoperer, benene ryster, og man føler sig handlingslammet. Efter oplevelsen af et angstanfald begynder mange at begrænse sin adfærd mere og mere, og til sidst tør man måske slet ikke gå uden for en dør.

Ifølge Martinus hører angst med til at være ”en flygtning mellem to riger”, nemlig mellem dyreriget og menneskeriget. Vi er på vej til at blive mere ”åndelige”

og har fået en større tænkeevne. Vi har fået evnen til at forestille os mere eller mindre virkelige farer og truende fremtidssituationer. Vi er også blevet i stand til at vurdere os selv og vor adfærd, alt efter hvilken moralsk norm, vi måtte have sat os som ideal eller blevet opdraget til. Selvværdsfølelsen har det ikke for godt. Usikkerhed og utryghed er voksende, nu hvor mange af tidligere tiders sociale netværk smuldrer.

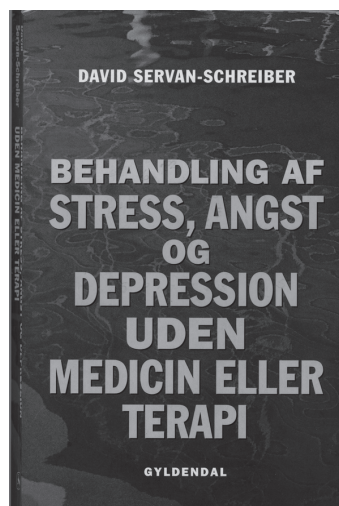
Med intelligensens udvikling er vi kommet af med angsten for mange af de indbildte fænomener, der plagede bl.a. middelalderens mennesker. Men der er ikke blevet mindre angst i verden af den grund. Der er så mange andre angstskabende hændelser i verden, som vi med de moderne medier får kendskab til. Atombomber, terror, forurening, global opvarmning, tørke og hungersnød. Der er nok at bekymre sig om, hvis man har en ængstelig natur, og tror man er medansvarlig for verdens tilstand.

Selv om man med åndsvidenskaben ved, at vi kan tage det roligt, fordi der er et forsyn, som har ”styr på det”, og alt sker som det nu engang er meningen, så virker det beroligende at opsende den bøn, der lyder: ”Giv mig styrke til at gøre noget ved det, jeg *kan* gøre noget ved, og styrke til *ikke* at bekymre mig om alt det, jeg *ikke* kan gøre noget ved.” For det er jo lidt af et dilemma, at vi har fået en del indlevelsesevne i de lidelser, vi bl.a. gennem medierne bliver vidne til, uden dog at kunne gøre ret meget for at hjælpe og lindre deres smerte.

Når Martinus mener, at angst nu engang hører med til at være menneske i denne tid med forceret udvikling,

skal vi så lære at leve med den og acceptere, at det er de lidelsesserfaringer, der er nødvendige for vor åndelige udvikling? Men det hjælper jo nok ikke den angstlammede at vide, der er en dybere mening med tilstanden. Man vil søge efter hjælp.

En opskrift

Den franske læge David Servan-Schreiber mener, han har fundet ud af, hvordan man kan komme fri af angsttilstanden. Det beskriver han i bogen "Behandling af stress, angst og depression uden medicin eller terapi" (Gyldendal 2004). Han ved godt nok ikke så meget om, hvor tankerne og følelserne egentlig kommer fra, men han ved en hel del om, hvad kærlige og taknemmelige følelser kan bewirke.

Først gør han rede for den forskning, der har påvist, at også hjertet er en slags hjerne, og at det er ved et harmonisk samarbejde mellem hjerte og hjerne, der er baggrunden for psykisk velvære. Det mest afgørende er hjertes rytme, som styres af vore følelser. Den rytme kan vi lære at styre, mener han.

I tilstande af stress, angst eller vrede bliver hjerterytmen uregelmæssig og kaotisk, hvilket giver et enormt energitab og medfølgende koncentrationsbesvær, mens sindstilstande som medfølelse, taknemmelighed og kærlighed gør hjerterytmen regelmæssig og "kohærent".

For at opnå kohærens i hjerterytmen må man følge forskellige trin: først skal man vende opmærksomheden mod sit indre og lade alle bekymringer vente, trække vejret langsomt og dybt og forestille sig, man trækker vejret gennem hjertet for at rense det. Derefter sender man det en følelse af påskønnelse og taknemmelighed, evt. kan man visualisere noget eller nogen, man holder meget af. Hjertet forbedrer nu sin kohærens, hvilket påvirker den emotionelle hjerne, der reagerer ved at forstærke hjertets harmoniske rytme osv i en kædereaktion der ender med ligevægt.

Der er udviklet et computerprogram, hvor man på en skærm selv kan følge virkningen på sit hjerte ved forskellige slags tanker og følelser, hvordan det f.eks. virker, hvis man taler kærligt til sit hjerte! Selv om det kan se ud, som om et kaotisk og alt for hurtigt bankende hjerte i sig selv

kan skabe angstfølelser, så ved vi fra åndsvidenskaben, at den fysiske organisme, også hjertet, er styret af de åndelige legemer, altså bevidstheden. Det er faktisk også, hvad den i bogen refererede forskning viser, selv om den ikke ved, hvor bevidstheden sidder.

Men da forfatteren er læge, vil han så gerne finde nogle praktiske metoder til at hjælpe sine patienter af med angsten og de bagvedliggende følelsesmæssige traumer. En af metoderne kalder han EMDR (eye movement desensitization and reprocessing), dvs de hurtige rytmiske øjenbevægelser fra side til side, man kender fra drømmesøvnen. Det ser ud til, at blot nogle minutter med sådanne øjenbevægelser kan hente de traumatiske oplevelser op fra underbevidstheden til bevidst og afslappet iagttagelse. De gamle følelsesknotter skulle nu kunne omprogrammeres med intelligensens vurdering og forbindes med andre slags, dvs med positive følelser.

Jeg vil prøve, om jeg kan forstå dette åndsvidenskabeligt. Ifølge denne gemmer vi vore oplevelser i et "erindringskartotek" i overbevidsthedens skæbneelement. Martinus skriver (LB VI stk. 2228), at vi gemmer "erindringerne, der er billeder eller kopier af oplevelserne, som mellemkosmiske elektriske impulser i et særligt batteriorgan i skæbneelementet." Naturvidenskaben tror, vi gemmer dem i hjernen eller kroppen i øvrigt, men det er lige meget, for de er jo et sted.

Det vigtige her er, at vi kan ændre på, hvordan erindringerne er organiseret. Derom skriver Martinus LB I stk 188: "Erindringer er ikke genstande, man kan tage med sine hænder. Men dette forhindrer ikke, at de alligevel er "genstande", der kan "løftes" og "bæres rundt", omformes eller forvandles. Men der kræves altså et dertil egnet legeme. Dette legeme er identisk med det i jordvæsenet i fostertilstand fremtrædende intelligenslegeme."

Mange angsttilstande, f.eks. det der hedder PTSS (post-traumatisk stress syndrom), kan udløses af lyde, lugte eller andet, der oprindeligt var knyttet til den traumatiserende oplevelse. Erindringerne kan altså hentes op igen i dagsbevidstheden ved f.eks. associationer. Men ofte er det kun den tilhørende angstfølelse, der genopleves, og det gør det svært at få oplevelsen ”omrokeret” i erindringskartoteket, dvs få den placeret i en ”afdeling” der er mindre eller slet ikke ladet med angst. Som jeg ser det.

Man skal have adgang til hele oplevelsen for at kunne bearbejde den intelligensmæssigt og få den sat tilbage et andet sted i ”kartoteket”, efter at have fået den forbundet med nogle positive følelser. En klient opfordres f.eks. til at have medfølelse med den person, der dengang blev udsat for den traumatiserende oplevelse, og nu hvor hun er et andet sted, kan hun sige farvel til den med kærlighed.

Men hvorfor skulle de omtalte øjenbevægelser skabe adgang til ellers fortrængte oplevelser? For lægen, der bruger metoden, er den stadig som lidt ”hokus pokus”, men hans erfaring er, at den virker. Jeg forestiller mig, at der opstår en form for hypnotisk trance-tilstand. Vi ved, at selv erindringer fra tidligere liv kan hentes op i dagsbevidstheden ved hjælp af hypnose. Men jeg har svært ved at se, hvad det har at gøre med drømmesøvnens øjenbevægelser, men måske er det den del af natten, vi går på besøg i den åndelige verden?

Lægen er godt klar over, at det ikke er alle former for angst, hans ”hokus-pokus”- metode hjælper på. Så han har mange andre forslag. Han påpeger f.eks. dagslysets betydning, især solens lys, vigtigheden af sund nattesøvn, motion og den rigtige kost, særligt mener han omega 3 fedtsyrer er vigtige. Akupunktur nævnes også. For nogen kan et kæledyr betyde meget, i det hele taget kan omsorg for andre have helsebringende virkninger, ja kærlighed under enhver form. Også bøn kan være virkningsfuld.

Og dermed er vi igen tilbage ved det, Martinus har fortalt os igen og igen. At det er næstekærligheden, der er ”kraften, der frelser os fra angst og depression”. Men den kan vi jo ikke fremelske ved en viljesindsats, men kun gennem lidelseserfaringer, siger han. Er vor tids angstfyldte medmennesker så i gang med en uafvendelig læreproces, som det ikke nytter at ”kurere” dem for? Selvfølgelig nytter det at hjælpe mennesker til bedre at forstå, hvordan tingene hænger sammen. En lidelse hører jo op, når vi har lært det af den, som det var meningen.

Tilføjelse

Nu hvor så mange soldater vender tilbage fra diverse krige med ”sår på sjælen”, også kaldet PTSD, forskes der en del i, hvordan man kan slette ubehagelige minder. Da man tror, minderne sidder i hjernen, leder man efter ”delete-knappen” og mener at have fundet den i amygdala, den gamle primitive del af hjernen. Ved at give en pille med stoffet propranolol, synes det som om, man kan blokere for den del af hukommelsen, hvor de uheldige erindringer er ”arkiveret”.

En anden metode er på forhånd at forhindre traumatiske oplevelser i at blive gemt. Det mener man at kunne opnå ved at sprøjte et enzym ind i hjernen, så minderne ikke ”sætter sig fast”. Det har åbenbart virket på forsøgsmus. (Ill. Videnskab nr. 10/2011)

Jeg ved ikke, om politikerne har dårlig samvittighed ved at sende unge mennesker ud i krige, der ødelægger deres mentale sundhed. Men i så fald ville det nok gøre det meget lettere for dem, hvis der blev opfundet en ”anti-traume-vaccination”, som soldaterne kunne få inden udsendelsen.

Tænk hvor meget menneskene bliver sparet for den dag, uvidenheden ophører!

PS. Jeg hørte lige i radioens program ”Orientering”, at forskning nu har vist, at de der får for lidt salt i maden, har størst risiko for at få hjerteanfald. Vi skal altså ikke tro alle de truende advarsler om ”det farlige salt”. Men som i alt andet er det om at finde en balance.

Om varmelæren og det ekspanderende spiralkredsløb

v/Per Bruus-Jensen

Om spiralkredsløbet generelt

Som kendere at Martinus' kosmiske verdensbillede vil vide, fremstiller Martinus verdensaltet som et evigt og udødeligt, levende væsen, der er uendeligt i sin udstrækning, og som har opsplittet sig selv i et uendeligt antal livsenheder, kendt som de levende væsener.

Grunden til dette 'arrangement' er den enkle, at det kosmiske al-væsen, Gud, herved løser sig selv fra den ensomhed, der ellers ville være en kendsgerning, eftersom Gud i pagt med sin uendelighed er det eneste væsen af sin art, der eksisterer.

Endvidere tilfører Gud sig selv et oplevelsespanorama, der er sammensat af den uendelige skare livsenheders personlige livsoplevelse, idet kriteriet for et levende væsen iflg. Martinus frem for alt er dette, at det udgør et Noget, der *kan* og *vil* opleve.

Og endelig sikrer Gud sig også konstant *fornyelse* af sin altomfattende livsoplevelse, idet hver eneste livsenhed i konsekvens af indflydelsen fra det såkaldte ur-begær hele tiden stræber efter at forny og højne sin egen livsoplevelse og derved bidrager til implementering af de samme træk for den samlede guddommelige livsoplevelses vedkommende.

Som middel til både at sikre og forny livsoplevelsen disponerer den enkelte livsenhed på Guds vegne over 7 såkaldte *grundenergier*, der tilsammen tjener som individets skabeevne, og som fungerer på den måde, at den syvende behersker de seks andre, samtidig med at den syvende beherskes af individets Jeg, der således via netop den syvende får magt og kontrol over de seks øvrige med samt de særlige skabende egenskaber og muligheder, der knytter sig til dem hver især.

Som et udtryk for rationel udnyttelse af de enkelte grundenergiers skabekraft inddrages de efter særlige retningslinier i individets skabelse på en sådan måde, at de én for én får lejlighed til udtømmende at demonstrere hele deres potentiale.

I praksis medfører dette, at individets livsoplevelse og erfaringsdannelse kommer til at forme sig som en vandring gennem et kredsløb i seks afsnit eller riger, hver især primært præget af én af grundenergiene. For imidlertid at sikre fornyelsesmomentet, skifter kredsløbet til et nyt niveau, når det omsider er fuldbyrdet, og hvilket sker hver gang, et kredsløb er afviklet. Og følgelig kommer den enkelte livsenheds livsbane til at forme sig som en evig vandring gennem sammenhængende kredsløb, der bliver mere og mere omfattende og derfor under ét får karakter af et *ekspanderende spiralkredsløb*.

Om spiralkredsløbet og varmelærens første hovedsætning

Det ekspanderende spiralkredsløb er altså en konsekvens af kravet til livsoplevelsens evige fornyelse, idet det nævnte krav netop imødekommes gennem de nye måder, grundenergiene kan udnyttes på fra det ene enkeltkredsløb til det næste, og hvilke måder i praksis er uendelige.

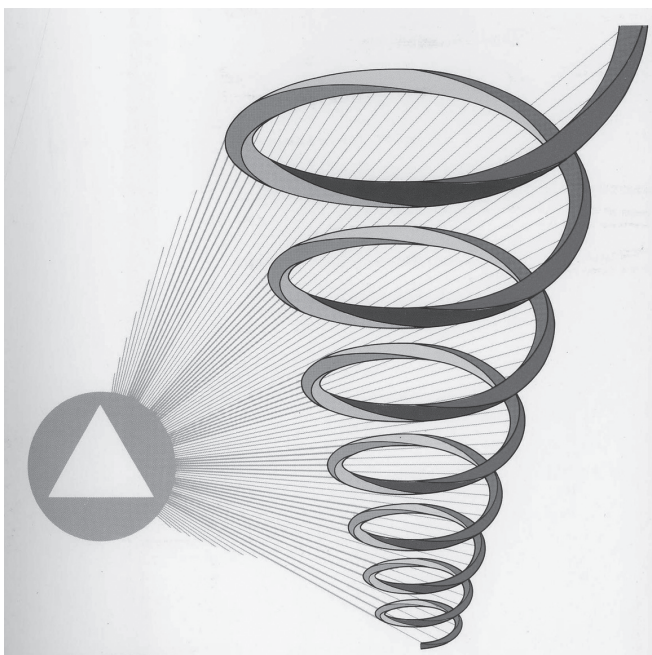
At dette virkelig er tilfældet kommer hos Martinus til udtryk gennem hans redegørelse for de såkaldte organismeprincipper, af hvilke han opererer med syv kosmiske standardprincipper, der efter tur afløser hinanden, nemlig 1. elementarpartiklens princip, 2. cellens princip, 3. organs princip, 4. organismens princip, 5. klodens princip, 6. solsystemets princip, og endelig 7. galaksens princip, der for sit vedkommende afløses af en gentagelse af det første princip, men i en højere form – dvs. elementarpartiklens princip, men nu i skikkelse af hele universer – og således fremdeles.

Tager man nu i betragtning, at samtlige verdensaltets uendelige skare af levende væsener er knyttet til det ekspanderende spiralkredsløb og således alle uden undtagelse over tid er genstand for vækst, rejser det spørgsmålet om, hvorledes dette er muligt. For ikke sandt: vækst kræver noget at vokse af, og da det er samtlige livsenheder i verdensaltet, der er genstand for vækst, kræver sandsynliggørelsen af dette scenario ifølge sagens natur, at der kan svares på spørgsmålet om, hvad der stiller sig til rådighed for denne vækst. Ikke mindst i betragtning af, at summen af levende væsener allerede i udgangspunktet

disponerer over alt det stof og al den energi, der eksisterer, efter som summen af væsener udtrykkeligt er uendelig. Og altid har været det...

Da jeg engang først i 1960'erne under en af vore vandreture i Dyrehaven konfronterede Martinus med denne problemstilling, svarede han spontant: "Jamen der er da nok af energi og stof; der er jo altid alt det, der er brug for. Verdensaltet er jo uendeligt." Hvorefter han kom med en længere, meget abstrakt udredning, som jeg på daværende tidspunkt så godt som intet forstod af. Hvorimod jeg i mine tanker fokuserede på det, man inden for fysikken kalder varmelærens første hovedsætning, der siger, at "*summen af energi i universet er konstant; der hverken skabes eller forgår energi*". Og da denne sætning anses for ukrænkelig, var det virkeligt svært for mig at forstå, at der kunne eksistere et evigt ekspanderende spiralkredsløb, idet et sådant jo netop til stadighed kræver tilvækst af energi og stof, der for sidstnævntes vedk. (jfr. formelen $E=mc^2$) som bekendt er *bunden* energi,

Men så hørte jeg nogle år senere om big-bang-teorien, der midt i 1960'erne kom på banen, og med denne *en mente* begyndte jeg at ane en løsning, der bekræftede muligheden af det ekspanderende spiralkredsløb. Ifølge bb-teorien eksisterede det stof og den energi, der i dag konstituerer universet, nemlig slet ikke *forud* for big-bang. Hvilket i praksis vil sige, at det ganske univers med dets tid og rum samt sine utalte galakser, stjerner, støvskyer, mørke stof og mørke energi alt sammen iflg. den højeste naturvidenskabelige ekspertise er opstået af ingenting. Ja, du læste rigtigt: *af ingenting*, hvilket mildest talt er endnu mere fantastisk end det, som præsten prædiker i kirken, idet denne trods alt opererer med en Gud som ophav til verdens tilblivelse.

Men hvad mere er: samtidigt er en sådan forklaring på ultimativ vis i strid med varmelærens første hovedsætning og ophæver som følge heraf denne, med mindre den pågældende forklaring som alternativ rummer en løsning, der er forenelig med netop bevarelsessætningen. En løsning, der følgelig også siger god for det ekspanderende spiralkredsløbs eksistens og dynamiske 'opførsel'.

Om spiralkredsløbet og det uendelige, virtuelle verdensdyb – 0X

I lang tid var det inden for videnskabelige kredse næsten tabu at tale om eksistensen af noget, der havde været før big-bang. Man kunne med den verdensberømte, engelske matematiker Stephen Hawkings ord lige så godt spørge, hvad der befinder sig nord for nordpolen. Men langsomt begyndte der ikke desto mindre at komme forskere på banen, der havde mod og begavelse til at fremsætte nogle lovende teorier gående ud på, at big bang havde taget udgangspunkt i et hypersymmetrisk ur-plan af virtuel karakter og i praksis skyldtes spontan opståen af såkaldte kvantefluktuationer, der forstyrrede symmetrien, og som med en enorm energiudladning til følge gav anledning til fremkomsten af netop big-bang-hændelsen. Men hvis dette har kunnet lade sig gøre én gang, hvad skulle der så være i vejen for, at det kan lade sig gøre igen...? Eller for den sags skyld mange gange...? Hvor går i det hele taget grænserne for, hvad det hypotetiske, hypersymmetriske ur-plan kan præstere...? Hvad er rent faktisk dets kapacitet, når det kommer til stykket...? Er den fx stor nok til at kunne 'fodre' et ekspanderende spiralkredsløb med stof og energi i al evighed...?

Diagramforklaring

Diagrammet i sin helhed udtrykker Guds evige skabelse af det ekspanderende spiralkredsløb (udsnit). En skabelse, der muliggøres af samme Gud i dennes egenskab af et treenigt funktionskompleks, udtrykt ved den hvide trekant i venstre side af diagrammet. Selve den hvide farve henfører i samme forbindelse til Guds Jeg/X1, ligesom det violette cirkelfelt uden om trekanten henfører til Guds skabeevne/X2. Og endelig udtrykker spiralen til højre det ekspanderende spiralkredsløb med dets seks naturriger, hvilke under ét har status som det skabte resultat af skabeevnens virksomhed/X3. – Det skal tilføjes, at diagrammet faktisk også utilsigtet omfatter 0X-faktoren, nemlig repræsenteret ved det hvide papir, som diagrammet er trykt på, og som også kommer til udtryk som den hvide farve i trekanten, der her henfører til det guddommelige Jeg/X1. Og det er ikke tilfældigt, at dette sammenfald gør sig gældende, idet Jeg/X1 i virkeligheden er identisk med 0X i rollen som princippet skaber/oplever og derfor også kan symboliseres ved den samme signatur – den hvide farve – svarende til, at 0X faktisk er basis for alt andet, der eksisterer.

Design: dr.tecn. I.G.Hannemann.

Vi ved det ikke, men det kan til gengæld betragtes som interessant, at Martinus i sin allerførste skitsebog fra tiden 1924-29 har fremstillet en tegning, hvor der optræder et område, han kalder "det umanifesteredes energi". Og tilsvarende er det interessant, at han i sit allersidste værk – "Den intellektualiserede kristendom" – opererer med en totalt immateriel faktor, han kalder 0X, og som han beskriver som kilden til alt, hvad der i øvrigt eksisterer – de tre øvrige X'er inklusive. Og endelig er det for undertegnede højest tankevækkende, at både fysikkens hypersymmetriske ur-plan og Martinus' 0X-faktor udpræget er i tråd med den meget abstrakte redegørelse for eksistensen og vedligeholdelsen af det evigt ekspanderende spiralkredsløb, som Martinus i sin tid fremkom med under vores vandring i Dyrehaven, men som jeg på daværende tidspunkt ikke fattede ret meget af. En redegørelse, hvis pointe i fornyelsesøjemed er, *at det guddommelige Jeg/X1 under indtryk af sit ur-begær grundlæggende har til opgave ved hjælp af skabeevnen/X2 at omskabe de virtuelle potentialer i 0X-sfæren til en form som skabte 'ting'/X3 – såvel objektivt som subjektivt...*

Kilder:

Martinus: "*Den Intellektualiserede Kristendom*", Martinus Institut
 ibid.: "Skitsebog fra 1924-29" – Se Sol & Måne af Per Bruus-Jensen
 Bruus-Jensen, Per: "*Martinus og det levende Verdensalt*"; gratis infohefte
 ibid.: "*Det Kosmisk Gudsbegreb*", Nordisk Impuls 2007
 Laszlo, Ervin: "*Quantum Shift in the Global Brain*", Inner Traditions 2008
 Riel, Alex: "*Mystik & Videnskab*", Forlag 1.dk 2009
 Rosell, Magdalena: "*Soluppgång över vetenskapen*", Världsbild förlag 2009
 Smolin, Lee: "*Trouble with Physics*", First Mariner Books 2007
 Steinhardt/Turok: "*Endless Universe*"; (*Beyond the Big Bang*), Broadway Books

JORDKLODENS KARMA

Jorden er et væsen, der har påbegyndt "den store fødsel". Den har ikke nogen særlig døds-karma til gode. Den kan derfor ikke komme ind i nogen unaturlig død. Dens organisme kommer ikke til at gå under ved noget menneskeligt påfund af atomeksplosioner, bål og brand.

Oplevelsen af den store fødsel giver den overordentlig stærk tankeaktivitet. Impulserne herfra danner refleksimpulser, der gennemstrømmer menneskeheden, hvilket har indvirket på menneskehedens aktivitet og sat denne i et hurtigere tempo.

(Artiklen "De kosmiske kræfter bag verdensgenløsningen")

Information vedr. ønsket om etablering af en fond, der kan overtage Forlaget Nordisk Impuls

Partsindlæg fra Forlaget

Signalement af Forlaget Nordisk Impuls ApS

Forlaget Nordisk Impuls er et anpartsselskab med en anpartskapital på DKR 387.500. Samtidigt råder forlaget i dag over et varelager til en nedskrevet, netto kostprisværdi af kr. 405.000, hvilket modsvares af en aktuel netto salgsprisværdi af kr. 1,52 millioner.

Forlaget blev grundlagt i 1981 med det principielle sigte at støtte og så vidt muligt praktisk varetage udgivelsen af seriøs, åndsvidenskabelig litteratur – herunder litteratur, der baner vej for sammensmeltning af åndsvidenskab, naturvidenskab og humaniora.

Højt prioriteret er i denne sammenhæng Per Bruus-Jensens forfatterskab med dets supplerende bidrag til fremstillingen af det skelsættende verdensbillede, som grundlæggende skyldes den danske mystiker og intuitionsbegavelse Martinus (1890-1981).

Forlaget ser det også som en nærliggende opgave i videst muligt omfang at medvirke til skærpelse af interessen for fred, humanitet og næstekærlighed på vor klode – ikke kun formelt, men også i praksis gennem udvalgte initiativer.

Hvorfor det må anses for både ønskeligt og påkrævet at sikre Per Bruus-Jensens forfatterskab for fremtiden

Når der særligt lægges vægt på sikring af Per Bruus-Jensens forfatterskab, skyldes det først og fremmest den rolle, Martinus personligt har spillet i forbindelse med dets tilblivelse. Nemlig at besvare alle de mange spørgsmål, der meldte sig for PBJ, da han i 1959 af Martinus fik til opgave at skabe en systematiseret fremstilling af det kosmiske verdensbillede i dets fulde omfang.

Forud for dette opdrag var gået en periode med indgående studier af Martinus' egne værker, suppleret af intensiv undervisning gennem mange måneder hos Martinus selv. Og med dette som grundlag påbegyndtes i 1960 den systematiserede fremstilling af det kosmiske verdensbillede, nøje overvåget af Martinus personligt.

Som projektet skred frem, opstod der imidlertid gang på gang behov for supplerende oplysninger fra Martinus' side, for at den systematiserede fremstilling på udtømmende vis kunne gennemføres, og der fremkom herved i adskillige tilfælde helt nye oplysninger fra Martinus, som ikke var medtaget i hans egne værker.

Og ikke mindst dette faktum gør det både ønskeligt og påkrævet at sikre den systematiserede fremstilling af det kosmiske verdensbillede for fremtiden – specielt X-værket. Dette så meget mere som netop dette værk for de første 73 lektioners vedkommende (ud af i alt 92) er kontrolleret og godkendt samt i to eksemplarer signeret af Martinus selv (hvoraf det ene eksemplar i dag er overdraget til Det Kgl. Danske Biblioteks Småtrykssamling).

Som nævnt er det specielt X-værket første 73 lektioner, Martinus har kontrolleret og godkendt, hvilket vil sige, at det pågældende værk mht. disse lektioner helt igennem gengiver det kosmiske verdensbillede, som Martinus selv har set og erkendt det og derfor i lighed med hans egne værker bør tilkendes status som autoriseret kildemateriale. Dette så meget mere som han i sit forord til X-værket anbefalet det som lærebogsmateriale for uddannelsen af kommende lærekræfter i hans kosmologi.

Imidlertid er PBJ's forfatterskab ikke blevet stående ved gennemførelsen af det nævnte X-værk, men omfatter yderligere en række arbejder, der med udgangspunkt i det kosmiske verdensbillede efterfølgende giver nogle kvalificerede bud på, hvorledes dette helt igennem åndelige

syn på virkeligheden modsigelsesfrit lader sig forbinde og forene med det virkelighedssyn, *naturvidenskaben* står for; her i første række fysikken og evolutionslæren. Og følgelig er dette en grund mere til at sikre disse arbejder for fremtiden, idet det må være klart for ethvert seriøst sandhedssøgende menneske, at vi først har den komplette redegørelse for verden og eksistensen, den dag det åndelige og det fysiske samt det objektive og det subjektive på perfekt og modsigelsesfri måde ses gående op i en højere, meningsfuld og betagende enhed.

EN FOND SOM DEN IDEELLE LØSNING

Om den aktuelle situation og de aktuelle behov...

Med hensyn til fremtidssikring af PBJ's forfatterskab anses en fondsdannelse (med forlagets anparter i rollen som urørlig grund-kapital) af sagkyndige som den bedste løsning, idet forlagets skæbne dermed ikke står og falder

med enkeltpersoners skæbne og dispositioner, hvorimod forlagets interesser i pagt med de rådende vedtægter samt under offentlig myndigheds kontrol fremmes og plejes af den siddende fondsbestyrelse.

Som særlig anledning til et initiativ af den art skal nævnes, at PBJ nu nærmer sig de 79 år, samt at han helbredsmæssigt er mærket af et langt, hårdt og krævende arbejdsliv, der gør det aktuelt at tænke fremad på forlagets vegne. Et 'generationsskifte' må imødeses inden for en overskuelig fremtid og dermed også behovet for både en fremtids-sikker selskabsform og for nye 'hænder', der kan og vil tage over.

Og skulle derfor nogle, der læser dette, føle sig tilskyndet til at slutte op om projektet med råd og/eller dåd, hører vi meget gerne fra vedkommende via vores E-mailadresse:

mail@nordisk-impuls.dk

Insekter

Til 2011-årgangen af Impuls har jeg valgt insekter som forsidebillede, for dels er deres mangfoldighed og detaljerigdom fascinerende, dels udgør de faktisk langt de fleste af jordens dyrearter, ca 60%. De indgår som uundværlige led i naturens økosystemer og jordens fødekæder.

Martinus kaldte dem "gæster" her på Jorden, fordi de tilhører en helt anden kosmisk udviklingsbane end jordens øvrige dyrearter. Om dem skriver han (LB I stk. 285): "Disse små væseners daglige liv og færden udgør i virkeligheden, for det kosmiske syn, et eventyr om en førjordisk tid, om et liv på fremmede verdener, verdener, der i natur, størrelse og forhold er ganske afvigende fra jordklodens tilstand.

Disse fra en førjordisk tilværelse endnu synlige realiteter giver sig blandt meget andet udslag i dette, at disse væsener er udstyrede med legemer, der i fysisk styrke i forhold til deres format lader alle øvrige væsener på jordkloden blive til rene svæklinge.

Endvidere udgør de samfund, der med hensyn til indbyrdes organisation og individordning i forhold til enkelte primitive jordmenneskesamfund ikke lader noget som helst tilbage at ønske, og som igen, indenfor sit eget udviklingstrin i jordzonen, fuldstændig savner sit side-stykke."

Ruth Olsen

Han kom fra solen

v/Ruth Olsen

Jeg har læst en interessant bog, som jeg gerne her vil gøre en hel del ud af. Vi har hørt og læst om "stjernebørn" og "indigobørn", som skulle blive født på Jorden for at højne det åndelige niveau her, ja også Martinus har sagt noget om, at der fra slut-firserne skulle inkarnere nogle ret højtudviklede personer fra andre planeter. Børnene i denne bog forekommer som nogle meget seriøse eksempler på det.

Bogen er blevet til delvis på grundlag af det, en mor har skrevet ned af hvad hendes to små drenge har fortalt fra de kunne tale, dvs fra de var omkring 3 år. Drengene hedder Marcos og Flavio og er født i Argentina. Bogen er oversat til tysk og hedder "Ich komm' aus der Sonne" (ch.falk-verlag). Selv om de begge har ekstraordinære evner, er det den yngste Flavio, der er mest speciel. Som 3-årig sagde han: "Gud er det hele, og alt som eksisterer er dele af Gud."

Da han var 5 år fortalte hans far ham en legende, der siger, at en glemselens engel kysser et barn ved fødslen, så det ikke husker, hvor det kommer fra. Til det svarer Flavio, at han bøjede hovedet til siden, så englen kun rørte ham ganske lidt, og derfor husker han. Og så tilføjer han: "Nu kommer der flere børn, som medbringer erindringer om Gud. Det sværeste er ikke at huske det, men at finde ord for det."

Da Flavio er 9 år og har fået en computer, skriver han selv om sine erindringer bl.a. følgende: "Jeg husker bedre tiden før fødslen end de første 3 år efter, fordi dengang kunne jeg overskue alt, for da så jeg ikke med fysiske øjne. På denne planet, der er så tæt, er jeg for første gang. Jeg var forberedt til det på andre planeter, for at øve mig i at være i en fysisk krop. Her lærte jeg om, hvad tid og rum er, og at Jorden er en verden af modsætninger.

Jeg blev tiltrukket af min mors åndelige energi, som jeg forbandt mig med. Efter fødslen forblev jeg åndeligt forbundet med hende, derfor husker jeg ikke noget fra de første 3 år, jeg søgte at forstå verden gennem hendes ånd. Engang da hun så en film i biografen, så jeg den også, og da blev jeg bevidst om, at jeg måtte skille min verden fra hendes. Der var skrækscener i filmen, som gjorde mig bange. Jeg kunne ikke forklare hende, at jeg trådte ud af

min krop, når jeg sov, og således kunne følge med hende.

Efter den tid blev mit liv svært. Min svage krop var et problem, især det med maden havde jeg svært ved at vænne mig til. Om dagen var jeg træt, om natten besøgte jeg andre planeter som en slags "korrespondent", og fortalte de andre væsener der om, hvad der foregik på Jorden. De fandt det meget besynderligt. Jeg vidste, jeg måtte blive her, men følte mig ret ensom. Min broder blev ældre og begyndte at blive mere lukket.

Da jeg var 5 år, lærte jeg en kvinde fra Brasilien at kende, hvis opgave det var at fortælle om de spirituelle sammenhænge. Vi havde meget til fælles, og hun fortalte mig, jeg måtte tage vare på kroppen som mit instrument til at udføre min opgave, dvs jeg måtte tage fysisk næring til mig, hvor svært det end var. Senere lærte jeg andre at kende, der ligesom jeg havde et bestemt arbejde at gøre, nemlig at indlede en forandring på Jorden. For Jorden skal til at være mindre fysisk og mere åndelig".

Faderen har et kapitel, hvor han fortæller om, hvor kærlige og indsigtsfulde, hans drenge er, og hvor forunderligt det er at høre dem tale ud fra en indre sikker vished. Flavio er den mest teoretiske og taler med størst overbevisning, men han er fysisk skrøbelig. Faderen fortæller om vanskelighederne ved at opfostre den slags børn, f.eks. dette at de kan læse ens tanker, men han håber hans erfaringer kan komme andre til gode, nu hvor der åbenbart skal fødes flere af dem her på Jorden.

Moderen fortæller om, hvor speciel svangerskabet og fødslen havde været. Og broderen Marcos fortæller om, hvor megen glæde de havde af hinanden, hvordan de opfandt historier om mennesker, der levede i forskellige dimensioner, krydret med de erfaringer, de begge medbragte fra en anden verden. Men ellers består bogen hovedsageligt af Flavios filosofiske ytringer, som moderen nedskrev efterhånden som han voksede op.

Brudstykker af Flavio's filosofi

Som 3-årig siger Flavio: "Jeg er meget andet og mere end min krop. Livet her er et tryllesystem, det er ikke den virkelige virkelighed."

Som 4-årig siger han: "Virkeligheden er sand, fordi den kommer fra Gud". "Når det her liv er forbi, går vi ind i et andet liv. Der er så mange slags liv."

Som 5-årig synes han stadig, det er underligt at spise fast føde. Han siger: "Jeg ved, jeg må spise og vokse, så jeg kan løse min opgave. Altså må jeg løslade "den lille hund" i min mave, den animalske del af mig. Man må bygge sit Jeg op for at fastholde sjælen i kroppen. Livet er som lysstråler, der gennemtrænger alt, også planterne, derfor kan de mærke, når du ødelægger dem. Myrerne har et andet slags liv, de er forbundet med hinanden, så de kun har én fælles forstand. Kun menneskene står alene, så de tror forstanden sidder i hjernen, og at livet sidder i kroppen. Men livet kommer fra stjernerne, og stjernerne kommer fra Gud".

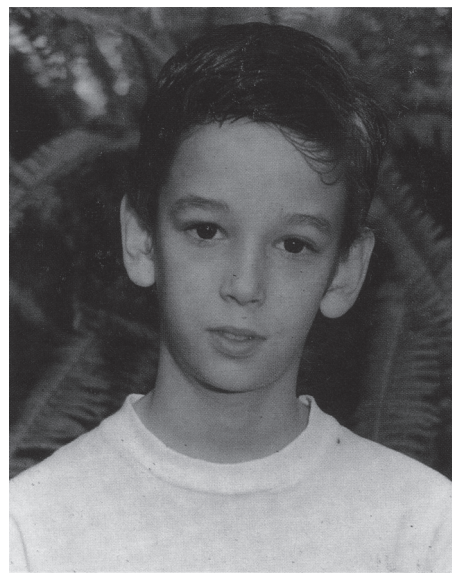
I en samtale med moderen siger han (5 år): "Du må bruge tankeenergi for at kunne bevæge din krop. Når jeg er vågen, er den største afstand jeg kan nå med min tankeenergi min stjerne. Fra den kan jeg få ekstra energi, så jeg kan rejse overalt på denne planet telepatisk, men når jeg sover, kan jeg rejse til andre verdener."

Moderen spørger: "Hvad er din stjerne?"

Flavio: hvert menneske har en stjerne. Min stjerne er gylden, andre stjerner kan have andre farver. På min stjerne kan jeg bevæge mig frit og let, og alt er virkeligt der. Mennesker har to slags liv, et fysisk "trylleviv" og et åndeligt, der er virkeligt."

Flavio siger til sin mor (6 år): "Du er en gammel sjæl her på Jorden, derfor er din opgave at passe på mig nu. Du er endnu en "barnepige", men jeg er en "budbringer". Min opgave er at oplyse her på Jorden om den åndelige verden, og mens jeg sover, er det mit arbejde at oplyse andre verdener om, hvordan der er her på Jorden. Her behøver jeg ord for at gøre mig forståelig, i andre verdener er det mere enkelt, for der kan jeg sende mine budskaber ud telepatisk, og de der vil, opfanger dem."

De synes denne jordiske verden er ret utrolig, f.eks. dette at man fører liget af andre væsener ind i sin krop efter at have kogt det, bare for at trække en lille smule energi ud af det. På andre planeter får man sin energi direkte fra kilden. Også dette, at man må kommunikere ved at sende lyde ud af munden, synes de er mærkværdigt, og så er meningen med lydene endda forskelligt, alt efter hvor man bor. Det betyder jo også, at man kan lyve, men det ved de ikke hvad er."

Som 7-årig fortæller Flavio: "For at kunne komme til Jorden, måtte jeg via Solen, ellers havde jeg ikke kunnet trænge ind i dette planetsystem. Man kan sige, at en sjæl fødes som sjæl, når den løsnes fra det guddommelige væsens kerne. Den vandrer derefter gennem mange slags væsener, gennem forskellige livsformer, og vender så igen tilbage til kernen, mange erfaringer rigere. På den måde har min sjæl mange erfaringer, men i denne verden har jeg kun lidt øvelse."

Både Flavio og Marcos begyndte allerede som 3-årige at tale om, hvordan de, når de sover, tager "hjem", dvs til en åndelig verden. Ja bare de lukker øjnene, kan de gå gennem en "trylledør", siger de, og komme hjem. De har nemt ved at se engle, for de kan ses på deres violette lys. Marcos siger, at han ikke er så ny på Jorden, som Flavio er, og for ham er opgaven mest at helbrede og udbrede kærlighed.

I en samtale mellem de to, er de enige om, at Jesus kom fra Sirius, for det er viljekraftens og kærlighedens stjerne.

Som 6-årig siger Flavio: "Jesus var en ganske særlig person. Hans opgave var at indlede den åndelige udvikling i retning af kærlighed her på Jorden. Men nu vil religion ikke mere være nødvendig, fordi alle skal finde Gud i sit eget indre."

"Jeg er nødt til at gå i skole for at lære alle de mærkelige bogstaver og ord, ellers kan jeg ikke løse min opgave. Jorden er speciel, fordi materien og energien her er så tæt. Omkring år 2000 er tætheden størst, derefter bliver den stadig mindre tæt og altså mere åndelig. Om ca. 50.000 år er Jorden blevet helt åndelig."

En dag leger den 5-årige Flavio med en anden dreng, der synes han ser et spøgelse. Så prøver Flavio at forklare ham, at der er masser af usynlige væsener omkring dem,

men at det ikke er noget at være bange for. Men det gør ikke drengen mindre bange, så han løber skræmt til sin mor, der trøster ham og siger, at Flavio nok bare har set for meget fjernsyn!

Selv om drengene siger noget til andre børn, som disse synes er meget underlige, bliver de ikke mobbet i skolen. De er ligesom beskyttet af deres stærke kærligheds-udstråling.

Med barnlige tegninger forsøger Flavio som 8-årig at beskrive, hvordan universet har forskellige energiplaner, fra det tætteste til det fineste. Det astrale plan deler han op i en positiv og negativ afdeling, det sidste er hvad mennesker kalder "helvede", og hvor de der ikke ved, de er døde, kommer hen i en kort periode, indtil de bliver hjulpet af med deres negative energier.

Der er et plan, han kalder "missionsplanet", hvorfra hjælp kan gives til menneskene, hvis de beder om det, og herfra kan nogle inkarnere på Jorden for at støtte menneskene i deres åndelige udvikling. Det er derfra, jeg kommer, siger Flavio. Han har mange forklaringer til sine tegninger, som man dog nok skal have læst Martinus for at kunne forstå.

Som 9-årig har han en samtale med Ama, hende der gjorde det praktisk muligt at få bogen udgivet, den lyder sådan i uddrag:

Hvorfor er Solen så vigtig?

Flavio: Fordi den er Guds stedfortræder, den repræsenterer kernen.

Hvordan får menneskene forbindelse med kernen?

Flavio: Solpletternes chakra er kilden, og kronechakraet er kernen.

Ama: Kan man sige, at der mellem mennesket og kilden eksisterer en energikæde? Har ethvert menneske en tråd til kilden?

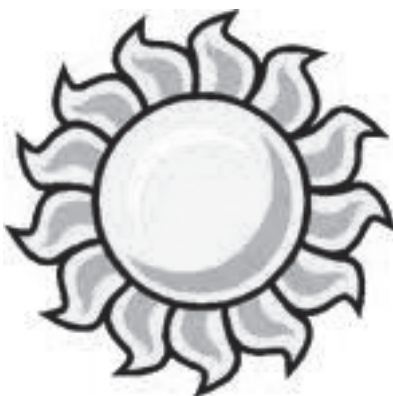
Flavio: Egentlig er der to eller tre tråde, en for kroppen og en for sjælen. Ved døden sønderrives tråden til kroppen, men sjæletråden er som en elastik, der trækker sig sammen. Vejen hjem til den guddommelige kærlighed går hurtigere end udturen, for du kender allerede vejen.

Som 9-årig bliver Flavios beskrivelser mere teoretiske. Stadig med ret så barnlige tegninger forsøger han at forklare sjælenes spiralkredsløb, polforvandlingen, planeterne indflydelse på Jorden, om tid og rum osv. Men i puberteten synes han at miste interessen for de dybere emner, begynder at lægge lidt afstand til "sin" bog og kalder "forfatteren" Flavito, dvs den lille.

Senere som voksen skriver han et efterord i bogen, hvor han mener, bogen nok er væsentlig, men erkender, at der nok ikke er så mange, der vil forstå den. Nu er det blevet mere musik og ordenes poesi, der optager ham, men også computerteknik, hvori han har et job som underviser. Han har helt vænnet sig til livet på Jorden og nyder stort set det samme, som alle andre nyder, også eller især kærligheden.

Hvad han senere vil komme til at betyde, f.eks. når han er over 30 år og færdig med repetitionsalderen, er ikke til at vide. Måske var det kun det, han gav som barn, der var meningen med den inkarnation? Vi får se.

En bog som denne må for mange være ret så tankevækkende, selv om det ikke altid for selv en Martinus-læser står lysende klart, hvad han forsøger at få os til at forstå.

RUMMETS ÆTER

v/Charles Leadbeater

Teosoffen Leadbeater (1847-1933) har skrevet om "okkult kemi", hvilket bladet Diføt-Nyt havde en artikel om i 1988. Fra denne artikel har jeg taget følgende uddrag:

Det er blevet diskuteret meget, især blandt fysikere, hvilke egenskaber den substans har, som rummet ifølge videnskabelige hypoteser må være opfyldt af. Fra den ene side hævdes, at den er uendelig tyndere end selv den tyndeste luftart, fuldstændig uden friktion og uden vægt. Den anden påstår, at den er tættere end det tætteste faste stof. I denne substans forestiller man sig, at materiens fineste atomer flyder, ligesom støvgran i en solstråle, og at lys, varme og elektricitet er dens vibrationer.

Teosofiske forskere, som anvender metoder, der ikke er tilgængelige for den fysiske videnskab, har været i stand til at undersøge materiale af en finere tilstand end den luftformige og har observeret, at det er ved hjælp af vibrationerne i dette finere materiale, at lys, varme og elektricitet manifesterer sig for os. Det var det, videnskaben engang kaldte æteren.

Lad os kalde denne substans for "koilon", da den udfylder det, man plejer at kalde det tomme rum.

I en gammel okkult afhandling læser vi om en "farveløs åndelig væske", som eksisterer overalt og danner det første grundlag, på hvilket vort solsystem er bygget. Da dens substans er af en anden art end den, der kendes på Jorden, tror menneskene, som ser igennem substansen, i deres uvidenhed, at det er tomt rum. Der er ikke én fingerbreddes tomt rum i hele det grænseløse univers."

Det fortælles i denne afhandling, at "modermaterien" danner denne rummets æter som dens syvende grad af tæthed, og at alle synlige sole siges at have denne som deres "substans". Kun "moder-substansen" er homogen, og den er tættere end nogen anden for os kendt substans.

Vi ville måske vente, at fysisk materie var en fortættelse af denne "koilon". Men nej, materie er ikke koilon, men fravær af "koilon". Det som er grundlag for, hvad vi opfatter som fysisk materie, er ligesom bobler i dette koilon. Ligesom bobler i vand ikke er vand, men tværtimod er de steder, hvor vand er fraværende. Materie er det rum, der opnås ved at trænge en uendelig tæt substans tilbage,

det er så at sige "huller i rummet".

Hvad er den kraft, der kan blæse bobler i en substans af uendelig tæthed? De gamle kaldte denne kraft for "Åndedraget", det var ham der blæste ånd i "rummets vande" og skabte de bobler, der bygger universer. For os teosoffer er det "Logos' åndedrag", som fylder disse rum, det er hans kraft, der opretholder dem mod "kailons" enorme pres. De er fulde af hans liv, af ham selv, og alt hvad vi kalder materie er besjælet af hans guddommelighed.

Som det står skrevet "jeg skabte dette univers af en del af mig selv", det er skabt af hans udånding. Og når han indånder, lukker rummets vande sig igen, og universet vil være forsvundet. Det er kun et åndedrag. Boblerne hvirvles ind i de forskellige kombinationer, vi kalder atomer, som samles til molekyler og på det fysiske plan bliver til de kemiske stoffer.

Hvordan er det muligt, at vi kan bevæge os frit omkring, hvis det vi opfatter som "tomt rum" i virkeligheden er uendelig meget tættere end alt andet? Det er forskellen, der gør det. Ligesom vand og luft kan passere et stykke tøj, luft kan passere gennem vand, selv om vand er tættere end luft, et astralt væsen som en "ånd" (spøgelse) kan passere gennem en mur, en gnom passere frit gennem en klippe og går omkring inden i jorden lige så bekvemt, som vi går rundt i luften.

Et dybere svar er, at det eneste bevidsthed kan genkende er bevidsthed, vi er en del af Logos' natur, og kan derfor

kun sanse de ting, som er af samme natur som Ham. For os er ”koilon” ikke-manifestation, fordi vi ikke har udviklet evner, som sætter os i stand til at genkende den. Ligesom astronomerne kun kan observere enkelte elementer i Mælkevejen men ikke dens helhed, fordi de selv er en del af den, er det umuligt for os at fatte det væsen, som universet er. Vi må nøjes med at undersøge de delelementer, der er indenfor vor rækkevidde.

Supplerende kommentar

v/Ruth Olsen

Det som Leadbeater her kalder ”koilon” er vel det Martinus kalder ”moderenergien”, grundlaget for alle andre energier, og det naturvidenskaben kalder ”mørk energi”. Men hvad mon der menes med, at den skulle være meget tættere end den energi, som vi oplever som fysisk materie? Måske fordi den vibrerer hurtigere?

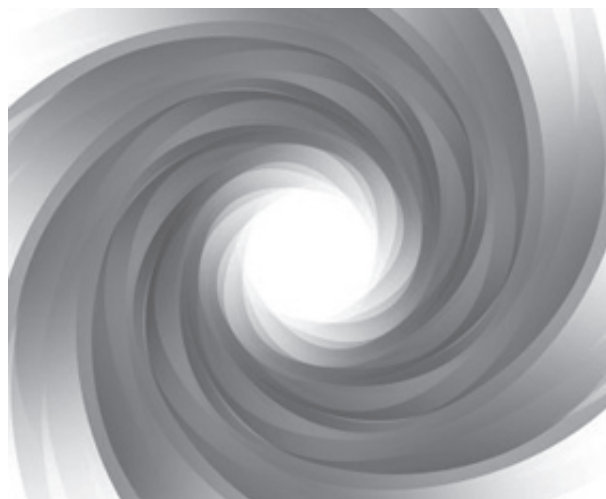
At det såkaldt ”tomme rum” er meget koldt kunne godt betyde, at det er tæt, for kulde er jo en sammentrækkende energi ifølge Martinus.

Vi ved at energien svinger i et utal af forskellige frekvenser. Vi ved også at de kan fungere stort set uden at forstyrre hinanden, sådan som vi kender det fra f.eks. radiobølger. Og vi ved, at vi kan leve intetanende tæt på en masse usynlige væsener, fordi vi ikke har sanser til at registrere deres energifrekvens. Vi sanser næsten kun det, der vibrerer i nærheden af vor egen frekvens.

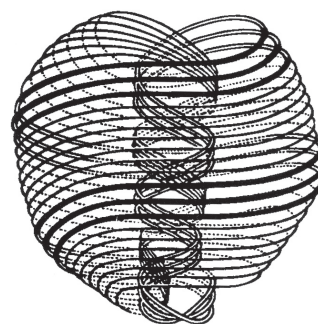
Vort æterlegeme (følelseslegeme?), som jo svinger på en højere frekvens end den fysiske krops sanseorganer, kan opfange mange flere frekvenser, men endnu opleves disse kun som fornemmelser. Med udviklingen vil vi dog få udvidet det, Martinus kalder vor ”sansehorisont”. Men foreløbig gør vore begrænsede sanser det vanskeligt at forstå, at det vi oplever som ”tomt” i virkeligheden måske er det mest ”fyldt”.

Faktisk er selv naturvidenskaben på sporet af dette. Fysikeren David Bohm siger i bogen ”Videnskab og kreativitet” (Ask 1989) s. 171 følgende: ”Den nuværende kvantefeltteori indebærer, at det, der forekommer at være tomt rum, indeholder en umådelig mængde ”nulpunkts-energi”. Materien er så at betragte som en relativt lille krusning eller forstyrrelse på overfladen af dette energi-hav.

Hvis vi går ud fra nogle rimelige antagelser, indeholder én kubikcentimeter tomt rum en energimængde, der er langt større end den, man kunne tilvejebringe ved en kernespaltnings af alt eksisterende i hele det kendte univers. Men eftersom vi selv består af denne materie, ser vi lige så lidt af dette energihav, som en fisk formentlig ser vandet i det hav, den svømmer i.”

Ifølge Walter Russell er alt, som eksisterer i universet, resultatet af forskellige elektriske spændingsforhold. Det der ser ud som ”tomt rum” er blot konsekvensen af, at det består af en ligevægtig spænding. Det vi forstår ved ”at skabe” er, når nogen (= et levende væsen) med sin tankeenergi bryder ligevægten, hvorved der opstår en hvirvel. Det er hvad f.eks. vor sol har gjort. Den skabte en ”boble” i det noget tættere energihav! Måske?

Sådan har Leadbeater tegnet det, han kalder en ”upa”, dvs den allerførste ”partikel”, der manifesterer sig ud fra det kosmiske energihav, den første ”boble”. Et brintatom består således af 18 ”upaer”.

Om Bøger

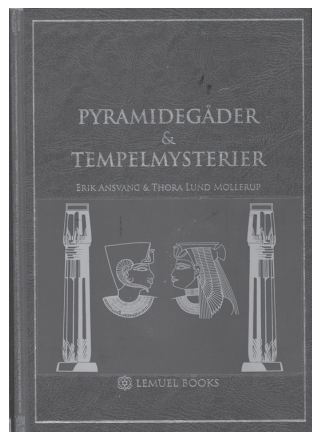
Pyramidegåder & Tempelmysterier

Af Erik Ansvang og Thora Lund Møllerup

Lemuel Books 2007

340 sider – kr

Anm. Ruth Olsen

Denne bog indeholder en fantastisk mængde viden om pyramiderne og det gamle Egypten, hvoraf det mest spændende er dens grundlæggende indsigt i den oprindelige esoteriske visdom, uden hvilken man ikke kan forstå ret meget af meningen med pyramiderne.

I begyndelsen gøres grundigt rede for, hvordan datidens egyptiske civilisation havde sit grundlag i Atlantis, og hvorfor pyramiderne derfor er meget ældre, end de egyptologiske forskere i dag tror. Fra adskillige kilder hentes belæg for, at pyramiderne blev bygget ved at ophæve tyngdekraften. Forskernes seneste teorier indtages, hvor det er relevant, men der bygges en hel del på teosofiens grundlæggere som f.eks. Blavatsky, Besant og Leadbeater, men også Alice Bailey citeres. Man bruger dog i bogen konsekvent ordet ”åndsviden-skab” i stedet for teosofi, også når det gælder de teosofiske teorier om rodracer.

Der er meget mere at opdage om pyramiderne, end de sædvanlige egyptologer har fundet ud af, når man som her inddrager alle tilgængelige kilder, også astronomi og astrologi. Forskerne går ofte fejl af f.eks. inskriptioner, fordi de ikke forstår de gamle symboler og tankegangen bag dem. Bogen her forsøger virkelig at indleve sig i den tids måde at tænke på, således at symbolikken træder frem i al sin meningsfuldhed. De gamle legender og billedernes symboler og ritualer får her en logisk forklaring.

I et gammelt koptisk skrift, som i dag opbevares i Oxford, står der:

”Pyramiderne bevarer visdommen og kundskaben om forskellige videnskaber – videnskaben om matematik og geometri – som optegnelser til oplysning for dem, der senere

kan fatte dem. Pyramiderne rummer viden om stjernerne og deres baner med fortidens historie og forudsigelser om fremtiden. Pyramidernes konstruktion og mål, deres placering og deres interiør såvel som eksteriør symboliserer bestemte grundlæggende naturlove.”

Alt dette søger bogen at påvise. Vi læser om mysterie-skolerne og om indvielser, om livet i almindelighed og de religiøse forestillinger i den tids Egypten. Påstanden om, at Jesus skulle være blevet indviet i en egyptisk loge, vil jeg nu sætte spørgsmålstegn ved. Hvorfor skulle han have brug for det, når en Martinus ikke behøvede den slags?

Ud fra en egyptisk tekst mener man at kunne påvise, at korsfæstelsens symbolik fra Det Nye Testamente stammede fra Egypten, der stod: ”Neofyten skal bindes på trækorset, han skal dø, han skal begraves og skal stige ned i underverdenen. Efter den tredje dag skal han bringes tilbage fra de døde og skal bæres op til himlen for at blive hans højre hånd, fra hvem han kom, idet han nu har lært at lede levende og døde.”

Det er et stort seriøst flot projekt, som forlaget her har kastet sig ud i. Jeg hører da også, at bind 2, der skulle udkomme i efteråret 2011, nok forsinkes på grund af pengemangel.

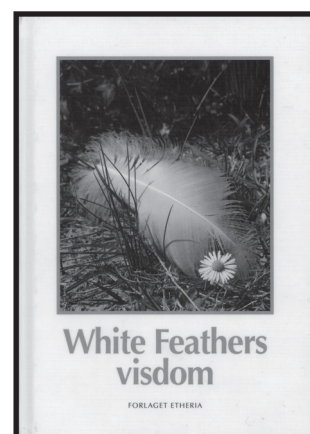
White Feathers visdom

Af Robert Goodwin

Forlaget Etheria 2010

170 sider

Anm. Ruth Olsen

Dette er en bog med kanaliserede budskaber fra et ret højt udviklet væsen, der kalder sig White Feather, til et engelsk medie, Robert Goodwin. Som læserne nok har lagt mærke til er jeg altid skeptisk overfor kanaliserede bøger, men denne var faktisk en positiv oplevelse. Når jeg bedømmer en spirituel bogs seriøsitet, bruger jeg Martinus' værk som vurderingsgrundlag, og i denne var der ikke noget, jeg fandt utroværdigt.

Hvem er denne "White Feather"? Han er ikke en indianer, men ifølge bogen bruger han en indianers astrale legeme at udtrykke sig igennem for at kunne nå igennem til den lavere vibration, som et jordisk inkarneret væsen lever i. Han beskriver, hvor svært det er at etablere en god kontakt til et egnet jordisk medie, faktisk skabte han forbindelsen til sit medie Robert før denne trådte ind i sin krop ved fødslen.

Videre fortæller han: "Jeg arbejdede sammen med ham i hans barndom, selv om han ikke var bevidst om min tilstedeværelse. Dette er nødvendigt for at frembringe den meget fine justering af harmonien, der er absolut nødvendig for at kunne kommunikere på denne måde. Forbindelsen skal til stadighed revurderes og finpudses, for alle fremskridt er en fortløbende proces." Det blev til et samarbejde gennem næsten 40 år som stadig foregår i forbindelse med The National Spiritualist Church i Birmingham.

Dette er endnu et eksempel på, hvordan der for tiden arbejdes på at højne bevidstheden her på jorden. White Feather anser sig selv for at være et led i den undervisningsplan, der er lagt på "højeste sted" for at intensivere de jordiske menneskers åndelige udvikling.

Eksempler på overensstemmelsen med Martinus' lære er hans beskrivelse af lidelsens betydning som læreproces. Han siger (i uddrag): "I er nødt til at opleve mørket for at kende lyset. I kan lære meget af det, I kalder "uheld", og hvis I ikke gør det, er en lektion gået til spilde. Men I vil opdage, at omstændighederne så gentager sig, ikke på helt samme måde måske, men I vil altid ende ved den samme korsvej, hvor I er nødt til at tage en beslutning. I kan enten reagere negativt og give efter for frygt, tvivl og smerte, eller positivt med håb, tillid og kærlighed."

"Frygt er sjælens hovedfjende. Der udkæmpes mange slag i jeres verden – sygdom, had, undertrykkelse, grådighed, selvished – men bag meget af dette ligger der frygt. Frygt dræner åndens vitale energier. Frygt er som en cancer, der fortærer al rationel tænkning og er årsag til megen sygdom. Men hvor der er viden og ræsonnerende tankegang, hvor der er mulighed for at tænke, analysere, argumentere og forstå, der dæmper det, at frygt er noget der skal overvindes. Frygt kommer af uvidenhed."

Et sted (s.60) siger han, at jo mere vi udvikler os og bliver åndeligt bevidste, des større ansvar har vi. Ikke bare overfor andre mennesker men også overfor dyrene. Selv om vi er blevet ret så individuelle, er vi stadig del af eet hele. Hvad vi gør mod andre, gør vi mod os selv. Faktisk er vor behandling af dyrene årsag til mange af vore sygdomme, som desværre kun vil forøges i de kommende år. Helbredsproblemerne her på jorden vil ikke

blive løst, før menneskene forstår deres moralske ansvar for helheden.

Og så tilføjer han, at han desværre må fortælle os, at så længe der er så mange penge at tjene på sygdom, vil der være mennesker, der ønsker at bevare denne verdens sygdomme.

I et afsnit om healing taler han bl.a. om farvernes betydning, og fortæller at vi kan trække forskellig slags energi ind med åndedrættet ved at bruge vor forestillingsevne. Ved at forestille sig farverne blå, purpur, guld og hvid ved vejtrækningen får vi højfrekvent energi, mangler vi vital energi kan vi fokusere på rød og orange. Trænger man til afslapning forestiller man sig den grønne farve. Derfor er frugt og grøntsager så sundt for os, fordi de som regel har den grønne frekvens, der virker healende.

Han refereres s. 82 for at sige: "Jeres kirker – her taler jeg om jeres ortodokse religion – er som tomme skaller, der omslutter et vakuum. I, der søger sandheden, behøver ikke disse bygninger. I har jeres eget tempel, jeres fredhellige sted dybt inden i jer selv. Der hvor det ortodokse ender, begynder den sande åndelighed. Der hvor religionen ophører, begynder den åndelige søgen og åbenhed."

Han taler også en del om, hvordan de fleste mennesker manipuleres af forskellige magtinstanser i vor tid, således at sandhedens lys skjules af uvidenhedens skyer. Det er vigtigt for ham at få menneskene til at afvise at lade sig styre af andres meninger, så de kan nå frem til at tænke og vurdere selv. Men han er ikke pessimist på jordmenneskenes vegne, for han bebuder også en "morgenrøde", der er ved at tone frem i den fjerne horisont.

Denne bog er godt nok ikke den allerhøjeste visdom, men for mange kan den være et ganske godt skridt på vejen, bl.a. fordi den er så enkel og nem at forstå.

Maya Fridan er clairvoyant – er du?

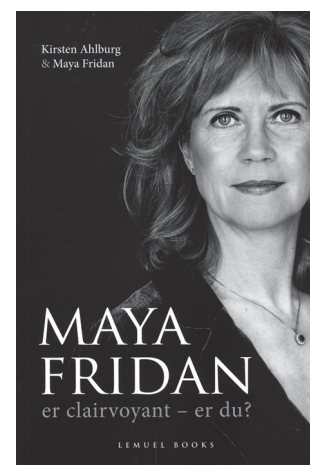
Af Kirsten Ahlburg og
Maya Fridan

Lemuel Books 2011

164 sider – kr.

Anm. Ruth Olsen

Maya Fridan blev kendt, da hun medvirkede i nogle TV-udsendelser, så interessen for denne bog vil derfor nok være ret stor. Her får vi noget at

vide om, hvem hun er, hvem hendes guider er, og hvad clairvoyance er.

Ud over at give clairvoyant rådgivning har hun også oprettet en skole, hvor de der har evner og interesse for det kan lære "håndværket". Nok er det blevet populært at gå til en clairvoyant i stedet for til en psykolog, men man undres dog over, at der kan være "kunder" nok til alle de, der i disse år uddannes i det "fag".

Bogen her giver seriøs oplysning om spirituelle emner generelt, og den foregiver ikke, at det er "endegyldige sandheder den clairvoyante kommer frem med, men muligheder" (s. 60). Man skal selv vurdere, beslutte og handle derefter, siger hun. Hun understreger også, at man skal have en høj moral for at arbejde med clairvoyance. Men hun kommer ikke ind på det, Martinus har fortalt om forskellen mellem lavpsykiske og "højpsykiske" evner.

Ifølge Martinus er det jo højst problematisk at genoplive de lavpsykiske clairvoyante evner, som hører en tidligere udviklingsperiode til. I det hele taget er det risikabelt at lukke op til væsener i den åndelige verden, hvis ens egen åndelige udvikling ikke er kommet så langt, at man er sikker på, det kun er de gode åndelige hjælpere, man får kontakt med. Det er fine velmente råd, Maya kommer med i denne bog, men jeg mangler nogle konkrete råd om, hvordan man skelner mellem det, der kommer fra de gode hjælpere, fra eventuelle "drilleånder" eller blot egne tanker. Det kommer jo dog gennem den samme hjerne.

Men hun siger en del om, hvordan man kan beskytte sig mod negative kræfter, ligesom hun fortæller om vigtigheden af at være "herre over vort eget liv. Vi skal hele tiden øve os i at være egen herre. Det er ikke de andres skyld, når noget føles ubehageligt. Det er os selv, det skal lære at forholde os til omgivelserne og tage ansvaret for vores egne reaktioner." (s.115) Et sted siger hun, at man "tiltrækker åndelige vejledere, der matcher en selv. Den vibration, man har, vil tiltrække en lignende vibration blot på et lidt højere udviklingstrin." (s.25)

Flere og flere har brug for hjælp og støtte til at klare vor tids stress- og angstfyldte hverdag. Det kan være svært for rådgiveren at undgå at tage del i klientens smerte. Fordi, som hun siger (s.118) "Der sker i det nye årtusinde en større og større åbning af hjertet hos hele menneskeheden med en højere udviklet indfølelse til følge. Dette gør det sværere end tidligere at holde en mere følelsesmæssig afklaret distance til forskellige livssituationer. Før var det nemmere for behandlerne at holde sig upersonligt engagerede, da de ikke på samme måde kunne fornemme klientens smerte."

Maya er også rådgiver for flere erhvervsvirksomheder, kan f.eks. sidde med ved ansættelsessamtaler med nye

medarbejdere. Hun har også hjulpet dem med at afsløre tyveri i virksomheden f.eks. Dette vil jeg mene er noget problematisk at bruge clairvoyante evner til, fordi jeg ikke mener, man kan have 100% sikkerhed for, at oplysningerne er helt korrekte.

Bogen igennem er der mange forslag til øvelser, som er ganske gode. Hun mener i øvrigt, man kan få en bedre intuition ved hjælp af koncentrationsøvelser, men det er vel afhængig af, hvad man mener med "intuition". Den Martinus taler om afhænger af udviklingen af næstekærlighedsevnen.

Bogen slutter med de velkendte ord om bønnens virkning:

Jeg bad om styrke – og Gud gav mig vanskeligheder.

Jeg bad om visdom – og Gud gav mig problemer at løse.

Jeg bad om velstand – og Gud gav mig hjerne og muskler for at arbejde.

Jeg bad om mod – og Gud gav mig farer at overvinde.

Jeg bad om kærlighed – og Gud gav mig mennesker at elske.

Jeg bad om gaver – og Gud gav mig muligheder.

Jeg fik ingenting af det, jeg ville have. Men jeg fik det, jeg havde brug for.

TESTIMONY of LIGHT

Af Helen Greaves

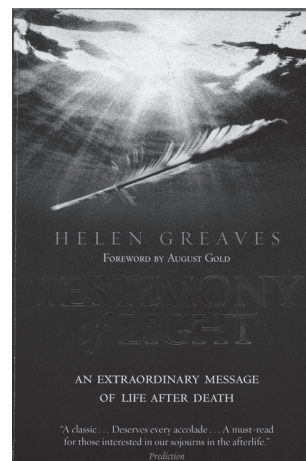
Penguin USA 2009

ISBN 978-1-58542-704-8

Oprindelig engelsk 1969

Ikke oversat til dansk

Anm. Ruth Olsen

Der er efterhånden kommet en del bøger om, hvordan livet former sig i den verden, hvor vi havner, når en fysisk inkarnation er færdig. Men hvor troværdige er de? Her vi jo henvist til at tro. Men jo flere, der giver os sammenfaldende historier, jo større bliver sandsynligheden for, at der er noget rigtigt i det.

Martinus har givet os nogle meget troværdige hovedlinier, men detaljerne overlader han stort set til vor egen logiske sans. For når livet efter den fysiske "død" i så høj grad formes af vor egen tankeverden, vil det liv naturligvis være forskelligt alt efter den enkeltes udviklingstrin.

Derfor er det interessant at læse en bog som denne, der fortæller om så mange konkrete oplevelser, som en højtuddannet tidligere sydafrikansk nonne Frances Bank har, efter hun er ”gået over”. Hun fortæller om dem telepatiske til sin bedste veninde, Helen Greaves, der har gode mediumistiske evner. Andre af hendes nære venner bekræfter i forordet, at hendes fortællestil er den samme som den, de kender fra hendes tidligere skrifter. Hun beskrives som en stærk selvstændig kvinde, der bl.a. turde gå imod kirkens opfattelse af reinkarnation, og som deltog i spirituelle eksperimenter.

Tre uger efter Frances Bank’s fysiske død, meldte hun sig til Helen Greaves under dennes meditation. Hun tog pen og papir og skrev ned efter diktat. Frances var da på en slags hospital, hvor hun skulle komme til kræfter og vænne sig til sit nye liv. Der var smukke omgivelser, et ”sølvskinnende” lys og kærlig pleje, men hun sov meget i begyndelsen. Hun oplever sin egen begravelsesceremoni og opdager, at når hun koncentrerer sine tanker, kan hun trænge igennem den tætte energi på jordplanet.

Efter hun er blevet helt frisk, flytter hun til sin egen hytte med en smuk have, men tager ofte tilbage til ”hvilehjemmet”, hvor hun dels får mere information, dels tager del i omsorgen for nyankomne. Hun oplever det hele som en vældig læreproces, nu hvor hun har fået et meget bredere perspektiv på alt, også eller især på sine jordiske indhøstede erfaringer, som hun genoplever på en slags film.

Hun vælger at blive en tid på ”hjemmet” i stedet for at gå videre til sin ”egen gruppe”, fordi det giver hende en stor glæde at kunne hjælpe de ”nye”, som ofte ankommer temmelig forvirrede, ja nogle også bange. Vi får en fin beskrivelse af, hvordan nogle er svære at hjælpe, fordi de er ”lukket inde i sig selv”, i deres egne bedrøvede tanker. Omsorg og kærlighed får dem til at åbne sig.

Først når de er klar til det, konfronteres de med det afsluttede livs begivenheder, de gode og dårlige, men det er kun dem selv, der dømmer, her mødes de med lutter forståelse og medfølelse.

Forskellige personer beskrives. Der var f.eks. manden, som var blevet hængende længe i nærheden af sin fysiske familie i bitterhed mod konen. Da han omsider vender sig mod lyset, hjælper Frances ham af med de negative følelser gennem lange samtaler i hendes have. Der var lægen, som gjorde en alvorlig fejl og søgte at dulme samvittigheden med narkotika, der til sidst ødelagde hans helbred. Der var den dygtige videnskabsmand, som havde arbejdet meget for atomkraft, men endte med at indse det farlige ved sådan at bruge atomernes kraft.

Efter en tid fortsætter alle ”ind i lyset”, når de har opnået en vis grad af forståelse. Nogle er så langt i deres udvik-

ling mod uselvvisk kærlighed, at de straks kan gå videre, når de er vågnet op af deres ”overgangssøvn”. Men der er også dem, der bliver hængende længe i ”skyggeland”. Hun nævner f.eks. en nazileder, der begik selvmord, da krigen var tabt, og som i 20 år var fanget i sine egne onde tanker. Til sidst blev han dog hjulpet, da han bad om hjælp. Han var stadig en tid omgivet af en mørk aura, men alle søgte at heale ham med kærlighed, også et af hans ofre, en jødisk kvinde. Til sidst blev han stærk nok til at genopleve sit livsforløb, erkende sine fejl, fortryde og begynde sin vej mod lyset.

Selv om dette er en lidt ældre bog, er den spændende på grund af de mange detaljer og personskildringer. Om den har medvirket til, at England synes lidt længere fremme i spirituel henseende, er ikke til at vide, men nu hvor den også er udkommet i USA, kan man jo håbe, der bliver en større indsigt ”over there”. Den virker mere seriøs end så meget af det, der ellers er på markedet om det emne.

Mit liv som clairvoyant

Af Gjertrud Berlon

Sphinx 2001
190 sider kr 19

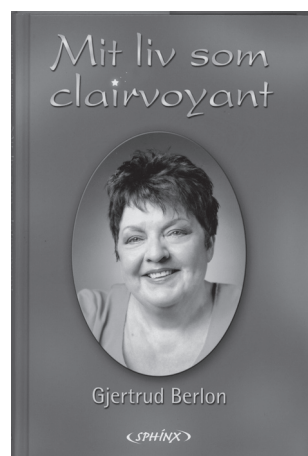
Anm. Ruth Olsen

Gjertrud gav clairvoyant rådgivning, før der gik inflation i den virksomhed.

Man kan sige, hun selv medvirkede til, der blev så stor konkurrence i ”faget”, eftersom hun oprettede en skole, der gav uddannelse i det til mange, der havde lyst og evner for det.

Denne bog er en selvbiografi, som fortæller om en barndom i Jungshoved på Sydsjælland (f.1943) i et lille stråtekt hus med stokroser. Hendes mor havde visse psykiske evner, så da Gjertrud tidligt havde nogle paranormale oplevelser, kunne moderen berolige hende, men advarede dog mod at fortælle det til andre. Hun begyndte som barn at spille harmonika og vandt nogle amatørkonkurrencer.

Som 14-årig kom hun ud at arbejde med rengøring på et plejehjem, senere i Roskilde, hvor hun traf en bagersvend og giftede sig med ham som 20-årig, med hvem hun fik sit eneste barn, Pia. Nogle år senere begyndte hendes søgen efter at finde ud af, hvad hendes lidt mærkelige oplevelser betød. Hun begyndte at læse om teosofi, okkultisme, tarot osv, hvad der senere førte hende til åndsvidenskab.

Ægteskabet gik ikke, og hun mødte en healer, Walter Berlon, der fik hende til at deltage i kurser på Kosmos Center hos Steen Landsy. Her blev hun klar over, at hun havde evner, der kunne bruges konstruktivt. Sammen med Walter købte hun lejlighed i København, hvorefter en travl tid begyndte med "sittings" og foredrag. Også "spøgeskurser" på Dragsholm Slot blev det til, samt kurser i personlig udvikling sammen med en gestaltterapeut.

Ind imellem beskrivelserne af sine mange oplevelser, har hun nogle gode fornuftige bemærkninger om den alternative verden, som hun var blevet en del af. F.eks. siger hun om dette at tilbyde "at rense aura", at det er noget vrøvl, for det er kun ved at ændre sine tanker og følelser, man kan ændre auraen. Der er mange oplysninger om spirituelle emner med i bogen, fortalt i et letforståeligt sprog.

Hun og Walter købte et stort hus i Brønshøj, hvor de bl.a. etablerede nogle kurser, de kaldte "positiv energi". Det blev en travl tid, hvor de begge havde mange "klienter", og Gjertrud blev et kendt ansigt, også i ugebladene. Men på et tidspunkt holdt ægteskabet ikke længere, og snart måtte hun forlade det store hus, så hun fik en boligmæssigt turbulent tid. Det var først i 1997 hun fik skabt Clairvoyance-skolen, først på Frederiksberg, senere i år 2000 på Ørnevej i nordvestkvarteret.

Gjertrud forlod denne verden i april 2011, men hun nåede langt omkring med sine budskaber om den åndelige verdens realitet.

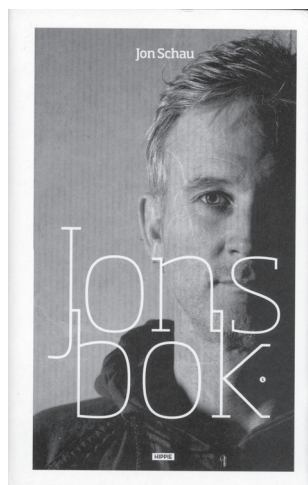
Jons bok

Af Jon Schau

Hippie Media 2009, Norge

190 sider

Anm. Ruth Olsen

Der er mange veje, der kan føre til en rivende åndelig udvikling. For Jon blev det et par nær-død-oplevelser i forbindelse med en alvorlig sygdom. Han var, bl.a. fra TV, en kendt komiker i Norge, en som "ikke troede på noget", da han i en komatilstand blev sendt et par ture "på den anden side" og oplevede noget, der totalt ændrede hans verdensbillede.

Han blev åben for en kommunikation med et væsen, han kalder Gud, og samtalerne med denne er blevet til denne bog. For os som læsere er det uvæsentligt, hvem han taler med, men at det er en eller anden højtudviklet "person", bliver man hurtigt klar over. Det kunne faktisk godt være hans eget "højere selv", denne vidende "instans", som vi alle indeholder, men som vi blot ikke normalt har adgang til i vor fysiske inkarnation.

Da han spørger "væsenet", om det ikke i grunden er ham selv, han snakker med, får han svaret: "Jo, på en måde. Vi er jo alle én". Det er meget interessante emner, der her bliver taget op til diskussion. F.eks. hvad vil det sige at være "oplyst"? Svaret er, at det kan man ikke være, når man lever på jorden, for i så fald ville den opleves som den illusion, den er, dvs den ville forsvinde. Men det ville være temmelig uhensigtsmæssigt, så længe vi nu engang er her for at lære noget. Vi kan dog godt af og til tage en pause fra illusionens verden.

De har en samtale om det at være søgende. Søgen er en evig proces, for da livet er evigt og i stadig forandring, kan man ikke blive "færdig", dvs nå frem til færdige facitter én gang for alle. Man må ikke holde op med at søge, sådan som mange religiøse mennesker gør, fordi de mener, de har en bog med alle svarene. "Så går de i kirke hver søndag for at fortælle sig selv, at det stadig passer, det de vidste sidste søndag."

Jon får i sin dialog gjort grundigt op med sin tro på autoriteter, hvad enten de hedder Jesus, Buddha eller andet, for han bliver hele tiden henvist til at tro på sig selv. Det er ham selv, der skal finde ud af, hvad han mener, f.eks. om han er enig med det, Jesus sagde osv. Vi er selv skabere af vor verden, siges det igen og igen, og har altså dermed ansvaret for vort eget liv og skæbne. Når vi ikke længere kan give andre skylden, tvinges vi til at finde årsagerne og til at ændre på dem.

I en diskussion om, hvorvidt Jesus var Messias, får Jon at vide, at vi er alle Messias, for: "Mennesker er som lys. Lys som endnu ikke er tændt. Jesus kom for at vise, hvad der sker, hvis vi tænder det lys. De fleste misforstod dette. De så ham som STOR, fordi han havde tændt lyset. Dette lys er i alle mennesker, og når det tændes, er det Messias. Hans håb var at flammen fra hans lys ville tænde alle de andres lys. Det skete desværre ikke."

Det er en meget fin og tankevækkende bog, Jon har skrevet. Hans åbenhed og ærlighed giver indtryk. Der er ingen tvivl om, at han har fået sin særlige opgave i den spirituelle modningsproces, menneskene er inde i nu, og her altså især for folk i Norge.

Zerolimits - ingen begrænsninger

Af Joe Vitale

Forlaget ThankYou 2010

230 sider

Anm. Ruth Olsen

Det er utroligt så mange opskrifter på en vej til rigdom, sundhed og fred, der flourer i USA i disse år. Her er så én til, men den adskiller sig ved at bygge på en terapiform med rødder i Hawaii, ho'oponopono, en metode til "at fjerne de mentale forhindringer, der står i vejen for dig, og frigør dit sind", står der på bogens bagside, og videre: "Forestil dig, at du visker sindets tavle ren og begynder på ny uden forudfattede meninger, så du kan leve i en verden af daglig undren. Forestil dig, at alt – hvad som helst – er muligt. Faktisk er alt muligt, når du ser på verden uden mentale bindinger."

Det begyndte med at hypnoterapeuten Joe Vitale hørte om, hvordan en terapeut i Hawaii havde helbredt en hel hospitalsafdeling med kriminelle psykisk syge blot ved at læse deres journaler, dvs uden at møde dem personligt. Han havde bare sagt "undskyld, jeg elsker dig, og tak" om og om igen til navnet i journalen. Han forklarede, at han tog ansvaret på sig selv for disse personer og overgav alt, hvad der dukkede op i ham til Det Guddommelige og bad om, at det blev forløst.

Den hawaiianske terapeut, Hew Len, forklarer for Joe, at man healer andre ved at heale sig selv. For alt hvad der kommer ind i dit liv er en del af dig selv. Du healer dig selv ved at "nulstille", dvs rense dig for dine erindringer og dermed dit "program". "Man kan leve sit liv på to måder", forklarer han. "Ud fra erindringer eller inspiration. Erindringer er gamle programmer, der gentages. Inspiration er Det Guddommelige. Det er vores nultilstand, det er der, hvor vi ikke har nogen begrænsninger".

Det gælder om at forvandle fejlagtige tanker i sig selv og i klienten til perfekte tanker om kærlighed. Der opremses nogle indsigter, der må tilegnes, bl.a.:

Det fysiske univers er en manifestation af mine tanker. Hvis mine tanker er perfekte, skaber de en fysisk virkelighed fyldt med kærlighed.

Der er ikke noget, der hedder derude. Alt eksisterer som tanker i mit sind.

Der er et længere afsnit om alle de mirakler, metoden har bevirket i konkrete menneskers liv. Og til sidst får vi at vide, hvorfor vi skal sige "undskyld" og "tilgiv mig". Det er for at tilkendegive, at noget, uden at du ved hvad det er, er kommet ind i dit sind/system, men at du ønsker tilgivelse for, at det kom til dig. Du beder ikke Det Guddommelige om at tilgive dig, du beder om hjælp til at tilgive dig selv.

Derefter siger du "tak" og "jeg elsker dig", tak udtrykker din tro på, at spørgsmålet vil blive løst til bedste for alle involverede. "Jeg elsker dig" transformerer energien fra blokeret til strømmende, dvs etablerer "nultilstanden" som er en tilstand af ren kærlighed og uden begrænsninger.

Bogen er på flere måder tankevækkende, men det meste af den siger vel ikke meget andet, end vi ved fra så mange spirituelle bøger, nemlig dette at kærlige tanker kan være healende. Men at man skulle kunne ændre hele verden ved at ændre sig selv, er nok en påstand, der kan medføre skuffelser hos en og anden. Men det er det eneste sted, vi kan begynde!

Vi har i øvrigt før bragt en historie om ho'oponopono, nemlig i Impuls 4/2006.

Hjælp – det spøger!

Af Harald G. Jensen

Forlaget Angel 2008

94 sider – 150 kr.

Anm. Ruth Olsen

Forfatteren har her opdateret sin tidligere bog om dette emne, altså om hvordan man hjælper de "afdøde" sjæle op i lyset. Han og hans samarbejdspartner Kate tager ud og hjælper folk, der generes af usynlige væsener i deres hus. Bogen søger at afmystificere fænomenet "spøgelser", hvad det nok også kunne trænge til. For de, der så TV-serien "Åndernes magt" og blev forvirrede, er det udmærket at få sat nogle ting på plads, hvad bogen gør meget godt.

Hans oplysninger om, hvad der sker efter den fysiske død, forekommer mig noget skræmmende, men alt i alt lyder det meste rimeligt nok, og er samstemmende med så meget andet, vi kan læse om dette emne. Men vi er jo henvist til at tro eller ikke tro. Han siger et sted, at "tavlen er visket ren", når vi igen reinkarnerer. Der må være noget, han har

misforstået, men han kender nok ikke begrebet ”skæbneelementet”. Han nævner dog i anden sammenhæng fænomenet karma, så vi fødes ikke med nogen ”ren tavle”. Der synes også at være en manglende forståelse for det, vi kalder ”syndernes forladelse”. Der refereres i øvrigt en del fra Michael Newtons bog ”Sjæleskæbner”.

Sprog og stil kan virke lidt ugebladsagtig, men måske vil det give en del læsere, der ellers ikke vil beskæftige sig med åndeligt stof. F.eks. fortælles der om prins Joachims

pral med, at han har en ”hvid dame”, der spøger på hans slot. Han afviste dog et tilbud om at få hende ekspederet derfra. Bogen består mest af alle de fantastiske oplevelser, forfatteren har haft som ”spøgelsesjæger”.

Ind imellem er historierne knap så troværdige, og der er en del, jeg vil kalde ”løse påstande”, men de er ganske underholdende. Man kan læse meget af det som spændende krimi. Hjemmesiden er: www.siriusmedia.dk

Jesu opstandelse

Af Vagn Noach

Søndag morgen efter langfredag fandt Jesu opstandelse sted. Jesu blev genkendt af Marie Magdalene og senere af samtlige disciple der var forsamlet i et rum med aflåste døre af frygt for jøderne. Jesu materialiserede sig selv en metode der er kendt og som ikke behøver at kræve et højt udviklet moralsk væsen.

Disse begivenheder har i Kirkelig regi overstrålet Jesu egentlige mission nemlig den lære menneskene at vise næstekærlighed udtrykt ved ordene ”du skal elske din Gud over alle ting og din næste som dig selv”.

Det er meget få mennesker der kan udvise denne egenskab men i 1945 blev der udgivet en bog med titlen ”Kim” fra Thaning og Appels forlag. Bogen handler om en ung frihedskæmper og det er hans breve der er udgivet af hans mor Vibeke Malthé-Bruun.

Kim blev født den 8. juli 1923 og henrettet ved skydning den 6. april 1945 i en alder af kun 21 år. Det eneste ved Kim er hans breve og hans syn på sine bødler.

Bogen bør læses af alle der interesserer sig for næstekærlighed idet man her får et indblik i hvad det vil sige at være kærlig mod sin næste under vanskelige forhold.

Efter en tortur hvor han bevidstløs bæres til sin celle skriver han:

”Alligevel uden at jeg er bange uden at jeg viger tilbage banker mit hjerte hurtigere hver gang der er en der standser uden for min dør. Det må være noget rent fysisk selv om det jo så afgjort er et sanseindtryk der forårsager det. Det slog mig allerede lige bagefter hvor jeg nu forstår noget nyt af Jesuskikkelsen. Det er ventetiden der er prøven.”

Alle sandhedssøgende bør læse Martinus lille artikel: ”Den sekundære og den primære opstandelse” udgivet af åndsvidenskabsforlaget i 2010 samt bogen ”Kim” udgivet af hans mor efter henrettelsen i 1945.

Konspirationsteorierne - To slags “verdensregering” - Åndsvidenskabens nødvendighed

Af Søren Ingemann Larsen

Martinus skriver i småbogen “Menneskeheden og verdensbilledet” (oprindeligt fra Kosmos 1948) på side 39 følgende: Vil livets tale her ikke være at udtrykke således: ”Kære jordiske menneske! Vågn op og se dig omkring. Din igennem mange liv tilegnede intelligensevne og på anden måde erhvervede udviklingsstandard er i fare. Diktaturet eller ”antikrist” er ude efter dig. En dag kan valget også for dig udelukkende være koncentrationslejr eller stikkerembede, intellektuel passivitet eller tortur, tyranni imod din næste eller døden for dig selv. Tiden er kommet, da dommedagens store bud således lyder til menneskene. Dit valg vil ikke længere blive udskudt til ind i fremtiden. Dommedagen er over verden. Afgørelsen tvinges nu gennemført.[...]

Martinus beskriver endvidere i småbogsartiklen “Åndsvidenskabens nødvendighed” (oprindeligt fra Kosmos 1947), at menneskeheden ligefrem befinder sig i et “styrt imod diktaturet”, drevet af en magt, menneskeheden endnu ikke er sig bevidst. Side 56:

Diktaturprincippet kvælende blæksprutearme med sine sugeskåle omslynger alle stater og individer i dette øjeblik, uden at man i virkeligheden vil gøre sig denne sandhed klar. Thi disse sugeskåle placerer sig som uskyldige, uundgåelige nødforanstaltninger, såsom ”valutapukler”, varermangel, prisforhøjelser, lønkampe, strejker, lockouter og arbejdsløshed. Disse dødbringende sugeskåle tvinger så igen regeringerne, ligegyldigt om disse er demokratiske eller kommunistiske, til diktatoriske foranstaltninger med hensyn til adgangen til bolig, varme, lys og klæder, til befordring, udrejsetilfælde, til salg og køb af varer. [...]

Det er rigtigt, at denne udviklingsproces ikke har været ønsket og i virkeligheden heller ikke i dag er ønsket af folkene der, hvor de ikke ligefrem af opflammende propaganda i diktaturets favør bliver suggereret. Den er noget, der finder sted trods menneskenes bestræbelser efter at have villet skabe demokrati eller kommunisme. Den er noget, religiøse såvel som politiske kræfter endnu ikke har kunnet råde bod på lige så lidt som den materielle videnskab.

Ifølge Martinus vil det uundgåelige resultat af dette blive, at der før eller siden vil blive skabt en verdensregering. Men hvor verdensregeringen i Martinus’ fremstilling ses som noget ubetinget positivt - en “redning” - gør det modsatte sig gældende i den diskussion om samme emne, der verserer i de efterhånden store og i omfang stigende bevægelser, især i USA, der går under betegnelsen “konspirationsteorierne”. Her ses idéen om verdensregeringen som noget klart negativt, noget i retning af virkeliggørelsen af George Orwells big brother samfund, som den fx kommer til udtryk i hans roman “1984”.

“Konspirationsteorierne” dækker bl.a. over en teori om, at der i den nuværende magtstruktur i verden - centreret omkring USA og England - er en mere eller mindre skjult magtelite, hvis mål det er via en kynisk masterplan at tiltvinge sig magten over planeten.

Vi er således vidne til en polarisering mellem denne påståede elitestyrede masterplan og en i omfang stigende bevægelse, som kæmper for at vække en sovende befolkningsmajoritet til at erkende og gøre sig eksistensen af denne masterplan bevidst. Der er tale om, hvad man kan kalde en “opvågningsbevægelse” - en “awakening”.

Omfanget af denne påståede elitære masterplan forstærkes og understreges af, at de dominerende nyhedsmedier - både i og uden for USA, herunder Danmark, enten overhovedet ikke omtaler disse teorier eller,

hvis de gør, som regel uden videre affejer dem som useriøse, udspekulerede og uden betydning.

Ifølge konspirationsteoretikerne er disse nyhedsmedier (“main stream media”) - mere og mere centreret på få magtfulde hænder som de jo viser sig at være - selv et vigtigt element i masterplanen, idet de mere eller mindre bevidst indgår som led i propagandaen ved i god nazi-propaganda-stil at være bestilt til at dække over den “virkelige” virkelighed og i stedet bilde den sovende, godtroende, kritikløse og autoritetstro befolkning en anden virkelighed ind, som ikke er “virkelighed”, men som passer ind i masterplanen.

Centralt og skelsættende i denne forbindelse står 11. septemberbegivenheden i New York i 2001, hvor World Trade Centre som bekendt blev jævnet med jorden.

De dominerende nyhedsmedier, både internationale og danske, fremstiller som bekendt begivenheden som et "terrorangreb" udført af Osama bin Laden, hvilket har ført til krigene i både Irak og i Afganistan. Og begge disse krige nyder fuld opbakning fra det danske folketing og et stort flertal af den danske befolkning, og tilsvarende i USA og andre "vestlige" lande.

Heroverfor står en stigende opinion, der stiller spørgsmålstejn ved denne version af virkeligheden.

En del af denne opinion forsøger at nøjes med at forholde sig til nogle tekniske "facts", der ikke holder i den officielle fremstilling, uden at gå nærmere ind på "konspirationer". Et eksempel på dette er <http://ae911trouh.org>, som er en flok af arkitekter, sprængningseksperter og kemikere, som ønsker en ny undersøgelse af 9/11, specielt med hensyn til hvad der fik bygningerne til at styrte sammen. En af dem er den nu pensionerede lektor i kemi, danskeren Niels Harrit, hvis videoer let kan findes på internettet.

Andre går videre og mener at kunne dokumentere, at sandheden om 9/11 er den, at der er tale om en afledningsmanøvre ("false flag operation") fra en mere eller mindre skjult elite med det formål at retfærdiggøre krigene i Irak og Afganistan. Der skulle således være tale om et "inside job". Se fx <http://www.youtube.com/watch?v=wjtNiTm99e8> som er et interview med Dr Steve Pieczenik på den alternative nyhedskanal "the Alex Jones show".

I dette interview forklarer Steve Pieczenik, som i mange år har været en medarbejder tæt på flere amerikanske præsidenter, at 11. september var et "inside job", og at Bin Laden døde af naturlige årsager i 2002. I det hele taget er Alex Jones et godt sted at starte, hvis man via internettet vil orientere sig om, hvad der foregår inden for disse alternative kredse.

Der er tydeligvis både skidt og kanel blandt konspirationsbidragene, men under alle omstændigheder er der så meget seriøst i det, at det er mærkværdigt, at de dominerende nyhedsmedier stort set slet ikke forholder sig journalistisk til dem. De må da i det mindste have en nyhedsværdi. Man kan jo også læse det indledende Martinuscitat sådan, at vi faktisk også har en pligt til ikke blot at sidde passivt hen - "Vågn op og se dig omkring".

Som indledningsvis nævnt handler en væsentlig del af konspirationsdiskussionerne om magtelitens både skjulte og åbenlyse planer om at etablere en "verdensregering".

Faktisk tales der helt åbenlyst om en "New World Government". Men det fylder overraskende lidt i den aktuelle debat.

Et eksempel er en bog "Ecoscience" forfattet af John Holdren, som for nærværende beklæder en højtstående post som Obamas videnskabelige rådgiver.

Se fx http://zombietime.com/john_holdren/

Endvidere findes en meget grundig gennemgang af denne bog i følgende foredrag af Webster Tarpley:

<http://www.youtube.com/watch?v=T3Eo2YTQUR8&NR=1>

<http://www.youtube.com/watch?v=OEBa9vWVjF0&feature=related> (kort version)

I John Holdrens bog opereres åbenlyst med "Planetary Regime", "One World Government", "New World Order", "Optimum Population" (1 milliard !), "Stop Third World Development", "The Population Bomb", "Compulsory Abortion".

Webster Tarpley er en meget belæst økonom og historiker, hvis bidrag virker meget veldokumenterede.

Konspirationsteoretikerne opfatter således idéen om en verdensregering som kulminationen af mørke, medens Martinus' idé om verdensregeringen modsat udgør et væsentligt element i vejen ud af mørket.

Man må derfor nøje skelne mellem den "mørke" og den "lyse" version af verdensregeringen. Måske den mørke version - "Antikrist" - først vil forsøge at tage magten, hvilket synes at være i gang for tiden, hvorefter den, når den har udlevet sig selv, vil blive afløst af den lyse version. Vi får se. Det er bemærkelsesværdigt, at konspirationsteoretikerne generelt er præget af et "sortsyn", for de ser ikke dommedagen som en dør ind til en bedre verden

- et "himmeriges rige". De er derimod lokalt fikseret på den "onde" verdensregering og ser den ikke som et nødvendigt led i en udvikling - som Martinus jo gør det.

Martinus beskriver den kommende verdensregering eller verdensstat mange steder i sit værk og foredrag. I 7. bind af Livets Bog findes en meget grundig beskrivelse i det koncentrat i 41 punkter, som afslutter Livets Bog, og nedenstående citater er taget derfra. Som det ses, understreger Martinus, at den af ham bebudede verdensregering absolut ikke har noget med magt og undertrykkelse at gøre. Tværtimod vil den blive resultatet af udviklingen ud af en verdenssituation præget netop af magt og undertrykkelse:

39 [Analyserne viser,] At den i Dag eksisterende politiske Kampverden i Verdensstaten vil være totalt ophørt, eftersom Generalløsningen paa al Politik til den Tid vil være fundet og eksistere i Praksis. Naar noget er kommet i Balance, behøver det ikke at søge Balancen. Naar al Politik har fundet sin Balance, behøver Menneskene ikke mere at søge efter denne Balance. Derved falder al politisk Kamp væk. Naar alle Verdens Stater saaledes har fundet den politiske Balance og frivilligt er blevet til eet Rige eller een Stat, er der ikke mere noget som helst Grundlag for Krig. Alt Militærvæsen falder bort. Der kan højst være Tale om et Verdenspoliti bag den Øvrighed, som Verdensregeringen da vil udgøre. Denne Verdensøvrighed og dens Verdenspoliti vil ogsaa komme ind under den lovbefalede Arbejdsydelse for de Mennesker, der her har Kvalifikationer og Uddannelse, og for hvem denne særlige Ydelse betyder et Kald, en Glæde og Livslyst.[...]

41 [Analyserne viser,] At Verdensstaten med alle dens guddommelige baade fysiske og kosmiske Goder umuligt kan skabes ved Magt eller Diktatur. Vi har derfor heller ikke aabenbaret disse Analyser af denne kommende Verdensstat, dette guddommelige Verdensrige paa Jorden for

dermed at skabe et politisk Parti, der med Vold og Magt skulde tvinge det frem i Dag. Ingen som helst selvbestaltet jordmenneskelig materiel eller religiøs Magtgruppe kan skabe nævnte guddommelige Verdensstat. Den er ikke noget, man kan skabe, saaledes som man kan skabe materielle fysiske Anlæg, Bygningsværker, Fabrikker, Jernbaner, Broer, Dæmninger o.s.v. — Verdensstatens Skabelse er en Sindelagsskabelse, hvilket igen vil sige, at den er en psykisk, kosmisk eller aandelig Skabelse. Fundamentet i denne Skabelse er det kosmiske Kredsløbsprincip.

Som det tydelig ses, er "verdensstaten" ifølge Martinus radikalt forskellig fra den "verdensstat" som en angloamerikansk magtelite mere eller mindre åbenlyst ønsker at skabe.

Der vil nok være mange konspirationsteoretikere, der ellers i øvrigt ville dele synspunkter med Martinus' analyser, som i deres lokale perspektiv vil stejle, når de opdager, at Martinus opererer med en verdensstat. Mange af disse vil måske straks konkludere, at Martinus må være en del af den elitære magtkonspiration. Man må håbe, de i så fald hurtigt bliver klogere.

Under alle omstændigheder synes det som om, desperationen og følelsen af meningsløshed både indadtil og udadtil i den nuværende verdenssituation skærpes i accelererende tempo - i fuld overensstemmelse med Martinus' analyser. Det forekommer derfor lige så indlysende, at flere og flere i takt hermed vil have behov for og gavn af at søge svar og forklaringer i disse analyser - og dermed bekræfte "Åndsvidenskabens nødvendighed".

PS: De ovennævnte internetlinks vil forventeligt efter nogen tid ikke virke længere, men så må man se, om man til den tid kan "google" sig frem til dem. - I øvrigt kan man ved at downloade nærværende nummer af DNV direkte klikke på links'ne (eller kopiere dem), så man undgår at skulle indtaste de lange komplicerede adresser.

Sandt - ikke sandt

Der er to måder, hvorpå man kan blive narret: den ene er at tro på noget, der ikke er sandt. Den anden er at nægte at tro på noget, der er sandt.

(Søren Kierkegaard)

Dialog

En misforståelse

Til min undren læser jeg i Den Ny Verdensimpuls nr. 2/2011, at

”udgiverne af Mindeskrift for Sam Zinglersen måtte stå frysende uden for Martinus Institut og uddele bøgerne til alle interesserede, på trods af at hverken Martinus selv eller Instituttet havde klaret sig uden den uselviske økonomiske støtte, som de havde modtaget fra den netop afdøde Sam Zinglersen. Så denne behandling var åbenbart takken fra Instituttets side doe den uvurderlige hjælp!”

Du har inderlig ret, Toni Christina Bjerremose, at Sam Zinglersen siden sine ungdomsår har gjort et utrætteligt og helt uvurderligt arbejde for Martinus og Sagen. Det ved alle! Og det bliver da naturligvis også i allerhøjeste grad påskønnet på såvel Martinus Institut som på Martinus Center.

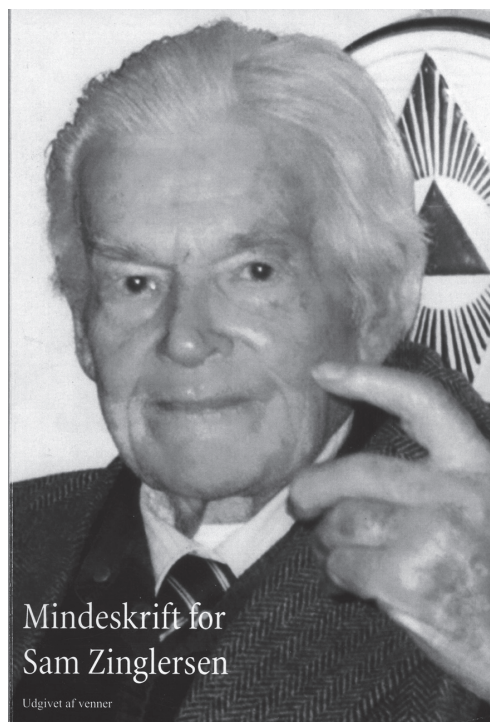
Men jeg vil gerne her rette en stor misforståelse: Vi var bestemt *ikke* henvist til trappen uden for Martinus Institut. Jeg er ked af, at du ikke spurgte mig selv på forhånd. Så havde du undgået at vildlede læserne.

Den rette sammenhæng er følgende:

Det var min veninde og undertegnede der efter eget udtrykkelige ønske stod på trappen til Martinus Institut og uddelte mindebøgerne om Sam. Jeg havde på forhånd ytret mit ønske til Willy, idet jeg fandt det for overvældende, at bøgerne blev åbnet, mens jeg var til stede: jeg syntes, det skulle være en julegave til alle, når man gik hjem fra den hyggelige julereception på Martinus Institut. Her havde Willy på den kærligste måde omhyggeligt annonceret dette i foredragssalen forinden.

Den decembereftermiddag på Instituttets trappe mindes jeg som en meget smuk, varm og lys oplevelse, hvor alle med glæde og interesse modtog et eksemplar af mindebogen om Sam – helt i den fredelige ånd, som ubetinget var Sams.

Karine Smidth
Bispebjergvej 63, 1.th
2400 Kbh NV

Kære Karine Smidth!

Jeg er da ked af, at jeg har misforstået situationen, da du og din veninde uddelte mindeskriptet om Sam Zinglersen, men den misforståelse er jeg bestemt ikke ene om at have næret. Jeg ved helt positivt, at både Hans Skaarup og Thorsten Dreyer var blevet bedt om at opholde sig uden for instituttet, mens de solgte de 8 DVD'er ”Martinus som vi kendte ham”, og jeg hørte flere gæster udtale sig meget, meget kritisk og forarget over instituttets beslutning, som alle, jeg talte med, som en selvfølge også gik ud fra, at I ligeledes var underlagt. Men det er da glædeligt, at jeg har taget fejl, og tak fordi du gjorde mig opmærksom på det.

Med venlig hilsen

Toni Christina Bjerremose

EN TAK

Af Marja Silverfall

Tak til Toni Christina Bjerremose for artiklen ”Det store skisma i DNV 2/2011!

Jeg genkender alt det, du skriver om. Du er ikke alene om at være blevet mødt på den måde, som du beskriver!

Hvis man ikke kan sætte spørgsmålstegn ved oplevelser og lade dem komme frem i lyset, som mange er blevet ramt af, så bliver vi jo passive ja-sigere, og et sådant væsen er ikke et selvstændigt tænkende væsen eller kan blive åndelig suveræn; et menneske i Guds billede.

Her følger nogle tanker om, hvad jeg har oplevet gennem de 20 år, jeg har studeret kosmologi og besøgt kurser i Varnhem og i Klint.

Den største myte indenfor kosmologibevægelsen i dag er, at vi ikke åbent må udtrykke afvigende meninger om analyserne, fordi vi først og fremmest skal ”være venner”. Det indebærer, at hvis man har forskellige meninger om noget i Livets Bog, skal den der ikke deler majoritetens mening tie stille, alt for at bevare ”venskabet”, hvilket indebærer at sandhedssøgeren må bøje sig.

Sådan tror jeg ikke, Martinus har ment, at de evige sandheder skal håndteres, for da er kosmologibevægelsen ikke bedre end en sekt. Majoriteten behøver ikke altid at vide bedst, det har historien ofte givet eksempler på. Tværtimod.

Gruppensjælen, majoritetens meninger, har til alle tider behovet sin balance og krævet sine ofre. Den enkeltes behov for at udtrykke sig frit har næsten altid måttet stå tilbage for gruppens, og resultatet bliver da stilstand, ikke udvikling.

Hvilken lykke at ikke alle her i verden har givet efter for gruppepresset, men vovet at hævde sine afvigende meninger med bestemthed, ellers var vi ikke kommet videre i udviklingen. Martinus mener jo også, at overvindelse af modstand er det, der resulterer i forandring og giver udvikling (Logik kap. 20).

Magtbehovet hos os er ikke udlevet, bare fordi man er begyndt at læse kosmologi. Man kan meget vel anse sig for at have tolkningsretten til Livets Bog, når man har tilkæmpet sig en autoritetsposition indenfor kosmologibe-

vægelsen. De magtbehov som findes blandt autoriteterne, men ikke mærkes når man blot er besøgende kosmologistuderende, kunne vi tydelig se, da vi arbejdede som teknikere i foredragssalen to somre i Klint for mange år

siden. Det var faktisk en ganske chokerende oplevelse. Og vi kan stadig opleve dette magtbehov hos mange indenfor kosmologibevægelsen.

Eller som en af foredragsholderne åbent skrev på et Martinus-forum:

”Ligeså findes der mange kampe mellem kosmologer, som har forskellige positioner indenfor bevægelsen, om hvem der har ret i forskellige sager. Dette er noget som ikke diskuteres eller blot ignoreres. For mig var det dog meget ubehageligt at deltage i lærermøderne i Klint, hvor stridigheder skulle afgøres – under foregivende af at man førte samtaler, var det i stedet positioner, der skulle bevogtes.”

Det er næsten umuligt at arbejde under sådanne forhold. Ude i almindeligt arbejdsliv findes skrevne regler, som alle kender, men ikke på Klint. Der må man lære sig at balancere mellem forskellige viljer hos forskellige magtpositions-individer. Bogen ”Samarbejdsstrukturen” anvendes som lovbog, efter autoriteternes egne meninger og behag.

Den egentlige magt ligger altså i de uskrevne love, som man ikke taler om, og som kan være delvis ukendte. Når presset fra nogen udenfor mod gruppen øger, kan man udse den afvigende som syndebuk, en fra de rettroende frafalden kætter. Man behøver ikke udtale sin ”bandbulle” højt til den afvigende, men kan vise den gennem forskellige attityder eller indskrænkninger i smug. Eller pege fingre og overses.

Selv har jeg været udsat for, at alt hvad jeg løbende skrev på en kosmologi-mailliste pludselig først skulle granskes og modereres af en irriteret mandsgruppe af kosmologer, som ikke brød sig om mine meninger, inden de måtte læses af andre! Sådan noget plejer man at kalde for diktatur og censur. Det enkelte menneskes ansvar for sine meninger udelukkes. Gruppensjælen forvandler medlemmerne til en flok og klapjagten går i gang.

Gruppepresset ser altid sådan ud: ”Vær med os, som ved det rigtige, eller ud i kulden med dig.” Det er få der vover at gå imod en gruppe pga frygten for at stå alene. Jeg har ikke siden skrevet på den mail-side. Jeg går mine egne veje.

Derfor er jeg taknemmelig for, at et sådant blad som ”Den ny Verdensimpuls” findes, med redaktører som tør publicere meninger, som ikke altid følger kosmologiautoriteternes. Og at man der kan læse om mennesker, som markerer fejlagtighed ved ”civil ulydighed”, som nu f.eks. det med at udgive bøgerne i deres oprindelige udgave (Tak!). Risikoen for sekterisme mindskes dermed.

For selv om Martinus har sagt, at hans ”sag” aldrig kan blive en sekt, indebærer det ikke, at autoritære jordmennesker, som læser kosmologien, ikke *kan forsøge at gøre den til en sekt*. Vi er endnu alle sammen ufuldkomne, så ingen af os kan hævde at ”vide bedst”. Det sundeste og kærligste er vel at tale eller skrive om de forskellige meninger, vi har om det, vi har læst og lært af kosmologien, udfra vore forskellige erfaringer på livets vej mod fuldkommenhed.

For ét er sikkert: vi har alle forskellige erfaringer fra tidligere og dette liv! Vi kommer fra to modsatte hold, den ene gruppe fra den maskuline pols hold, den anden fra

den feminine. Det giver om noget forskellige synsvinkler på livets oplevelser! Man kan lære meget af hinanden gennem kommunikation.

Jeg vil takke Gunder Frederiksen og Ruth Olsen som i alle årene har publiceret mine artikler om risikoen ved kunstige åndelige øvelser, som Kosmos-redaktionen i alle årene har afvist. Min mail-udveksling med Martinus Institut ”Åbent brev og spørgsmål til Martinus Institut 2007-01-03” findes at læse på vor hjemmeside: Kosmisk Upplysning – Martinus kosmolog – Kosmiska kåserier: <http://www.silverfall.se/frid/tredje-testamentet-blogg.php?msgID=81>

Med venlig hilsen fra en trofast svensk DNV-læser!

(oversat fra svensk af Ruth O.)

Om at bestemme

At ville bestemme over vor næste, hvordan han skal reagere og opføre sig, at ville diktere ham sin vilje, sin væremåde og livsopfattelse, er en af de største hindringer for jordmennesket i at nå frem til at opleve livslykken, som ikke er baseret på, hvad der sker, men på hvordan man selv reagerer over for det, der sker.

(Kosmos 7/93 Martinus i artiklen ”Alt er såre godt”)

Om at undgå krystalisering

v/Annie Besant

Jeg fandt følgende artikel i tidsskriftet Theosophia, udgivet i 1931, s. 97. Den bringes kun i uddrag, nemlig de dele af den, som har generel betydning også for spirituelle bevægelser i dag. Det hun kalder "samfundet" er den teosofiske bevægelse, og sproget afspejler naturligvis den tid, den er skrevet og oversat til dansk i.

Den største fare, der truer Samfundets fremtid, er den almindelige menneskelige tilbøjelighed til gerne at ville høre til majoriteten. Folk holder af at være sammen med andre, der har samme mening som de selv, som ikke gider tænke selv, men får deres tanker færdiglavede. Når en stor forandring tiltrænges, er det nødvendigt at gøre, hvad H.P.B. (Blavatsky) gjorde: lægge uhyre vægt på tankefrihed.

En stor fare for Teosofisk Samfund er fastslåelsen af, hvad man kunne kalde teosofisk *ortodoksi*, dvs at vi krystalliseres i læren om visse bestemte doktriner og således risikerer at blive en sekt blandt andre sekter. Det er ikke min mening at angribe andre tænkningsformer, men jeg vil gøre opmærksom på, hvad der for mig er en fare for krystallisering, den fare at vi skal blive en organisation af enstænkende mennesker.

Jeg mener, at teosofien bør stræbe efter fuldstændig tankefrihed som en ret, ethvert menneske skal have ret til at danne sig sine egne anskuelser. Men han må ikke gøre sin "ret" til noget, han søger at pålægge andre. Den frihed til selvudtryk, han gør krav på, bør han tilstå alle sine omgivelser. Han må ikke søge at pålægge nogen anden sin mening som noget autoritativt, for enhver har ret til at have sin egen mening.

Og således mener jeg, at vi i vort Teosofiske Samfund bør holde på idealet for fuldkommen ytringsfrihed såvel som for fuldkommen tankefrihed.

I samfundet skulle vi gerne nå en ligevægt mellem fornuft og kærlighed, fordi vi gør krav på at være et universelt broderskab. I samfundet tiltrænger vi at komme fuldkommenhed så nær, som det er os muligt.

.....

Om I nogensinde bliver vrede på et menneske, der er af en anden mening end I selv, så skal I ikke dadle ham, men gennemskue den lurende tvivl i eders eget sind, for

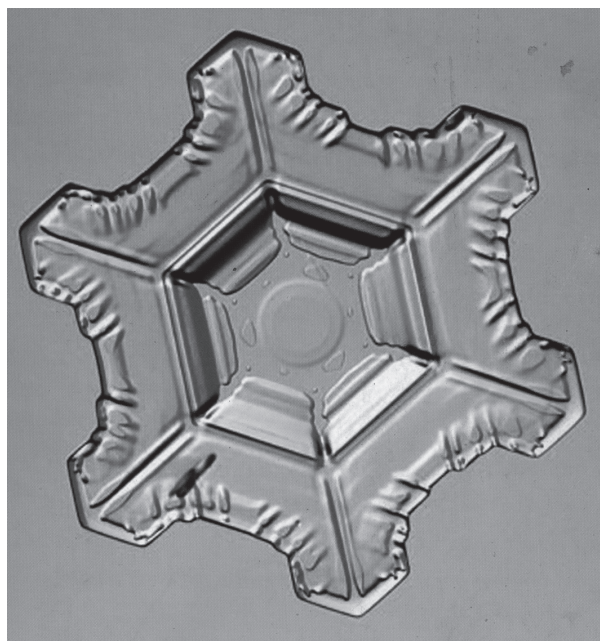
den er det, der i virkeligheden forskrækker eder, frygten for at den juvel, I holder på som sandhed, kan vise sig at være uægte.

Og således vil jeg ganske ligefremt udtale den tro til eder, at i den fulde, ubundne, individuelle tankefrihed ligger Teosofisk Samfunds sikkerhed, og at vi bør opmuntre meningsforskelligheder i vore loger. Vi bør være glade for, at der kommer en, hvis mening adskiller sig fra den øvrige loges. Desværre er det ofte således, at en loge er tilbøjelig til at vise kulde overfor en, som udtaler en mening, der er stridende imod tankestrømmen i logen. I udelukker derved et muligt fragment af sandheden, som I har manglet eller endnu ikke tænkt over og bedømt.

...

Hold fast ved fornuften og tro ikke en ting, fordi en anden tror eller siger det. Tillad eder aldrig at være en af dem, der sidder ved et møde og hører en taler sige, at det og det er rigtigt, og alle sidder stille og ser venlige ud. *Lyt med vågent sind!*

På den måde skal I stadig kæmpe eder hen imod fuldkommenhed, idet I forstår, at hver gang I modarbejder eders snæverhed, gør I et skridt fremad, idet I ikke lader eder beherske af fordomme angående ting, I endnu ikke fuldt ud har bedømt. Fremskridtet til fuldkommenhed er langsomt. Men Kristus ville ikke have påbudt noget, som det var umuligt at udføre.

Forskellig slags sufisme

v/Ruth Olsen

Da jeg fik tilsendt forlaget Lemuel Books nyudgivelse af "Khan's sufi-perler", tidligere udgivet på Borgens Forlag, fik jeg lyst til nærmere at undersøge fænomenet "sufisme" i stedet for blot at skrive en almindelig anmeldelse af bogen. I nyudgivelsen har Lars Muhl skrevet et forord, hvor han fortæller om, hvordan han i en kriseperiode i sit liv fik denne lille bog med aforismer "sendt som fra himlen", som et svar på "ethvert sandt søgende menneskes bøn".

Lars Muhl nævner specielt følgende aforisme: "Udvid mit hjerte, Herre, gør det så favnende som himlen, så at hele kosmos kan genspejles i min sjæl". Sufi-perlerne er af en sufimester, Hazrat Inayat Khan (1882-1927), men hvem var han egentlig?

Sankt Ansgars Forlag udgav en bog om ham i 1975, skrevet af en af hans nærmeste disciple hollænderen Sirkar van Stolk. Den bog fik mig til at forstå, at sufisme kan være mere og andet, end jeg hidtil havde troet.

Jeg mente, at sufisme blot var en lidt verdensfjern esoterisk del af Islam, som dyrkede en masse ritualer, herunder det, jeg og nok de fleste, især har hæftet os ved, hvirvel-dansen, hvor man i lange hvide gevandter danser rundt og rundt indtil man kommer i ekstase. Sufien Rumi's kærlighedsdigte fra 1200-tallet kender nogle nok også.

Ellers vidste jeg ikke noget om sufisme, da jeg engang læste i Nyt Aspekt (1/1998) bl.a. følgende: "Den mystiske dimension i sufismen er noget, man ikke kan forstå gennem logisk tankegang. Man skal give slip på lysten til at forstå og i stedet opleve hvert øjeblik som et mysterium."

Så afskrev jeg sufismen som "uinteressant", for jeg havde ikke lyst til at give slip på mit ønske om at forstå.

Men så læste jeg den bog om Khan og blev klar over, at han hørte til den gruppe af spirituelle budbringere, som forsynet har sørget for kunne komme menneskene til hjælp i deres åndelige udvikling.

Khan blev født i Indien i en familie af kendte musikere,

og selv blev han også en dygtig musiker. På et tidspunkt følte han behov for en åndelig lærer og fandt en, han harmonerede med. Hos ham blev han i nogle år, men lige før hans lærer døde, sagde han til sin unge elev: Rejs til den vestlige verden og forèn øst og vest. Gud har givet dig store evner og en stor opgave at udføre.

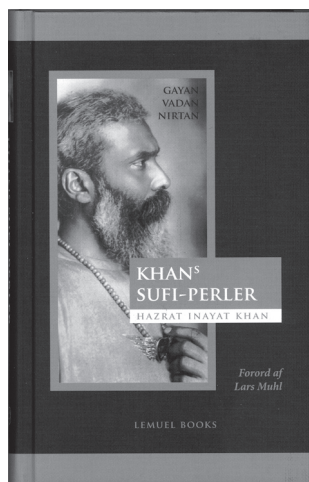
I 1910 rejste Khan så til USA, og her var det ikke kun hans smukke musik, folk ønskede at høre, men nok så meget den visdom, han gav til alle, der ønskede det. Han prøvede aldrig at omvende nogen, og han prædikede aldrig nogen bestemt tro, men talte om, hvordan alle religioner havde en kerne af den samme sandhed. Efter hans opfattelse havde "hans" sufisme sin oprindelse i den ældgamle visdom, som bl.a. var udgået fra Ægypten.

Hans tilhængere ville gerne have et navn på den filosofi, han udbredte, men han ville helst ikke have noget, for så snart en bevægelse gives navn, mente han den kunne blive anset for en religion eller sekt og komme i modsætning til noget andet og således blive indsnævret. Han ville undgå enhver form for dogmer og separatisme. Andre budbringere fra Gud har ikke givet deres lære et navn, det var noget deres tilhængere gjorde senere.

Efterhånden som bevægelsen bredte sig, også i Europa efter hans mange rejser her, måtte der dog nogen organisation til. Da han bosatte sig i Paris, sammen med sin amerikanske kone, blev der oprettet en sommerskole i Suresnes lidt vest for Paris. Her havde druiderne haft et helligt sted, og der havde også været et kristent kloster i middelalderen. Khan fandt, at det var et sted, som allerede var blevet "åbnet", dvs et sted som modtog og videregav de åndelige vibrationer.

Khan's sufisme

Hvad var så det centrale i den sufisme, som Khan var budbringer for? Han talte om mennesket som del af den universelle helhed, om kærlighed som den fælles livskraft der forbinder alle universets dele med hinanden. Han talte om den åndelige verden som den usynlige årsag til den materielle, og om hvordan mennesket gennem erfaringerne i den fysiske verden løftes til et stadig højere bevidsthedsniveau. Osv.

Meget af hans lære kan vi som Martinus-læsere nikke genkendende til. Der var dog også en del buddhisme i hans filosofi, hvorimod der var knapt så megen islam, så vidt jeg kan se.

Men som han altid understregede, så bygger alle religioner i deres oprindelse på stort set det samme, forskellene er noget menneskene har skabt. Han forudsagde, at alt det dogmatiske og begrænsende ville forsvinde, efterhånden som mennesket udvikledes, og en dag ville man nå frem til en fælles viden og forståelse for det guddommelige. Dermed ville der opstå fred og et ægte broderskab på jorden.

Han talte om tre ”sufi-stråler”, nemlig kærlighed, harmoni og skønhed. Van Stolk, der skrev bogen om ham, fortæller hvordan hele hans væsen udstrålede kærlighed, og hvordan han under sine foredrag ligefrem højnede energiniveauet i forsamlingen. Van Stolk havde et meget dårligt helbred, men Khan helbredte ham på forunderlig vis. Han kunne formidle højere vibrationer.

Om åndelige budbringere siger Khan, at når tvivl og kynisme breder sig, når en civilisation er blevet forkrøblet og rodløs, og mennesket er i åndelig nød, dvs når menneskene er fortvivlede og forvirrede, vil ”en mekanisme uvægerlig sættes i gang for at komme den nødlidende menneskehed til undsætning” i form af en ny guddommelig budbringer. Hjælpen kommer som et nyt åndeligt budskab, en ny impuls. Skønt de grundlæggende sandheder altid er de samme, vil forkyndelsen hver gang være tilpasset tidens behov.

Krishna siger i Bhagavadgita: ”Når dharma (moralen) går i opløsning, vil jeg fødes igen.” Dette ”jeg” brugte han ikke i betydningen det personlige jeg, men ”den guddommelige sandhed, jeg repræsenterer”. Siden da har Jorden haft besøg af en del budbringere, men det er en kendsgerning, at kun få mennesker får øje på deres egen tids budbringer i begyndelsen. Denne er heller ikke let at opdage, for som talerør for lyset, kærligheden og visdommen, gør han ikke megen væsen af sin personlighed og giver altså som regel ikke stort indtryk på menneskers ”ydre selv”. Vor tids ”profet” vil ikke proklamere sin identitet, men kun arbejde. Han vil lade sit arbejde vidne for sig, om han var sand eller falsk.

Khan beskæftigede sig med alle slags hverdagsproblemer, som f.eks. opdragelse, sundhed og kunst, og han skrev en del bøger, som dog ikke er oversat til dansk. Der er stadig nogle grupper i forskellige lande, men ikke i Danmark. Bevægelsen – The Sufi Order International – har hovedkvarter i Suresnes ved Paris, hvor nu hans barnebarn, Pir Zia som bor i USA, fortsætter arbejdet med at udbrede

sufi-budskabet, nu bl.a. via internettet.

Hvilken betydning fik Khan for menneskenes åndelige udvikling? For en del enkeltpersoner fik han stor betydning, og deres indsigt tog de formentlig med sig i næste inkarnation, således at de sikkert som nulevende er med i den voksende spirituelle bevægelse, vi nu oplever. Men de forskellige religiøse grupperinger her på jorden synes ikke at være blevet mere forsonlige overfor hinanden. Endnu. Men at han har været med til at gøde jordbunden for den nye verdensimpuls er der ingen tvivl om.

Til sidst et par af Khan's ”sufi-perler”:

Et religiøst ritual er for det åndelige menneske ikke andet end adspredelse.

Hvis ikke vi skal bygge vort håb på sandhed, på hvad skal vi da bygge?

Kærligheden er et våben, som kan nedbryde alle forhindringer på ens vej igennem livet.

Pluk ikke blomster, det vil blot forsinke dig på vejen fremad, og når du går videre, visner de bort. Betragt dem derfor, nyd deres skønhed, og når du fortsætter din vandring, vil de smilende hilse dig langs vejen på din videre færd.

Vedr. Finn Bentzen-sagen

Dommen vedr. retssagen "Sams bo mod Finn Bentzen" er i skrivende stund stadig ikke kommet, og nu kan jeg ikke vente længere med at få sendt bladet i trykken. Men uanset hvad dommen går ud på, var retssagen i sig selv en tankevækkende begivenhed. Ifølge statsaut. revisor Vagn Noach – nok den der har sat mest grundigt ind i hele sagen – kan der ikke rejses tvivl om, at Finn Bentzens økonomiske rådgivning af Sam havde nedsat boets værdi med ca. 2,5 mill.kr. Han har sendt følgende indlæg til bladet og her skal det lige pointeres, at Sam var Martinus' faste støtte og økonomiske bidragsyder gennem en hel menneskealder. (Ruth O.)

Af Vagn Noach

Til fordel for Finn vidnede fra Institutet Willy Küiper og Ole Therkelsen.

Man kan undre sig over de to herrers kendskab til Martinus lære.

Havde de søgt fakta havde de set følgende billede.

Sam blev født i 1912

Han startede sit firma i 1935 23 år gammel

Han købte Ternevej 5 i 1956 43 år gammel

I 1978 da han var 66 år gammel og havde drevet sin virksomhed som et privat firma i 35 år uden problemer, stiftede han på foranledning af Finn Bentzen et Anpartsselskab.

På daværende tidspunkt var Sam's indtjening meget høj efter datidens forhold. Hans årlige indkomst var på kr. 750.000 og til sammenligning kan jeg nævne, at min

årlige indkomst som statsautoriseret revisor og direktør for et stort revisionsfirma udgjorde kr. 250.000.

Årsagen til stiftelsen var skattetænkning.

Det første regnskab for Anpartsselskabet angiver en good-will på kr. 560.000, der på daværende tidspunkt var skattefri.

Hidtil havde Sam betalt skat til samfundet af sin store indkomst helt i overensstemmelse med Martinus lære.

Nu blev han involveret i skattetænkning. Sam stolede fuldt og helt på Mi's revisor og satte sig ikke ind i, hvad det var der foregik. Heri bestod hans fejl, som man kan kalde at være naiv.

Sam selv havde han et meget lille privatforbrug og brugte resten af sin store indkomst på at støtte Martinus og hans sag.

Naiviteten fortsatte. Da Sam var 79 år gammel foreslog Finn Bentzen, at hans ejendom blev solgt ind i selskabet. Sam havde ejet ejendommen som privat person i 35 år, og alle revisorer vidste, at det var det mest tåbelige, man på daværende tidspunkt kunne gøre: at sælge sin private ejendom ind i et selskab.

Her var der tale om rådgivning i modsat retning af skattetænkning.

Denne rådgivning kunne måske hænge sammen med, at Finn i 1991 var indtrådt i Anpartsselskabets bestyrelse og i 1993 var påbegyndt sin erhvervelse af anparter i Sam's selskab, hvor nu alle Sam's værdier var blevet samlet.

Sam som privat person ejede ikke mere noget, og hans indtægt bestod kun af den folkepension, han fik udbetalt fra det offentlige.

I 2004 da Sam var 92 år og indlagt på hospitalet, bekendtgjorde Finn, at det nu var ham der ejede Anpartsselskabet og dermed Sam's værdier.

Resten af historien kender de fleste.

For den kærlige og intelligente læser melder der sig følgende spørgsmål:

Hvorfor skulle Sam efter 35 års virksomhed i en alder af 66 år, der hvor andre bliver pensioneret, pludselig stifte et Anpartsselskab og indgå i en skattetænkning, der var i modstrid med Martinus lære?

Hvorfor skulle Sam's ejendom, i hans alder af 79 år og efter 35 år i privat eje, pludselig sælges ind i hans Anpartsselskab?

Hvorfor begyndte Finn at opkøbe Sam's anparter?

Martinusinstituttets forklaring i retssalen var den, at det var til Martinus sagens bedste, uden at de to vidner henholdsvis Willy og Ole kunne forklare, hvorledes det gik til, at Finn's erhvervelse af Sams værdier var det bedste for Martinus sagen.

Hvorfor det var til Martinus sagens bedste, at Finn erhvervede alle Sams værdier til en brøkdel af deres værdi og efterfølgende påførte Sam et tab på 2,5 million, må henstå i det uvisse, hvis ikke de to vidner kan finde en ny fornuftig forklaring.

Mit gæt er, at der var tale om en form for "snyd", som Martinus Institut åbenbart støttede.

Deres loyalitet lå ikke hos Sam, men hos Finn Bentzen, eller også var de så uintelligente, at de ikke anede eller forsøgte at sætte sig ind i, hvad der foregik.

Den der har læst Martinus værk kender hans holdning til "bedragere". Jeg citerer:

"Den humane Evne er jo en udviklet stærk Sympati for alt Levende. Men en saadan Sympatifølelse kan lige saavel være ulogisk som logisk. En ulogisk Sympatifølelse er det samme som det, vi i Livets Bog har udtrykt som „Tosse-godhed". Tossegodhed er at understøtte eller hjælpe „Svindlere" og „Bedragere", der under en camoufleret Nød, Sygdom eller Elendighed søger at udnytte Mennesker med stor Sympatifølelse og saaledes uberettiget eller under falsk Foregivende søger at leve højt paa disses Gavnildhed. At understøtte saadanne Mennesker er det samme som at føre disse Mennesker i Fordærv. En saadan Sympatifølelse kan derfor ikke udtrykkes som „Kærlighed".

Hvis vi erstatter ordene "Nød, sygdom eller elendighed" med ordet "Pengebegærlighed" får vi Martinus advarsel mod personer, der forsøger at udnytte andre.

Det tjener Sam til ære, at da det først gik op for ham, at han var blevet udnyttet, gav han ikke op selv om hans alder nu var 92 år. Men da han søgte hjælp i Martinusinstituttet, fandt han ikke dér nogle "barmhjertige samaritanere".

Han måtte et andet sted hen for at finde dem..

Alkærlighedens tilblivelse

Universets grundtone alkærligheden, som i virkeligheden behersker alle foreteelser, er en verden, et element, der skjult er til stede for almenheden på samme måde, som lyset skjult er til stede for det blinde menneske.

Men ligesom lysets tilstedeværelse efterhånden igennem årtusinderne bevirkede synets tilblivelse hos de levende væsener, således bevirker universets grundtone eller alkærligheden alkærligheds-sansens tilblivelse hos det levende væsen.

(Martinus i LB V stk. 1725)

ASSISI-NYT

Om tragedien i Norge

Kære venner.

En stor tragedie er som jer alle bekendt indtruffet i Norge. Alle er vi rystede over denne udladning af had og fanatisme, der er gået ud over så ufatteligt mange uskyldige – de fleste børn og unge. De pårørende går ind i en meget, meget svær sorgproces, nogle sjæle på de indre planer har brug for hjælp, og hele det norske folk går en meget svær tid i møde. Jeg mærker, hvordan jeg kobles ind i smerten, mine tårer løber, og mit hjerte bløder for alle de kære søstre og brødre, der er så smerteligt berørt.

Som ved alle tragedier, der rammer menneskeheden, har denne i sig kimen til en smuk udvikling, der går på større dybde i folkesjælen, større evne til medfølelse, tolerance og solidaritet, og åbning af hjertet for livets sande værdier af kærlighed, medfølelse, glæde, fred og trivsel. Naturligvis kan ikke blot Norge lære noget værdifuldt af denne katastrofe. Den kan hjælpe alle mennesker til større sammenhold og stimulere den spontane medmenneskelighed, som så smukt er kommet til udtryk i dag fra mennesker over hele jorden. Vort ønske om fred, tolerance, medmenneskelighed, frihed og demokrati kan styrkes, og vi bliver klogere på de måder, hvorpå vi kan stoppe mørkets indgang i mennesker.

Alle os, der har sagt ja til bevidst at samarbejde med de indre riger om at fremme Gudsrigets indgang i menneskeheden, kan give en hjælp, således at udviklingsprocessen for det norske folk går så optimalt og smertefrit som muligt. I dag, d. 23. juli, har jeg modtaget en inspiration om tragedien i Norge:

Norge er på vej ind i en dyb sorgforløsning. Det er en sorg, der også handler om en gammel smerte, en gammel sorg, som udrenses sammen med den sorg og smerte, som opstod som følge af de tragiske hændelser. Det vises, hvordan der er stor åndelig bevågenhed på at hjælpe Norge, på at hjælpe den norske befolkning til en proces, der vil stimulere at flere nordmænd begynder at lytte indad, at reflektere dybere over, hvad der er livets ægte værdier. Processen vil vække længslen hos mange til at forbinde sig til kærlighedens rige, som giver indre liv, trivsel og skønhed.

Derfor er denne tragedie i Norge – hvor ufattelig og smertelig den end måtte være – en stor hjælp på det norske folks udviklingsvej.

Der er meget, meget stor hjælp fra de indre verdners side til, at Norge og folkesjælen kommer styrket ud af denne prøvelse – styrket i forhold til at være endnu mere dedikeret til at arbejde for en fredeligere verden. Norge har en afgørende rolle i forhold til at fremme freden på jorden. I forhold til dets størrelse står Norge som en af de ypperste nationer, der arbejder mest dedikeret for en bedre verden og for mere fred.

I den norske folkesjæl ligger et stærkt viljespræget element. Denne form for mere personlig vilje vil blive blødt op i den kommende proces. Der er en stolthed i det norske folk – en stolthed over endelig at være blevet en uafhængig nation. Derfor har der været en tendens til, at denne stolthed i nogle befolkningsgrupper fik et for nationalistisk islæt. Denne tragedie med det mest forvrængede udtryk for nationalisme vil få større grupper i den norske befolkning til at reflektere og til at give mere slip og over til en indre proces, der vil blødgøre denne nationale stolthed, således at en stærkere global broder-/søsterskabsforståelse bliver mere fremtrædende.

Den norske befolkning ser, hvor skadeligt det er, hvis den nationale stolthed bliver til den nationalisme, fanatisme og had, som terrorangrebet var et udtryk for.

Når chokket fortager sig, vil solidaritetsfølelsen over for brødre og søstre, der kæmper for højere idealer, blive stærkere. Det er en solidaritet, der rækker ud over landets grænser, og som omfatter alle brødre og søstre verden over, der kæmper for fred og broder-/søsterskab i deres område. Processen vil forstærke det norske folks engagement i menneskehedens lidelse. Den vil gøre det muligt på et dybere plan at identificere sig med mennesker i nød. Det norske folk vil på en dybere måde forstå lidelsen indefra på et tidspunkt – som i dag – hvor folket ikke lever under den lidelse, som mange brødre og søstre gør det rundt om på jorden – fattigdom, sult, krig, sygdom. Sensitiviteten og medfølelsen i den norske folkesjæl vil blive forstærket i denne proces.

Materialisme erstattes af større indre følsomhed. De materialistiske tendenser blev fremmet af, at Norge på grund af sin olie blev en af jordens absolut rigeste nationer. Denne materialisme erstattes af, at flere lytter mere indad og finder de ægte, indre værdier.

(tilsendt fra en af bladets læsere)

PROFETEN SKREV

Den sidste del af **Kahlil Gibrans** bog ”Profeten” lyder således:

Og en digter sagde: Tal til os om skønhed.

Og han svarede:

Hvor vil I søge skønhed, og hvorledes skal I finde den, om ikke den selv er jeres vej og jeres vejleder?

Og hvorledes vil I tale om skønhed, om ikke den selv sammenfletter jeres ord?

De sårede og de forurettede siger:

»Skønheden er blid og venlig.

Som en ung moder vandrer den iblandt os, halvt skamfuld over sin egen stolthed«.

Og de ildfulde siger: »Nej, skønheden er noget mægtigt og grusomt.

Som stormen rusker den jorden under os og himlen over os«.

De trætte og de bekymrede siger: »Skønheden er en blid hvisken. Den taler i vort indre.

Dens stemme giver efter for vor tavshed som et svagt blus, der blafrer af frygt for skyggen«.

Men de urolige siger: »Vi har hørt dens råben mellem bjergene,

Og med råbene lød der tramp af hove og susen af vingeslag og løvers brølen«.

Ved nattetid siger byens vægtere: »Skønheden vil opstå med gryet fra øst«.

Og ved middagstid siger arbejderne og de vejfarende: »Vi har set den læne sig over jorden fra solnedgangens vinduer«.

Om vinteren siger de indesneede: »Med foråret vil den komme i spring over bakkerne«.

Og høstfolkene siger i sommerheden: »Vi har set den danse med efterårsløvet, og vi så en snedrive i dens hår«.

Alt dette har I sagt om skønheden;

Og dog talte I ikke om den, men om utilfredsstillet behov.

Og skønheden er ikke et behov, men en fuldbyrdelse.

Den er ikke en tørstende gane eller fremstrakte, tomme hænder,

Men snarere et begejstret hjerte og en fortryllet sjæl.

Den er ikke det billede, I ville se, eller den sang, I ville høre,

Men snarere et billede I ser, om end I lukker øjnene, og en sang I hører, om end I tilpropper jeres øren.

Den er ikke saften bag den furede bark eller en vinge fæstnet til en klo.

Men snarere en evigt blomstrende have og en skare af evigt svævende engle.

Orphalesere! Skønhed er liv, når livet løfter sløret fra sit hellige ansigt.

Men I er livet, og I er sløret.

Skønhed er evigheden, der betragter sig selv i et spejl.

Men I er evigheden, og I er spejlet.

Og en gammel præst sagde: Tal til os om religion.

Og han sagde:

Har jeg på denne dag talt om noget andet?

Er religion ikke enhver gerning og enhver betragtning.

Og det, som hverken er gerning eller betragtning, men et under og en overraskelse bestandigt opdukkende i sjælen, selv medens hænderne mejsler i stenen eller betjener væven?

Hvem kan adskille sin tro fra sine handlinger, eller sin anskuelse fra sit kald?

Hvem kan sprede sine timer foran sig og sige: »Denne for Gud og denne for mig selv, denne for min sjæl og denne for mit legeme«?

Enhver af jeres timer er vinger, der flakker gennem rummet fra selv til selv.

Den, der kun bærer sin moral som sine stads- klæder, måtte hellere være nøgen.

Vind og sol skal ikke flænge huller i hans hud.

Og den, som lader sin adfærd bestemme af morallære, indespærrer sin sangfugl i et bur.

Den mest fribårne sang kommer ikke gennem tremmer eller gitre.

Og den, for hvem gudsdyrkelse er et vindue, som kan åbnes, men også lukkes, har endnu ikke besøgt sin sjæls bolig, hvis vinduer forbliver åbne fra solopgang til solopgang.

Det daglige liv er jert tempel og jeres religion.

Hvornår I end betræder dette tempel, tag jert alt med jer.

Tag ploven og essen og køllen og lut'en,
De ting I skabte af nødvendighed, og de ting I skabte af lyst.

Thi I kan ikke i jeres grublen hæve jer højere end jeres egen formåen eller synke dybere end jeres egne mangler.

Og tag alle mennesker med jer;

Thi i tilbedelse kan I ikke svinge jer højere end deres håb eller fornede jer dybere end deres fortvivelse.

Og vil I kende Gud, behøver I ikke derfor at løse gåder.
Se jer hellere omkring, og I skal se ham i leg med jeres børn.

Og se ud mod himmelrummet; og I skal se ham vandrende i skyen, se hans udbredte arme i lynet, og se ham nedstige i regnen.

I skal se ham smile i blomsterne, derefter opstige og vinke med sine hænder i træerne.

DA TOG Almitra til orde og sagde: Vi vil nu spørge dig om døden.

Og han sagde:

I vil kende dødens hemmelighed.

Men hvorledes skal I finde den, medmindre I søger den i livets midte?

Uglen, hvis øjne er bestemt for mørket, kan ikke afsløre lysets mysterium.

Ønsker I virkelig at skue dødens ånd, da må I åbne hjertet vidt mod livets legeme.

Thi livet og døden er ét, ligesom floden og havet er ét.

I dybet af jeres håb og længsler ligger jeres tavse viden om det hinsidige;

Og som frø drømmende under sneen, drømmer hjertet om forår.

Hav tillid til drømmene, thi i dem er porten til evigheden skjult.

Jeres frygt for døden er blot hyrdens skælven, når han står foran tronen og venter på, at kongen skal lægge sin hånd hædrende på ham.

Er hyrden ikke bag sin skælven opfyldt af glæde over, at han skal bære kongens tegn?

Men er han ikke så meget mere opmærksom på sin skælven?

Thi hvad er det at dø, andet end at stå nøgen i vinden og at smelte sammen med solen?

Og hvad betyder det, at åndedraget ophører, andet end at det frigøres fra sin hvileløse rytme og kan opstå og udfolde sig og ubetyntet søge mod Gud?

Kun når I drikker af stilhedens flod, skal I virkeligt synge.

Og når I har nået bjergets tinde, da først skal jeres opstigning begynde.

Og når jorden gør krav på jeres ben, først da skal I rigtigt danse.

Og det var blevet aften.

Og seersken Almitra sagde: Velsignet være denne dag og dette sted, og din ånd som har talt.

Og han svarede: Var det mig, der talte?

Var ikke også jeg en tilhører?

Derefter gik han ned ad tempeltrappen, og hele skaren fulgte ham. Og han nåede ud til skibet og stod på dækket.

Og med ansigtet atter vendt mod folket hævdede han sin stemme og sagde:

Orphalesere! Vinden byder mig at forlade jer.

Så travlt som vinden har jeg ikke; og dog må jeg afsted.

Vi vandringsmænd, der altid søger ad de ensomme stier, begynder ingen dag, hvor vi sluttede den foregående, og ingen solopgang finder os, hvor solnedgangen efterlod os.

Selv medens jorden sover, er vi på vandring.

Vi er tidselplantens frø, og det er i vort hjertes modenhed og fylde, at vi overgives til vinden og spredes.

Få var mine dage iblandt jer, og endnu færre var de ord, jeg talte.

Men skulle min stemme tone bort i jeres øren og min kærlighed blegne blandt jeres minder, da vil jeg vende tilbage.

Og jeg vil tale af et rigere hjerte og med mere beåndede læber.

Ja, med tidevandet vil jeg komme tilbage,

Og skal døden end skjule mig og den højere stilhed omslutte mig, vil jeg dog atter søge forståelse hos jer.

Og jeg skal ikke søge forgæves.

Om noget i min tale var sandhed, vil denne sandhed åbenbare sig med mere forklaret røst og i ord mere beslægtet med jeres tanker.

Med vinden drager jeg bort, Orphalesere, men ikke ud i tomheden;

Og er denne dag ikke en opfyldelse af jeres savn og af min kærlighed, lad den da være et løfte til en kommende dag.

Menneskets behov ændres, men ikke dets kærlighed eller dets ønske om, at kærligheden må tilfredsstille dets behov.

Vid derfor, at jeg vil vende tilbage fra den højere stilhed.

Morgentågen, der driver bort ved solopgang og kun efterlader markens dug, vil opstå og fortætte sig til en sky, og derefter falde ned som regn.

Og ikke ulig morgentågen har jeg været.

I den stille nat har jeg vandret i jeres gader, og min ånd er søgt ind i jeres huse,

Og jeres hjertes rytme var i mit hjerte, og jeres ånde var på mit ansigt, og jeg kendte jer alle.

Ja, jeg kendte jeres glæde og jeres smerte, og når I sov, var jeres drømme mine drømme.

Og ofte var jeg som en bjergsø iblandt jer.

Jeg afspejlede tinderne i jer, og de bølgende skrænter; ja, endog jeres tankers og ønskers strejfende hjerne.

Og til min stilhed strømmede som bjergbække jeres børns latter, og som floder jeres yndlinges længsler.

Og når de nåede mit dyb, ophørte bækkene og floderne dog ikke med deres sang.

Men noget, som var blidere end latter og højere end længsel, kom til mig.

Det var det ubegrænsede i jer;

Dette uendelige menneske, i hvem I alle blot er fibre og celler;

Han i hvis sang al jeres syngen blot er en lydløs pulseren.

Det er i dette uendelige menneske, I har uendelighed.

Og ved at skue ham, skuede jeg jer og elskede jer.

Thi hvilke højder kan kærligheden nå, som ikke er inden for denne grænseløse sfære?

Hvilke syner, hvilke forventninger og hvilke formodninger kan overstige denne helhed?

Som et mægtigt egetræ dækket af æbleblomster er det uendelige menneske i jer.

Hans styrke binder jer til jorden, hans duft bærer jer mod himlen, og i hans bestandighed har I udødelighed.

Det er blevet sagt jer, at ligesom en lænke er I svage som det svageste i jer.

Dette er kun den halve sandhed. I er også stærke som det stærkeste i jer.

At måle jer efter den mindste gerning, er at beregne oceanets styrke efter bølgens flygtige skum.

At dømme jer for det ufuldkomne i jer er at bebrejde årstiderne deres vekslen.

Ja, I er som et ocean;

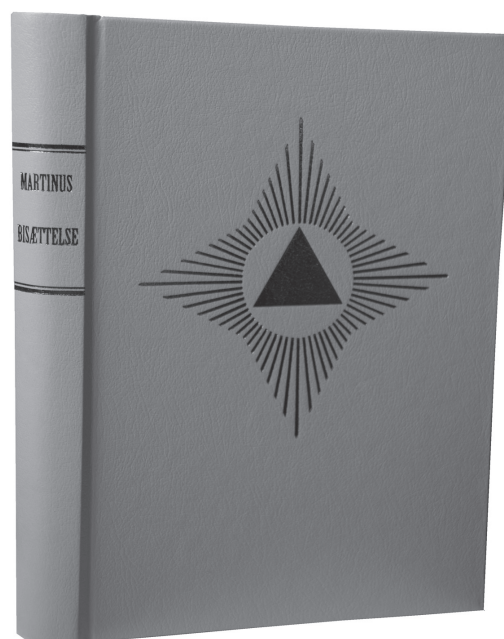
Og om end dybtgående skibe afventer højvande ved jeres kyster, kan I ligesom oceanet ikke fremskynde jert tidevand.

”Bisættelse i gammel udgave

Nu er bogen ”Bisættelse” udkommet i den udgave, Martinus efterlod os. Man har dermed fået et frit valg mellem den rettede udgave og så denne, som er i det fine hvide bind med guldstjernen og i samme format som Livets Bog. Man får endda Martinus’ autograf med, idet det er et genoptryk af den bog, som Martinus gav Tage Buch og Sysen i julegave 1979 med en særlig varm og kærlig dedikation. På hans lidt rystende håndskrift ses, at han på det tidspunkt nærmer sig de 90 år.

Bogens titel lyder måske ikke særlig interessant, men går man først i gang med at læse den, finder man ud af, at det med bisættelse kun er en mindre del af bogen. Alt det øvrige er nogle grundlæggende kosmiske analyser, som ikke findes nær så præcist beskrevet i hans øvrige værker. Det er en jeg har haft rigtig megen glæde af.

Da den kun er trykt i et mindre oplag, koster den 140 kr. Plus porto hvis man ønsker den tilsendt.

KORT

Ruth Olsen

FOR TAL T

Offentligt producerede narkomaner

Smertestillende morfinlignende medicin tages nu dagligt af over 400.000 danskere. På 10 år er det steget med 25%. Medicinalindustrien er vældig opfindsom, når det gælder om at få lægerne til at ordinere stadig mere af deres produkter – og skatteyderne betaler. Men mange læger ved vel ikke, hvad de ellers skal stille op med det stigende antal klagende patienter.

Medicinen er ikke bare stærkt vanedannende, men den har ved længere brug mange livstruende bivirkninger som f.eks. hormonforstyrrelser, nedsat immunforsvar og knogleskørhed.

”Ondt i livet”, dvs depression, menes nu at være ”sygdom nr. 1” i Europa og koster samfundene i EU over 900 milliarder om året, har man regnet sig frem til. Mest i tabt arbejdsfortjeneste. Alligevel investeres der i sundhedsvæsenet næsten kun i de fysiske sygdomme.

Det er en skræmmende udvikling, at det i så høj grad er de unge, der i deres følelse af afmagt, meningsløshed og ensomhed ”dopes” med medicin for ”at holde livet ud”. Antallet af selvmord blandt unge er stærkt stigende. Set i det perspektiv, er det vel et ”sundhedstegn”, når de unge går på gaden og laver ”ballade”, som vi har set i London og nu også Berlin. Men mest ”sund” er den form for oprør i fællesskab, som man ser i Spanien, hvor mange unge finder sammen og ser ud til at hjælpe hinanden.

Fællesskab og gensidig hjælpsomhed i stedet for medicin må være ”løsningen”. Men øget individualisme er et naturligt led i menneskehedens udvikling i denne periode, siger åndsvidenskaben. Dette udelukker dog ikke muligheden for større fællesskab, men det stiller større krav til vor evne for tolerance og accept af forskellighed! Det, der dog bedst kunne løse problemet, var vel at finde ”livets dybere mening”. Meget kan jo udholdes, når man kan se ”meningen”.

Der er i øvrigt en hjemmeside – www.depressioner.dk som vil udbrede kendskabet til naturlige, medicinfri metoder. Her er der mange gode råd, og andre kan her indsende kommentarer og forslag.

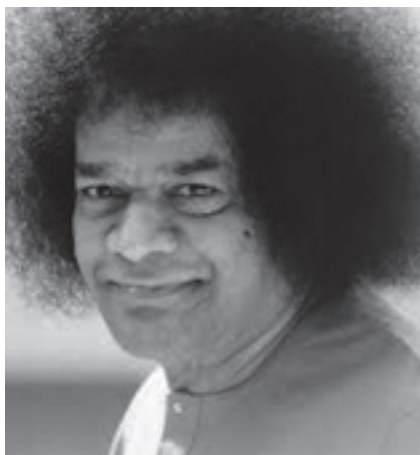
Finanskrisen

Det er nogle ret så modsigelsesfyldte signaler, den danske regering udsender i denne tid. Selv om danskerne faktisk er de folk, der har størst personlig gæld, klages der over, at folk sparer op i stedet for at bruge penge. Man vil have privatforbruget sat i vejret, hvorfor man giver tilskud til diverse private initiativer. Samtidig skærer man ned på alt det, som er fælles goder. Nu står modsætningen mellem privatinteressen og fællesinteressen helt klart!

Uligheden vokser gevaldigt, også globalt. Nu ejer 1% af menneskeheden de 40% af alle jordens økonomiske værdier. De store økonomiske magthavere på denne klode kan sætte enhver demokratisk valgt regering ud af spillet. De kloge narrer stadig de mindre kloge. Ingen nok så velment politiker tør ændre på det, end ikke en præsident i USA.

Finansmarkedet er totalt uden styring (bortset fra Kina!). Blot nogle rygter kan udløse alvorlige kriser.

For folk flest forekommer den verden som det rene hasardspil. Det ville være som et underholdende computerspil, hvis det ikke var, fordi der er så mange menneskelige skæbner på spil. Men hvis alle spådommene er rigtige, varer det ikke så længe, før hele finansboblen brister. Så bliver der virkelig brug for den gensidige hjælpssomhed!

Jeg hørte i øvrigt, at Sai Baba ved sin fysiske død efterlod sig en kæmpeformue, 47 milliarder plus en masse guld og sølv. Hvordan har han kunnet nænne at sidde på sådan en "pengetank", mens millioner af hans landsmænd sultede og led stor nød? Han kunne have startet en næstekærlig bank med minilån i stedet for ham Yunos, der åbenbart nu er afsløret som en grådig pengehaj, der har skabt mange ulykkelige skæbner.

Mørkets kulmination

Det kan godt være, at mørket har kulmineret her i Norden og vi kan øjne lyset forude, men andre steder på kloden er mørket virkelig på sit højeste. En enkel gal mand i Norge kan ikke ændre billedet, for reelt har han medvirket til at udløse en stærkere udvikling af medfølelsesevnen hos mange i de nordiske lande.

På det sted, der kaldes Afrikas Horn, ser vi det kulminerende mørke. Her er der rigtig mange, som

f.eks. er ligeglade med de nødlidende hungerramte kvinder og børn. Man stjæler med vold og magt fødevarerhjælpen for ved salget af den at berige sig selv. Der er åbenbart ikke grænser for, hvad man her kan "nænne".

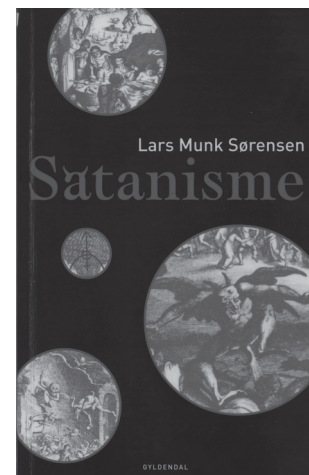
For nylig så man også i TV en udsendelse om, hvordan albinoer, dvs. de der er født uden mørk pigment i huden, bliver behandlet i Tanzania. Det er ellers ikke, fordi "hvide mennesker" ikke er æret og respekteret i det meste af Afrika, men her drejer det sig om mennesker med en medfødt fejl, ikke om europæere. Så er det, som så ofte i dyreverdenen, om at "kanøfle den anderledes", den svage. Overtroen flourer, og man tror der ligger trolddom, bag det "abnorme".

Det afrikanske kontinent "høster" mange lidelseserfaringer i disse år. Den nuværende hungerkatastrofe medfører store lidelser langt ud i fremtiden. Selv om det nu lykkes at hjælpe mange til at overleve, vil de børn, som har været underernæret, ikke bare få en dårlig fungerende hjerne og andre organer. Men det har vist sig, at hvis man har fået dårlig ernæring under opvæksten og senere som voksen får mad nok, er risikoen for at få diabetes 2 ekstra stor. Det er just, hvad vi nu ser i Indien og Kina.

Satanisme

Ligesom vi mente, at troen på djævl og onde ånder var fortid, dukker skrækhistorier op i medierne om unge mennesker, der dyrker satan og udfører drabsritualer på øde kirkegårde osv. Og filmindustrien øjner chancen for at tjene penge på menneskers trang til et godt gys. Aagaard fra Dialogcenteret hjembragte for nogle år siden fra USA ideerne fra organisationen "Satanic Panic" om, at en satandyrkelse bredte sig i vesten blandt de unge, bl.a. på grund af den musik, de lyt-

tede til som f.eks. "Black Metal". Flere præster tog kampen op mod dette "uvæsen", og mange giver sig i dag af med djævluddrivelse.

Lars Munk Sørensen satte sig for at undersøge, hvor meget rygterne om de mange satanister havde på sig. Han tog ud og interviewede nogle af dem, der kalder sig satanister. De er for det første meget få, og det er meget forskelligt, hvad de tror på. Nogle er blot en slags ungdomsoprørere, der har behov for at tage afstand fra det, de kalder "det kristne hykleri". Andre synes om at dyrke ærefuld maskulin råstyrke, og mener de opnår frihed ved at dyrke modsætningen til kristen "pænhed".

Andre føler sig tiltrukket af skrækkromantik og tror på magiske kræfter, dvs. på en måde de afmægtiges forsøg på at få magt ved hjælp af magi. Også ASA-troen ser Munk Sørensen som udtryk for nogle unge menneskers længsel efter, hvad de forestiller sig som fortids storhed i pagt med naturens højere magter. Han fandt i sit feltarbejde ikke megen dyrkelse af "det onde".

Efter TV-udsendelserne om "Åndernes magt" opstod en del fascination af "det overnaturlige" og mystiske, for udsendelserne gav jo ingen reel forklaring på, hvad der dybest set var på færde. Der burde have været nogle lange udsendelser om, hvorfor der hverken var noget unaturligt

eller farligt ved, at nogle afdøde sjæle havde svært ved at frigøre sig fra det jordiske plan, og om hvordan enhver har mulighed for at hjælpe dem over i lysets rige.

Krishnamurti – uenighed

I et Teosofisk tidsskrift fra 1930'erne læste jeg følgende spørgsmål til Leadbeater, en af de øverste ledere, og hans svar: Teosofisk Samfund har foreskrevet sine disciple en bestemt vej, den okkulte vej. Krishnamurti, der af Præsidenten for T. S. er blevet erklæret at være Verdenslæreren, forkaster den okkulte vej og taler kun om den individuelle vej. Derved opstår for enhver teosof dette spørgsmål: hvilken vej er den rette, den allerede påbegyndte okkulte eller den frie, individuelle vej? Jeg ser ingen mulighed for at forene disse to.

Svar: Søg ikke at forene dem, men vælg den, De finder bedst. Der er disse to veje. Det har der altid været. Begge veje fører til den samme top. Een vej passer for én type, en anden for en anden type. Gå den vej, der falder Dem mest naturlig.

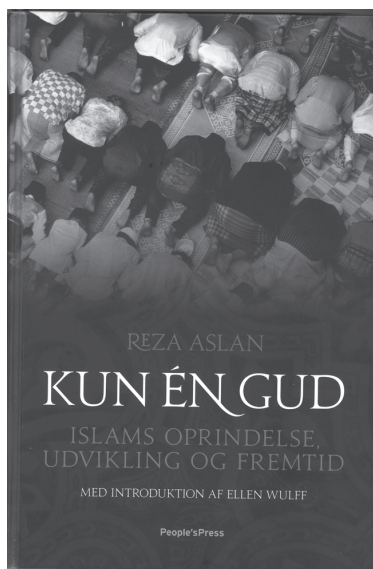
Så siges det, at Dr. Besant har sagt, at Krishnaji var Verdenslæreren. Men hun har kun sagt, at han var en *manifestation* af Verdenslæreren, og det er noget helt andet. De vil kunne forstå, at en manifestation på det fysiske plan af et så vidunderligt væsen kun kan være meget begræn-

set. Jeg vil sige: bryd ikke Deres hoved med disse ting, men tag fra hver side hvad der kan være til gavn for Dem.

... og sådan kom man altså ud af det pinlige ved, at Krishnamurti alligevel ikke ville være Verdenslæreren!

Kun én Gud

Mange her i vesten har efterlyst en intern kritisk debat muslimer indbyrdes. Den findes – men stort set kun blandt de, der bor i vesten og derfor har ytringsfrihed. Det gælder

f.eks. Reza Aslan, en iransk-amerikansk islamforsker, der har skrevet bogen "Kun én Gud" (People's Press 2008). Udover at være en seriøs dybdeborende kritik af alle de forbrejninger af Muhammeds lære, der har fundet sted i historiens løb, påviser han også, hvordan fanatiske muslimers terror hovedsageligt har ramt andre muslimer. Han ser det som en slags muslimsk borgerkrig.

Muslimer verden over er dybt splittede, siger han, en splittelse der i øvrigt begyndte allerede 30 år efter Muhammeds død. Uddannelse, individualisme og informationsnetværk har undermineret det muslimske præsteskabs magt, for også mange muslimer vil i dag selv fortolke de-

res religions indhold. Kampen muslimer imellem står om "den rette tro", og nogle fanatikere mener så at ville "rense" troen ved at udlette de med den "forkerte" tro. Ligesom USA og co. ville udrense kommunister for ikke så længe siden.

Alle der i vor tid har så travlt med at dæmonisere islam og ophidse svage gemytter til had og/eller frygt, burde læse denne bog. Så kunne man håbe, de blev lidt klogere på, hvem der er værst til at skabe fjendebilleder og konflikt. Der er i Danmark højst 5% muslimer, og eftersom disse nye danskere ret hurtigt tilpasser sig hvad angår børnetal, vil det ikke stige ret meget fremover.

Astrologisk

I sidste Impuls fortalte Peter Wraae, at Uranus' og Plutos stillinger ville udløse oprør og modstand mod autoriteter i årene 2010-15. Han fortalte også, at jordskælvet i Japan skete, da Uranus gik ind i vædereren, og at da det skete i 1927 var der også et mægtigt jordskælv med tusindvis af omkomne. Den stilling opstår igen lige efter nytår, så mon det igen udløser store jordskælv?

En anden astrolog, Lyn Birkbeck, havde i sin bog i 1907 forudsagt den økonomiske krise i 2008 og mener, den vil vare til 2020, med en slags kulmination i årene 2012-14. Han forudsiger også stramninger, øget kontrol og styring, som imidlertid forstyrres af det, han kalder en "rebelsk Uranus", der ønsker mere frihed og vil lave ravage for at nå sit mål. Det positive er, at alt dette vil skabe øget bevidsthed og berede vejen for store globale forandringer.

Også den norske astrolog Per Gullfoss ser svære tider komme. Han skrev: "Vi går en krævende tid i møde. Finanskrisen er indtil nu bare en forsmag på, hvad der kommer.

2009-10 var hvileår, hvor man prøvede at reparere de gamle strukturer med gammel medicin. Men når den ikke virker længere, tager krisen til.”

Ormus

I Nyt-Aspekt 4/2011 var der en meget interessant artikel om et stof, som kaldes Ormus. Dets kemi synes at afvige fra andre kendte stoffer. Det findes overalt, især i havvand, og kan udvindes til brug for alt muligt – til at øge jordens frugtbarhed og planter grokraft, til at bedre menneskers helbred m.m. Den etablerede videnskab går som sædvanlig langt udenom sådanne opdagelser, men stoffet synes da også svært at analysere med de gængse metoder. Det er skruet sådan sammen på en sådan måde, at det normalt ikke reagerer kemisk.

Det blev opdaget i 1970'erne af en bonde i Arizona, hvis jord er af vulkansk oprindelse. Det var først ved langsom opvarmning, det fik en form, der kunne analyseres kemisk. Straks tog bonden patent på det. Men som artikelforfatteren, den engelske immunolog Roger Taylor, skriver, kan havvand ikke tages patent på, og det er herfra det er nemmest at udvinde stoffet.

Det med den langsomme opvarmning henleder tanken på alkymiens processer, men historien lyder seriøs nok, og der er allerede producenter,

der har etableret sig et marked. Der er vældige fremtidsperspektiver i dette Ormus, mener Taylor, men det kræver et mere udbredt kendskab til det og mere seriøs forskning, hvilket Taylor derfor efterlyser – kontakt mail: rogerbt@onetel.com Mere oplysning kan fås: www.subtleenergies.com

Grandervandet

Vi har før her i bladet omtalt det specielle vand, der kaldes Grandervand efter navnet på den østriger, der opdagede det – i Impuls 3/2002, 1 og 3/2003. Siden har det bl.a. været omtalt i TV, så ganske langsom har flere og flere fået øje på dette vands særlige egenskaber. Mange virksomheder bruger det nu.

Det seneste jeg har hørt er, at katalysatorfabrikken Haldor Topsøe har installeret Grander-enheder på vandforsyningen til sine køle- og pumpe-systemer, hvilket har ført til, at alle deres tidligere slam-problemer er ophørt. Det har så sparet dem for en masse penge. Hos firmaet Danisco undgår de nu alle tilkalk-

ningsproblemerne. Men det irriterer dem lidt, at de ikke kan forstå, hvordan og hvorfor, det virker.

Både DTU og Teknologisk Institut er derfor gået i gang med en forsk-

ning, som de håber kan gøre det klart, hvad der gør dette vand så anderledes. Hittidige forsøg på analyser har ikke kunnet finde nogen forskel fra almindeligt vand. Men de virksomheder, der har prøvet det, er godt tilfreds med, at det altså virker.

Oplysninger fås www.vandvital.dk

To slags tyngdekraft?

I bladet ”Aktuel Naturvidenskab” (3/2011) beskrives en forskning, der mener at have påvist, at Einstein havde ret, når han påstod, at ”en roterende genstand trækker rumtidens stof med sig rundt”. Ved målinger i satellitter, der bevæger sig i en bane rundt om Jorden, kan det nu konstateres, at der ikke blot er en kraft, der trækker nedad, men også en kraft der trækker i samme retning, som Jorden roterer, dog mindre jo længere væk fra Jorden, man kommer. Det kalder man også en slags tyngdekraft.

Ifølge Walter Russell er det en selvfølgelig, eftersom Jorden er en energihvirvel med både en udadgående og en indadgående bevægelse. Så længe den indadgående dominerer over den udadgående, som når det gælder Jorden, vil genstande indenfor denne hvirvel naturligvis påvirkes. Havde man kunnet måle påvirkningen på en genstand, der bevægede sig rundt om f.eks. Jupiter, ville man have konstateret en modsat virkning, for her er den udadgående bevægelse stærkere end den indadgående.

For at forstå dette kræves kendskab til, at Jorden – såvel som enhver anden planet – er et levende væsen, der med sin bevidsthed tiltrækker såvel som frastøder, men altså her som automatfunktion. Jorden er stadig så ung, at den tiltrækker mere end den frastøder, men altså med en spiralformet hvirvelbevægelse.

De syv segl

Hedengangne Carl V. Hansen har fortolket Johannes' Åbenbaring på baggrund af hans teosofiske verdensbillede. De syv segl er således vore chakraer, siger han, og "bogen" der er forseglet med de syv segl er vor sjæl (bevidsthed). "Lammet", der kan "åbne bogen", er kristusbevidstheden.

Den menneskelige evolution består i den gradvise åbning af "de syv segl", men det foregår ikke uden fødselsveer. Dyrerigets vaneadfærd stiger op fra underbevidstheden for "at føre krig mod lammet", så længe kun de tre nederste chakraer er åbne. Solar plexus, som er "dyrets trone", har stadig magt. Men nu er vi ved at åbne det fjerde "segl", hjertechakraet, som er det "krybberum", hvori kristusbevidstheden bliver født.

Åbningen af hjertechakraet skaber en særlig forbindelse til solen, "den store hvide trone". Når denne solens "maskuline" kraft forbinder sig med jordens "feminine" kraft, finder "det mystiske bryllup" i "Kana" sted. Det sker i menneskets rygsojle, "kana" betyder "rør". Et nyt kosmisk princip er dermed født, "slangen", kundalini, er givet fri.

Med Martinus ville vi sige, at polforvandlingen er fuldført, der er blevet ligevægt mellem den maskuline og den feminine pol, hvorved

kosmisk bevidsthed er blevet en realitet, og vi har fået kristusbevidsthed.

En teoretisk buddhist

Journalisten Erik Meier Carlsen, der i tide og utide hentes ind for at udtale sig om alt muligt i TV, har i et stort interview i dagbladet Information (16/8) luftet nogle af de mange svære fremmedord, han mestrer. Han anser sig selv for at være tibetansk buddhist, og har ikke høje tanker endsige meninger om alle de åndelige retninger, han ikke selv tilhører.

Han siger f.eks.: "Teosoffernes reinkarnations-ideer er påvirket af darwinismen: Individet udvikler sig fra liv til liv i stadig fremgang. Tibetannerne derimod siger, at det er uhyre sjældent, at man bliver genfødt som menneske. Langt de fleste genfødes som dyr, og de fleste tibetanere er rædselsslagne for at blive genfødt, mens genfødslen hos os let bliver en flugt fra dødens realitet. I buddhismen er målet at frigøre sig fra det evige kredsløb, der spærre den forskelsløse kærlighed og uhindrede klarhed, som er sindets dybeste natur, inde i den egocentriske indskrænkning."

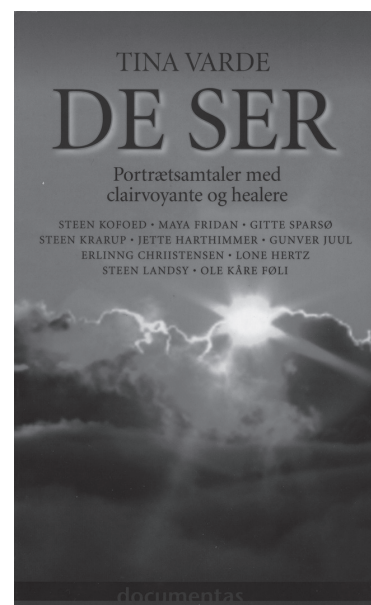
På spørgsmålet om, hvorfor vi bliver stadig flere mennesker på jorden, hvis man ikke genfødes som menneske, svarer han: "I det store billede udgør menneskene en uendelig lille andel af alle levende

væsner, hvis du medregner bakterier og encellede organismer. Men det er ikke reinkarnation og karma, der står i centrum for den buddhistiske tænkning."

Han er nu i gang med en kandidatuddannelse i religionshistorie ved Kbh.' Universitet.

Portrætsamtaler

Jeg kan godt lide at læse biografier. Denne bog (Tina Varde: "De ser", documentas 2008) rummer små

skæbnefortællinger om personer, som alle er ret kendt i spirituelle kredse. Fælles for dem er, at de med deres særlige evner er optaget af at hjælpe andre. En del af dem har ikke haft nogen "let gang på jorden", men de har formået at få noget godt ud af deres erfaringer.

For flere af de medvirkende har Martinus' værk været et inspirerende bekendtskab. Det har især været Steen Landsy's Kosmos-Center, der har formidlet interessen for det åndsvidenskabelige verdensbillede. Han og hans Center har i mange år været en uvurderlig del af det spirituelle landskab i vort ellers så materialistiske lille land.

Nogle af bogens personer har været i England, hvor man jo har en noget mere udbredt interesse for det spirituelle. Der er f.eks. over 500 spiritist-kirker med medier i stedet for præster. Derfor er der da også en større del af befolkningen i England, for hvem reinkarnation er en selvfølgelig realitet. Jeg nåede ikke at få bogen med under ”boganmeldelser” – ”kort fortalt” laver jeg til sidst – men den er ganske interessant læsning.

Sindsro

En af de i ovennævnte bog omtalte personer, Steen Kofoed, har nu etableret et behandlingssted for psykisk syge, Sindsro Institutet, Hjaletvej 51, Bakkebølle Strand, 4760 Vordingborg. Her har han sammen flere andre skabt et sted med både kurser og ophold, alle med det formål at støtte det enkelte menneske i at genfinde kontakten til sin indre ro.

Sindsro's filosofi bygger på de fire vigtige værdier *nærvær, omsorg, ansvar og handling*. Ud fra den holistiske tanke arbejdes både med kroppen – motion og kost, sindet – kreativitet og terapi, og det åndelige aspekt – ro, stilhed og sindsro-behandlinger. Se www.sindsroinstitut.dk

(Fra Nyt Aspekt 4/2011)

Katolske problemer

Der er protestdemonstrationer mod Pavens besøg i Spanien lige nu, for

flere og flere spaniere kan ikke se nogen grund til at bruge millioner på sådan en paradeopvisning. Man er især utilfreds med pavens holdning til de homoseksuelle.

Kvinder i den katolske kirke gør oprør, især i USA og Australien. De kan ikke se nogen grund til, hvorfor kvinder ikke skulle kunne blive præster og biskopper, så nu gør de det, som det passer dem. De kan endda henvise til, at det var noget sædvanligt i kirkens første 300 år. Pavens autoritet smuldrer, han er simpelthen ude af trit med den tid, han lever i.

Hvor omstillingsparat er han og hans kirke? Jeg læste et sted, at Vatikan-konciliet i 1964 havde vedtaget en erklæring, der bekræftede ”eksisistensen af Helvede som det sted, hvor den evige straf for synd foregår.” Jeg har ikke hørt noget om, at den vedtagelse er blevet ophævet! Endnu.

Set fra månen

Astronauten Ed Mitchell, der var det sjette menneske, der betrådte månen, gjorde sig følgende tanker deroppefra:

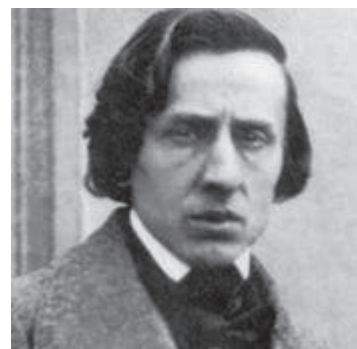
”Da jeg så på Jorden fra månen, fik jeg en pludselig og dyb følelse af det formålsbestemte i Altet. Jeg vidste, at der under de hvide skyer på den fredeligt udseende klode var et stigende kaos. Mandskabet i rumskibet Jorden begik mytteri mod universets orden. Jeg har ikke løsningen på krigens, ressourcens og forureningens problem. Men jeg tror, at løsningen skal søges ved at den enkelte ser ind i sig selv. Det

først fornødne er at udvide bevidstheden, åbne tanken udad og se vor planet i en helt ny synsvinkel. Så vi virkelig fatter, at Jorden umuligt kan overleve ved den tankegang, som har domineret indtil nu.”

Chopins hallucinationer

Den polske komponist Frederic Chopin var gennem hele sit liv plaget af hallucinationer. Ill. Viden-

skab skrev: ”Vrangforestillingerne er blevet tilskrevet en særlig form for epilepsi. Forskerne har studeret beskrivelser af anfaldene. De formoder, at lidelsen er blevet oversat i den depression, der også plagede Chopin. Hans hallucinationer var ofte ødelæggende. F.eks. så han spøgelser under et besøg i et kloster i 1838. Og i 1848 måtte han indstille en koncert, da der pludselig kom uhyggelige væsener ud af klaveret.”

Mon ikke den berømte komponist blot var en særlig følsom person, der kunne se det, som mindre sensitive ikke kunne se?

Portostøtte til hvem?

Det er blevet dyrt at få omdelt tidsskrifter i dette land. Det meget seriøse blad ”Aktuel naturvidenskab” undrer sig over, hvad det er for blade, det er politisk besluttet skal have portostøtte. Det gælder f.eks. sportsforeninger og skrifter med religiøse emner, men også ”de fattige” aktionærer får 300.000 kr om året til deres blad ”Aktionæren”,

og Dansk Golfunion får 750.000 kr til at udsende deres medlemsblad. "Indre Missions Tidende" får 500.000 kr osv.

Således sørger Staten, dvs skatteyderne, for at opretholde post-monopolets indtægter. Men hvorfor skal dette statsmonopol, som postvæsenet reelt er, bruge en masse penge på at organisere et cykel-løb som "Post Danmark rundt"? Nu hvor der skal spares overalt, skolelærere og sygeplejersker fyres i store tal og bistandsmodtagere må leve under fattigdomsgrænsen, hvorfor skal der så ikke spares på portostøtten?

Drengene sakker agterud

Man forstår ikke, hvorfor drengene ikke længere klarer sig lige så godt som pigerne i folkeskolens og uddannelsessystemets boglige ræs. Nogle mener, det er skolen, der er noget i vejen med, eller også mener man, det er forældrenes skyld, fordi de ikke stiller krav nok til drengene om at koncentrere sig.

Med viden om polforvandlingens konsekvenser for de to køn, undres man imidlertid ikke. Den betyder nemlig, at pigerne i denne tid er i fuld gang med at udvikle intelligens-energien, mens drengene til gengæld er ved at udvikle følelsesenergien. Vi skal jo ende med at begge køn opnår ligevægt mellem de to grundenergier.

Drengenes feminine pol vokser, hvilket gør dem mere følelsesbetonede. Og pigernes maskuline pol vokser, som det bl.a. ses ved, at mange piger er blevet mere aggressive og slås korporligt indbyrdes. Disse ændringer gør just ikke livet nemmere, men en del bekymringer kunne nok spares, hvis man kendte de naturlige årsager.

Norges nationalhymne

Den sang, der er blevet sunget mest i de seneste sørgedage i Norge, er Nordahl Griegs poetiske sang, "Kringsatt av fiender", skrevet i 1936 med titlen "Til ungdommen". Den har også jeg sunget meget i bl.a. 1970'ernes fredsbevægelse og den socialistiske bevægelse. Den rørte noget følelsesmæssigt i os, der troede, vi var ved at skabe en bedre verden. Den var også meget afholdt af hedengangne leder af SF, Aksel Larsen. Griegs bog "Ung må verden endnu være" var en af mine yndlingsbøger som ung.

Nordahl Grieg var journalist og omkom som 41-årig i et bombefly over Berlin i 1943. Der blev indviet en mindesten for ham i Potsdam i Berlin i 2003. Også her i Danmark har vi følt den norske sorg over det meningsløse drab på så mange unge mennesker. Vi har i medierne hørt sangen, men for dem, der ikke fik fat i teksten, bringer jeg den her:

Kringsatte af fiender
gå inn i din tid.
Under en blodig storm
vi dig til strid.
Kanskje du spør i angst,
Udækket, åpen:
"Hvad skal jeg kjempe med,
hvad er mit våpen?"

Her er ditt vern mot vold,
Her er ditt sverd:
Troen på livet vårt,
Menneskets verd.
For al vår fremtids skyld:
Søg det og dyrk det.

Dø, om du må, men
Øk det og styrk det!
Stilt går granatenes
glidende bånd.
Stans deres drift mot død,
stans den med ånd!
Krig er forakt for liv,
fred er å skape.
Kast dine krefter inn,
døden skal tape!

Edelt er mennesket,
jorden er rik,
findes her nød og sult,
skyldes det svik.
Knus det, i livets navn
skal urett falle.
Solskin og brød og ånd
ejes av alle.

Da synker våpnene
maktesløs ned.
Skaper vi menneskeverd,
skaper vi fred.
Den, som med høyre arm
bærer en byrde,
dyr og umistelig,
Kan ikke myrde.

Dette er løftet vårt
fra bror til bror:
vi vil bli gode mot
menneskenes jord.
Vi vil ta vare på
skjønheten, varmen,
som om vi bar et barn
varsomt på armen.

Nordahl Grieg

PRØFETEN

Af Kahlil Gibran

(Følgende er blot et uddrag af bogen:)

Da sagde Almitra: Tal til os om kærlighed.

Og han løftede sit hoved og så ud over folkeskaren, medens stilheden sænkede sig over den. Og med kraftfuld røst begyndte han at tale:

Når kærligheden kalder jer, følg den,

Er dens vej end stejl og stenet.

Og favnes I af dens vinger, da giv jer hen til den,

Skulle I end såres af det sværd, som er skjult i dens svingfjer.

Og når den taler til jer, tro den,

Om end dens røst skulle sønderrive jeres drømme, som nordenvinden forøder havens blomster.

Thi ligesom kærligheden kroner jer, skal den også korsfæste jer. Ligesom den øger jeres vækst, skal den også sørge for jeres beskæring.

Ligesom den hæver sig til jert højeste og kærtegner jeres spædeste kviste, der sitrende strækker sig mod solen, Således skal den også nedstige til jeres rod og ruske dens klamrende fæste i dybet.

Som markens neg sanker den jer til sig.

Den tærsker jer for at gøre jer nøgne.

Den sigter jer for at rense jer for avner.

Den kværner jer til hvidhed.

Den ælter jer, til I er smidige;

Og da overlader den jer til sin hellige ild, at I kan blive helligt brød til Guds hellige gæstebud.

Alt dette skal kærligheden gøre imod jer, at I må kende hjertets hemmeligheder og ved dette kendskab blive en del af livets hjerte.

Men dersom I af angst kun vil søge kærlighedens fred og kærlighedens glæder,

Da er det bedre for jer, om I dækker jeres nøgenhed og begiver jer bort fra kærlighedens tærskelo,

Til den uomskiftelighedens verden, hvor I skal le, men ikke al jeres latter, og græde, men ikke alle jeres tårer.

Kærligheden giver intet andet end sig selv og tager kun fra sig selv.

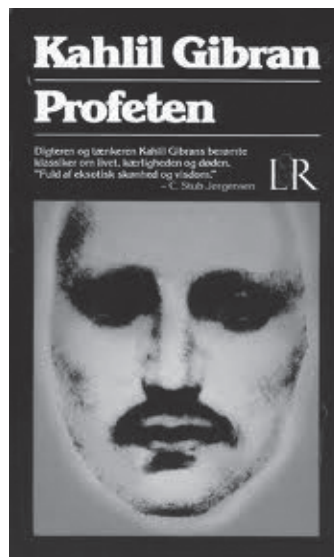
Kærligheden besidder ikke og vil ikke besiddes;

Thi for kærligheden er kærlighed alt.

Når I er opfyldt af kærlighed, sig da ikke:

»Gud har taget bolig i vort hjerte«; men snarere skal I sige: »Vi dvæler i Guds hjerte«.

Og tro ikke, I kan bestemme kærlighedens kurs; thi dersom kærligheden finder jer værdige, skal den bestemme jeres kurs.

Kærligheden har intet andet begær end at opfylde sig selv.

Men dersom I elsker og dog må begære, lad da jeres begær være disse:

At opløses og blive som en rislende bæk, der synger sin sang til natten;

At kende den alt for store følsomheds smerte;

At såres af jeres egen indsigt i kærligheden;

Og at udgyde jert blod modstandsløst og med fryd.

At vågne ved morgengry med et bevinget hjerte og med taksigelse for en ny dag at leve i kærlighed.

At hvile i middagstimen og åbne sindet mod kærlighedens højder;

At vende hjem ved aften opfyldt af taknemmelighed;

Og da at overgive jer til søvnen med en lovsang på læberne og en bøn for den elskede i hjertet.

Da talte Almitra atter og sagde: Og hvad om ægteskab, herre?

Og han svarede:

Sammen blev I født, og sammen skal I forblive.

Når dødens hvide vinger øder jeres dage, skal I forblive sammen.

Ja, sammen skal I forblive endog i Guds tavse erindring.

Men lad der være afstande i jert samvær.

Og lad himlens brise danse imellem jer.

Elsk hverandre, men gør ikke kærlighed til en forpligtelse.

Snarere skal den være som vuggende vande mellem sjælenes kyster.

Fyld hinandens bæger, men drik af hver sit.

Giv hinanden af jert brød, men spis ikke af samme skive.

Syng og dans tilsammen og vær glade, men lad dog hinanden alene.

Ligesom lut'ens strenge er alene, om end de sitrer med samme melodi.

Giv jeres hjerter, men ikke som hinandens besiddelse;

Thi kun livets hånd kan rumme jeres hjerter.

Og stå sammen, men dog ikke for nær hinanden;

Thi templets søjler er adskilt,

Og cypressen og egetræet vokser ikke i hinandens skygge.

Og en kvinde, som trykkede sit barn ind til sig, sagde: Tal til os om børn.

Og han sagde:

Jeres børn er ikke jeres børn.

De er sønner og døtre af livets længsel mod sig selv.

De kommer ved jer, men ikke af jer,

Og selv om de er hos jer, tilhører de jer ikke.

Jeres kærlighed kan I give dem, men ikke jeres tanker;

Thi de har deres egne tanker.

Deres legemer kan I yde husly, men ikke deres sjæle;

Thi deres sjæle dvæler i huset af imorgen, som I ikke kan besøge, end ikke i jeres drømme.

I kan stræbe efter at blive som de; men søg ikke at danne dem i jert eget billede.

Thi livet bevæger sig ikke baglæns og dvæler ikke ved det forgangne.

I er buerne, hvorfra jeres børn udsendes som levende pile.

På uendelighedens bane har bueskytten målet for øje, og han spænder jer med al sin styrke, at hans pile må bevæge sig hastigt og langt.

Glæd jer, når bueskytten spænder jer i sin hånd;

Thi ligesom han elsker den flugtende pil, således elsker han også buen, der bliver tilbage.

Da sagde en rigmand: Tal til os om at give.

Og han svarede:

Kun lidet giver I, når I giver af jeres ejendele.

Thi i sandhed, det er livet, der giver til livet, medens I,

der mener at være givende, blot er tilskuere.

Og I, der modtager - og til dem hører I alle - lad jer ikke tynde af taknemmelighed, for at I ikke derved skal lægge åg på jer selv og på den, som giver.

Snarere bør gaverne blive som vinger til opløftelse for både giver og modtager;

Thi at føle megen skyldtyngde er at tvivle på gavmildheden hos giveren, som har den ædelmodige jord til moder og Gud til fader.

Da sagde en gammel mand, som ejede et herberg: Tal til os om at spise og at drikke.

Og han sagde:

Gid I kunne leve af jordens dufte og som epifyten ernære jer ved lyset.

Men da I nu må dræbe for at leve og fratage den nyfødte modermælken for at slukke jeres tørst, lad dette da være en offerhandling.

Og lad jeres bord stå som alter, på hvilket skovens og markens rene og uskyldige ofres for det, der er renere og mere uskyldigt i mennesket.

Når I dræber et dyr, da bør I sige til det i hjertet:

»Ved den samme kraft, hvormed du ombringes, skal også vi ombringes; og som du, skal også vi fortæres.

Thi loven, der overgav dig i vore hænder, skal overgive os i en mægtigere hånd.

Dit blod og vort blod er intet andet end saften, som nærer himlens træ.«

Og når I med tænderne knuser et æble, sig da i hjertet til det:

»Dine kærner skal have liv i vort legeme, Og din morgendags knopper skal blomstre i vort hjerte, Og din duft skal være i vor ånde, Og sammen skal vi fryde os gennem alle årets tider.«

Og når I ved høst sanker vingårdens druer for at bringe dem til persen, sig da i hjertet:

»Også vi er en vingård, og vor frugt skal sankes til vinpersen,

Og ligesom den nye vin skal vi bevares i evige kar.«

Og ved vintertide når I tapper vinen, lad da fra hjertet opstige en sang for hvert bæger;

Og lad der i sangen være en ihukommelse af dagene i høst og af vingården og af persen.

Møder

BRØNDBY

Søndag 4/9 **Ægteskabet og seksualiteten**

v/Vagn Noach

Søndag 25/9 **Om døden og reinkarnation**

v/ Toni C. Bjerremose

Søndag 16/10 **Kristendommen iflg. Martinus'**

åndsvidenskab v/Hans Lybecker Larsen

Søndag 6/11 **Tanker omkring det evige verdensbillede**

v/Rolf Elving

Søndag 27/11 **Vær gartner i din egen bevidsthed**

v/Birgit M. Madsen

Alle møder er kl. 13-14.45 i Livets Skole,

Vestre Gade 6, Brøndbyøster.

Kontakt: Jan Langekær tlf. 2015 7811

DRAGØR

Martinus-Studiekreds hver tirsdag kl. 15.30-17,

start d. 4/10

kontakt Vagn Noach tlf. 3253 2653 el mail:

noach@post5.tele.dk

ESBJERG

Tirsdag 20/9 **Nuet og Evigheden** v/Ingolf Plesner

Tirsdag 25/10 **Ønsker der vil blive opfyldt**

v/Edith Grønbæk

Møderne er kl. 19 på Tobakken, Gasværksvej 2,1. grønt lokale

FREDERIKSHAVN

Mandag 19/9 **Sygdom og helbredelse i kosmisk belysning** v/Ole Therkelsen

Mandag 31/10 **Humanitetens vokseværk**

v/Solveig Langkilde

Mandag 14/11 **"Kan det overhovedet betale sig at være et venligt, human og næstekærligt menneske i den verden, vi lever i?"** v/Lars Gyde

Møderne er kl.19.30 i Teosofisk Forening, Skolegade 8

HERNING

Torsdag 22/9 **Kontakten mellem den åndelige og fysiske verden** v/Ole Therkelsen

Torsdag 6/10 **Kønsrollernes forvandling**

v/Lene Jeppesen

Torsdag 3/11 **Humanitetens vokseværk**

v/Solveig Langkilde

Møderne er kl. 19.30 i "Kulturellen", lok.02-01,

Nørregade 7

KLINT og KØBENHAVN

Oplysning om møder her fås på www.martinus.dk

eller tlf. 38 34 62 80

SILKEBORG

Onsdag 21/9 **Sygdom og helbredelse i kosmisk belysning** v/Ole Therkelsen

Onsdag 5/10 **Kønsrollernes forvandling**

v/Lene Jeppesen

Onsdag 9/11 **Nuet og Evigheden** v/Ingolf Plesner

Møderne er kl. 19.30 i Medborgerhuset,

Bindslev Plads 5

SINDAL

Tirsdag 20/9 **Kontakten mellem den åndelige og fysiske verden** v/Ole Therkelsen

Tirsdag 4/10 **Ønsker der vil blive opfyldt**

v/Edith Grønbæk

Tirsdag 16/11 **Reinkarnation og udvikling**

v/Alex Riel Mathiasen

Møderne er kl.19.30, Aktivitetshuset, Norgesgade 1

SØNDERBORG

Onsdag 21/9 **Introduktion til Martinus kosmologi – kærlighedens videnskab** v/Ingolf Plesner

Tirsdag 2/11 **Humanitetens vokseværk**

v/Solveig Langkilde

Tirsdag 15/11 **Reinkarnation og udvikling**

v/Alex Riel Mathiasen

Møderne er kl. 19.30 på Biblioteket, grupperum 3/4, Kongevej 19

THISTED

Søndag 11/9 **Ønsker der vil blive opfyldt**

v/Edith Grønbæk

Søndag 2/10 **Nutidsmenneskets eksistentielle krise** v/Lene Jeppesen

Søndag 13/11 **"Kan det overhovedet betale sig at være et venligt, human og næstekærligt menneske i den verden, vi lever i?"** v/Lars Gyde Nielsen

Møderne er kl. 15, Plantagevej 18

TÅSTRUP

Tirsdag 6/9 **Ydmyghed, selverkendelse, ønsker og længsler**

Tirsdag 13/9 Læsegruppe

Tirsdag 20/9 **Ægteskabet og seksualitetens udvikling**

Tirsdag 27/9 Læsegruppe

Tirsdag 4/10 **Fremtidens begravelser**

Tirsdag 11/10 Læsegruppe

Tirsdag 25/10 **Den ideelle føde og de nye madtrens**

Tirsdag 1/11 Læsegruppe

Tirsdag 8/11 **Indvielse – jordelivets faser**

Tirsdag 15/11 Læsegruppe

Tirsdag 22/11 **Kosmisk kommunisme og demokrati**

Tirsdag 29/11 Læsegruppe

Tirsdag 6/12 **Julen har englelyd**

Tirsdag 13/12 **Juleafslutning med gaveprincippet**

Møderne er kl. 18.30 - 21.30. Tåstrup kulturcenter,
Poppel alle 12

www.martinus-taastrup.dk

VEJLE

Søndag 25/9 **Ønsker der vil blive opfyldt**

v/Edith Grønbæk

Søndag 30/10 **Nuet og Evigheden** v/Ingolf Plesner

Søndag 13/11 **Reinkarnation og udvikling**

v/Alex Riel Mathiasen

Søndag 27/11 **”Kan det overhovedet betale sig at være et venligt, humant og næstekærligt menneske i den verden, vi lever i?”** v/Lars Gyde Nielsen

Møderne er kl. 14 i DOMUS, Ved Sønderåen 1

VIBORG

Tirsdag 4/10 **Nutidsmenneskets eksistentielle krise**
v/Lene Jeppesen

Tirsdag 1/11 **Humanitetens vokseværk**

v/Solveig Langkilde

Onsdag 23/11 (NB kl. 14!) **Dit liv skal ikke være nemt – Det skal være godt!** v/Hans Wittendorff

Møderne er kl. 19.30 i ”Det gamle apothek” Nytorv 3

ÅRHUS

Søndag 18/9 Seminar kl. 10-16, Roukær Alle 1, **Hvad sker der i verden – hvad sker der i vores liv?**

v/Solveig Langkilde

Mandag 3/10 **Nutidsmenneskets eksistentielle krise**

v/Lene Jeppesen

Mandag 31/10 **Ønsker der vil blive opfyldt**

v/Edith Grønbæk

Mandag 14/11 **Reinkarnation og udvikling**

v/Alex Riel Mathiasen

Møderne er kl. 19.30 i Studenternes Hus, stue 1,
Ndr.Ringgade 3

Seminar søndag 20/11 kl. 10-16 Roukær Alle 1,
Kilden til livsglæde v/Søren Olsen

Hjemmesiden **Martinus-media.dk** er ændret til:

[http:// martinus-webcenter.dk](http://martinus-webcenter.dk) – her kan man bl.a. se
Jørgen Knudsens Martinus-film, nu teksten til mange
sprog bl.a. esperanto.

BOGBIKSEN I KLINT

FILOSOFISKE KRUMMER

Hvis den eneste bøn, du opsender gennem et helt liv er ”tak”, er den fuldt tilstrækkelig.
(Mester Eckhart)

Hvorfor skønner I ikke ud fra jer selv, hvad der er det rette? (Jesus, Lukas 12,57)

Vi er hvad vi tænker. Alt hvad vi er opstår med vore tanker. Med vore tanker skaber vi verden. (Buddha)

Det du *er*, taler højere, end det du *siger*. (M.Inayat Khan)

Den virkelige opdagelsesrejse består ikke i at søge nye steder, men i at have nye øjne. (Marcel Proust)

Ved at straffe mennesker efter juridiske love, bryder man den kosmiske lov om at tilgive. (Martinus)

At se gør vi ved naturligt lys, at indse ser vi ved åndeligt lys. (Swedenborg)

Den eneste handling, der kan udtrykke kærlighed, er at give betingelsesløst. (Walter Russell)

De som vil leve livet smukt, formår ikke dette ved hjælp af æresbevisninger eller rigdom, men kun i kraft af kærlighed. (Platon)

Vi skal passe på ikke at gøre intellektet til vores gud. Den har ganske vist stærke muskler, men ingen personlighed. Det kan ikke herske, kun tjene. (Albert Einstein)

Den kærlighed, som har noget evigt, uendeligt til genstand, opfylder vor sjæl med en ren glæde, fri for ethvert gran af smerte. Det er dette ophøjede gode, vi bør stræbe efter. (Spinoza)

Gud døde dengang mennesket fandt det fornødent at bevise hans eksistens. (V.Grønbech)

Ømtålelige indre svagheder, der oprøres over mild kritik, er som syge legemsdele, der ømmer sig ved den nænsomste berøring. (Sri Yukteswar)

Den lidelse, der ligger i ikke at kunne elske, er det, man forstår ved helvede. (Dostojevskij)

Skinsyge er et uhyre, som undfanger sig selv og som fødes af sine egne indvolde. (Shakespeare)

At elske er at ophøre at leve for sit eget Jeg for at kunne leve for andre. (Aristoteles)

Intet bidrager mere til fred i sindet end ikke at have nogen mening overhovedet. (Lichtenberg)

Et religiøst ritual er for det åndelige menneske ikke andet end adspredelse. (Inayat Khan)

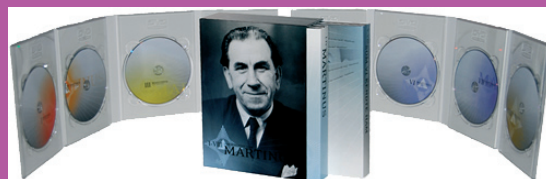
Man er fri, når man er i stand til at elske de love, vor tilværelse er underlagt. (Karen Blixen)

Ordet næstekærlighed eksisterer slet ikke i Bibelen. (Jesper Langballe, præst og medlem af Folketinget for Dansk Folkeparti)

I et ægteskab er der tre parter: dig og mig – og os. (Dr. Margrethe d. II)

Specialtilbud:
Tverskovs tre bøger ialt 100 kr

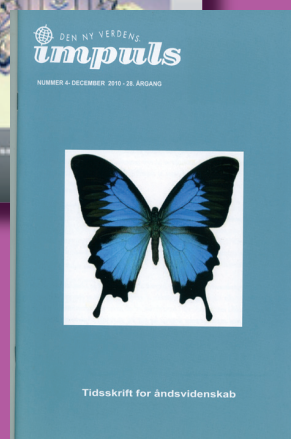
Dankvartfilm
Martinus' som vi kendte ham
Box med 8 dvd'ere - kr. 500

Kurt Christiansens
Martinus biografi i to bind
1280 A4 sider - kr. 300

Sv. Åge Rossen
Martinus' verdensbillede
480 sider - kr. 300

Ældre numre af Impuls
fås for 10 kr

Den Ny VerdensIMPULS
Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
Hjemmeside: www.nyimpuls.dk